

PREDLOG
NUJNI POSTOPEK
EVA 2020-2611-0044

ZAKON O ZAČASNIH UKREPIH ZA OMILITEV IN ODPRAVO POSLEDIC COVID-19

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

V Uradnem listu RS, št. 19/20 z dne 12. 3. 2020, z veljavnostjo dne 12. 3. 2020 ob 18.00, je objavljena Odredba o razglasitvi epidemije COVID-19 na območju Republike Slovenije. Razglasitvi epidemije bolezni COVID-19 so sledile objave različnih pravnih aktov. Ti ukrepi v največji možni meri predstavljajo omejitev javnega življenja in javnega zbiranja ljudi na območju Republike Slovenije, s čimer nastajajo tudi posledice na področju gospodarstva, kmetijstva, gozdarstva, izpolnjevanja davčnih obveznosti, šibkejših družbenih skupin oziroma na vseh ravneh družbe.

Z Zakonom o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20; v nadaljnjem besedilu: ZIUZEOP) so bili zaradi posledic epidemije določeni dodatni ukrepi, s katerimi se za čas trajanja ukrepov do 31. maja 2020, z možnostjo podaljšanja, preprečujejo oziroma blažijo negativne posledice virusa COVID-19 za državljanke in državljane (v nadaljevanju: državljane) ter gospodarstvo.

Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 61/20 z dne 30. 4. 2020, v nadaljnjem besedilu: ZIUZEOP-A) so se popravile nejasnosti iz ZIUZEOP, hkrati pa so se določili nekateri dodatni ukrepi za zaježitev epidemije in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo, na področju institucionalnega varstva, za ranljive skupine ljudi, določene delodajalce sezonske delavce in študente. Skladno s 20. členim ZIUZEOP ukrepi iz ZIUZEOP veljajo od 13. marca 2020 do 31. maja 2020. V primeru, če do 15. maja 2020 epidemija ni preklicana, se roki izteka ukrepov, ki so določeni do 31. maja 2020, podaljšajo za 30 dni.

Vlada je dopisni seji dne 14. 5. 2020 z Odlokom o preklicu epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) preklicala epidemijo nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) z dnem 15. maj 2020 (Uradni list RS, št. 68/20 z dne 14. 5. 2020).

Sprejet je bil Zakon o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (ZIUOOPE), ki določa začasne ukrepe za omilitev in odpravo posledic epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2, za ohranitev delovnih mest in zagon gospodarstva. Zaradi prilagajanja na situacijo v povezavi s COVID-19 in gospodarstvom je treba sprejeti ukrepe za pripravo na drugi val covid-19.

Nadalje je bil sprejet Zakon o interventnih ukrepih za pripravo na drugi val COVID-19 (Uradni list RS, št. 98/20, ZIUUPDV). Glede na stanje in števila okuženih s COVID-19 ter glede na to, da se ukrepi iz ZIUUPDV iztečejo s 30. 9. 2020, je treba z novim zakonom določiti začasne ukrepe za omilitev in odpravo posledic COVID-19 na področju zdravstva, dela, socialnega varstva, gospodarstva, vzgoje in izobraževanja, izvrševanja kazenskih sankcij in pravosodja, kmetijstva, gospodarstva in prehrane ter infrastrukture.

V Sloveniji se še vedno srečujemo s pomanjkanjem kadra tako zdravnikov kakor tudi drugih zdravstvenih delavcev in sodelavcev, ki so lahko odgovorni nosilci zdravstvene dejavnosti. Glede na prisotnost virusa SARS-CoV-2 v Sloveniji in s tem povezane nevarnosti ponovne hitre širitve bolezni mora zdravstveni sistem nadaljevati z delom na prilagojen način, in sicer v skladu z varnostnimi ukrepi in priporočili Nacionalnega inštituta za javno zdravje (v nadaljnjem besedilu: NIJZ). Zato zahteva po delovnih izkušnjah za odgovornega nosilca predstavlja grožnjo dostopnosti do zdravstvenih storitev, predvsem na primarnem nivoju ter v manjših krajih, zaradi prisotnosti virusa SARS-CoV-2 pa tudi na sekundarnem in terciarnem nivoju.

Večino zdravstvenih programov (razen ambulant družinske medicine in dejavnosti primarnega zobozdravstva) v zdravstvenih domovih izvajajo v obsegu do 1 tima. To pomeni, da bo za te programe zdravstveni dom pridobil dovoljene za izvajanje zdravstvene dejavnosti na podlagi odgovornega nosilca in to seveda pod pogojem, da ima nosilec minimalno tri leta delavnih izkušenj. Taki programi na primarni zdravstveni ravni so dispanzer za žene, fizioterapija, klinična psihologija, psihologija, dispanzer za mentalno zdravje, razvojna ambulanta, zdravstvena vzgoja, zobozdravstvena vzgoja, delovna terapija, v nekaterih zdravstvenih domovih pa tudi zobozdravstvo za odrasle in mladino ter otroško šolski dispanzer. V primeru odhoda zaposlenih odgovornih nosilcev iz teh ambulant v pokoj ali k drugemu delodajalcu v teh ambulantah ne bodo mogli zaposliti specialistov po zaključeni specializaciji, ker ne izpolnjujejo pogoja za določitev odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti, kljub dejstvu, da je bila za določeno regijo ali zavod razpisana specializacija. Specialisti se bodo lahko zaposlovali le v javnih zavodih, kjer se že sedaj zagotavlja večje število timov posameznega programa in imajo tako že odgovornega nosilca za njihov profil izobrazbe. Prav tako je zaradi zahtev po odgovornem nosilcu zdravstvene dejavnosti in zahtevanih delovnih izkušnjah pod vprašajem nadaljevanje projekta Centrov za duševno zdravje in Centrov za krepitev zdravja, kjer je večina zaposlenih nosilcev programov z delovno dobo krajšo od treh let.

Zaradi pomanjkanja zdravnikov in drugega zdravstvenega kadra v zgoraj navedenih dejavnostih ni mogoče pričakovati, da bi lahko javni zdravstveni zavodi v roku, ki ga je določil ZZDej-K zaposlili ustrezen kader. Posledično javni zdravstveni zavodi ne bi smeli več izvajati določenega programa (oziroma nuditi zdravstvene storitve) oziroma bi prišlo do ukinitve zdravstvenih programov na določenem strokovnem področju in posledično na določenem območju. Posledice ukinitve programov zaradi zahtev zakonodaje pa bi prvenstveno občutili predvsem zavarovanci iz posameznih okolij, ker se jim bo zmanjšala dostopnost do zdravstvenih storitev. Glede na navedeno se z namenom zagotavljanja večje dostopnosti do zdravstvenih storitev v predlogu zakona ukinja zahteva po delovnih izkušnjah odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti ter podaljšuje rok za uskladitev dovoljenj za opravljanje zdravstvene dejavnosti z določitvijo odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti.

Prav tako je v ZZDej potrebno podaljšati prehodno obdobje glede časovne omejitve tedenskih ur, ki jih zdravniki lahko opravijo prid drugim izvajalcu zdravstvene dejavnosti. Zaradi pomanjkanja kadra in potreb po vključevanju zdravnikov na vse ravni zdravstvenega varstva ter na dela s pacienti, okuženimi s SARS-CoV-2 je potreba po vključevanju dodatnega kadra v zdravstveni sistem še toliko večja. Potrebo po dodatnem kadru in večjih potrebah pa je dodatno pokazala še epidemija COVID-19. V primeru, da bi uveljavitev omejitve opravljanja zdravstvenih storitev zdravstvenih delavcev pri drugih javnih zdravstvenih zavodih začela veljati s 1.1.2021,

bi imelo to negativne posledice na dostopnost do zdravstvenih storitev in podaljšanje čakalnih dob, zato se predlaga, da podaljšanje roka za omejitve za opravljanje zdravstvenih storitev na podlagi podjemne ali druge pogodbe civilnega prava pri drugem javnem zdravstvenem zavodu ali drugem javnem zavodu za pet let, oziroma do 1. 1. 2026.

Za ukrepe, vezane na COVID-19, je treba zagotoviti sredstva, ki jih ob pripravi proračuna države ni bilo mogoče načrtovati.

Začasni ukrepi s področja dela ukrepi zajemajo začasno razporeditev zaradi nujnih delovnih potreb pri izvajalcih socialno varstvene storitve institucionalno varstvo in izvajalcih zdravstvene dejavnosti, ki se je pokazala v teh časih kot nujen ukrep za zagotavljanje nemotenega in nujnega procesa dela pri zagotavljanju nujnih javnih storitev v času preprečevanja širjenja in omejevanja okužbe na COVID-19.

Nadalje se določa ukrep nadomestila plač delavcem zaradi odrejene karantene ali nemožnosti opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka. Tako lahko delodajalec uveljavlja povračilo izplačanih nadomestil plače za delavce, ki zaradi odrejene karantene, začasno ne morejo opravljati dela in zanj ni mogoče organizirati dela na domu ter za delavce, ki ne morejo opravljati dela zaradi višje sile, ki je posledica obveznosti varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole.

Ukrep delnega povračila nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo je nujen in začasen ukrep zaradi ohranitve delovnih mest v podjetjih, ki se zaradi posledic razglašene epidemije še vedno soočajo z upadom prometa ali težavami pri ponovnem zagonu dejavnosti, kar bi bil sicer utemeljen razlog za odpoved pogodbe o zaposlitvi po Zakonu o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS in 81/19). S tem ukrepom se delodajalcem omogoči, da s podporo države ohranijo dejavnost do popolnega zagona, istočasno pa ohranijo zaposlitve oseb.

Začasni ukrepi na področju socialnega varstva zajemajo ukrepe za pomoč izvajalcem na področju socialnega varstva, ki so bili zaradi ukrepov izvajanja oziroma zagotavljanja ukrepov omejevanja okužbe s COVID-19 prepoznani kot nujni za njihovo nemoteno delovanje, kot so financiranje enomesečne obvezne strateške zaloge osebne varovalne opreme, osebne varovalne opreme in dezinfekcije prostorov za izvajalce na področju socialnega varstva, kritje izpada prihodkov zaradi nezasedenih kapacitet in povračilo stroškov oskrbnine zaradi umika v domačo oskrbo. Namen ukrepov je tudi, da ukrepi omejevanja okužbe s COVID-19 povzročali uporabnikom storitev dodatnih stroškov.

Namen ukrepov s področja gospodarstva so namenjeni samozaposlenim in mikro podjetjem, in sicer izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka in povračila delnega nadomestila za čas karantene je pomoč samozaposlenim in družbenikom-poslovodjem, saj ne morejo koristiti ukrepov čakanja na delo in skrajšanega delovnega časa. Gre za pomoč najbolj ogroženim skupinam upravičencev, ki so jim prihodki padli za vsaj 30% v letu 2020 v primerjavi z letom 2019. Namen ukrepa zagotovitve zaščitnih mask je pomoč mikro podjetjem, vključno s samozaposlenimi in družbeniki-poslovodji za zaščito pred virusom COVID-19. Ukrep je komplementaren ukrepu Slovenskega podjetniškega sklada zagotovitve zaščitnih mask podjetjem z vsaj 5 zaposlenimi.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Glavni cilj predloga zakona je omiliti in odpraviti posledice in vpliva nalezljive bolezni SARS-CoV-2 na področje zdravstva, dela, socialnega varstva, gospodarstva, vzgoje in izobraževanja, izvrševanja kazenskih sankcij in pravosodja, kmetijstva, gospodarstva in prehrane ter infrastrukture.

2.2 Načela

Predlog zakona ureja vsebino, povezano z nalezljivo boleznijo SARS-CoV-2. Predlog zakona sledi načelu varovanja zdravja in življenja ljudi ter zagotavljanja likvidnosti gospodarskim subjektom ter naslednjim načelom:

1. Načelo prilagajanja prava družbenim razmeram

Epidemija virusa COVID-19 je ves svet pahnila v popolnoma novo in nepredvidljivo situacijo, tako z vidika njenega trajanja ter posledic na družbo in posameznike ter njihov vrednostni sistem. V luči te negotovosti zakonodajalec nima le pravice, temveč tudi dolžnost, da zakonodajo prilagaja danim družbenim razmeram in jo tudi spreminja, če to narekujejo spremenjena družbena razmerja. Načelo prilagajanja prava družbenim razmeram se v teh družbenih razmerah torej kaže kot ključni element načela pravne države.¹

2. Načelo socialne države

Načelo socialne države daje zakonodajalcu pri zagotavljanju in uresničevanju socialne varnosti njegovih državljanov široko polje proste presoje. Načelo je povezano z načelom vzajemnosti in solidarnosti.²

3. Načelo zakonitosti

Načelo zakonitosti od državnih organov zahteva, da morajo njihova posamična dejanja temeljiti na zakonu ali na zakonitem predpisu (četrty odstavek 153. člena Ustave Republike Slovenije).

4. Načelo učinkovitosti

Nujni ukrepi, ki jih država sprejema za obvladovanje in zmanjševanje negativnih posledic COVID-19 na prebivalstvo in gospodarstvo, morajo biti čim bolj učinkoviti.

5. Načelo ekonomičnosti postopka

Postopki dodeljevanja finančnih sredstev in spodbud se morajo voditi hitro, s čim manjšimi stroški in čim manjšo zamudo za stranke in druge udeležence v postopku.

6. Načelo solidarnosti

Zakonski ukrepi sledijo načelu solidarnosti in vzajemne pomoči med bolnimi in zdravimi.

7. Načelo transparentnosti

Zaradi preprečevanja zlorab so prejemniki finančnih vzpodbud zavezani k transparentnosti njihovega pridobivanja.

2.3 Poglavitne rešitve

Z zakonom se določajo začasni ukrepi za omilitev in odpravo posledic COVID-19 na področju na področje zdravstva, dela, socialnega varstva, gospodarstva, vzgoje in izobraževanja, izvrševanja kazenskih sankcij in pravosodja, kmetijstva, gospodarstva in prehrane ter infrastrukture. Poglavitne rešitve se nanašajo predvsem na:

- nadomestilo plač delavcem zaradi odrejene karantene ali nezmožnosti opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka,
- ukrep delnega povračila nadomestila čakanja delavcem na začasnem čakanju na delo,
- ukrepi na področju socialnega varstva,
- pomoč samozaposlenim in družbenikom-poslovodjem ter mikro podjetjem.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

– ¹ Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-80/16, U-I-166/16, U-I-173/16 z dne 15. 3. 2018, 38. točka obrazložitve.

– ² Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-313/98 z dne 16. 3. 2000, 5. točka obrazložitve.

Ocena finančnih posledic predloga zakona za državni proračun je 420 mio evrov.

Predlog zakona nima vpliva na druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Finančna sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v sprejetem državnem proračunu.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Interventni ukrepi držav na trgu dela zaradi upada gospodarske aktivnosti kot posledice širjenja virusa:

Italija

Od držav članic Evropske unije je trenutno najbolj prizadeta Italija. Italijanska vlada je 16. marca 2020 predstavila paket ukrepov v vrednosti 25 mrd evrov (od tega 20 mrd evrov neto zadolževanja, 1,1% BDP) kot prvi odziv na izbruh bolezni. Namen ukrepov je okrepitev zdravstvenega sistema, podpora podjetjem, zaposlenim in družinam ter ohranitev zaposlitev in dohodkov. Ukrepi bodo razširjeni, če bo situacija to narekovala. Sprejeti so bili naslednji ukrepi:

- Krepitev zdravstvenega sistema in civilne zaščite (v višini približno 3,2 mrd evrov): Omogočena je takojšnja zaposlitev dodatnih zdravnikov in medicinskega osebja, okrepitev vojaških medicinskih zmogljivosti in vključitev zasebnih bolnišnic v javno mrežo. Pravila dovoljujejo tudi zaseg zasebne lastnine za potrebe zdravstvenih ustanov. Urejeno je bilo skupno javno naročilo za medicinsko zaščitno opremo ter ventilatorjev.
- Ohranjanje zaposlitev in dohodkov (v višini približno 10,3 mrd evrov): Določena je okrepitev socialne varnostne mreže, še posebej za začasno brezposelne. Samozaposleni bodo v marcu 2020 prejeli 600 evrov direktnih dohodkov, prav tako sezonski delavci, ki sicer nimajo dostopa do varnostne mreže. Družine lahko zaprosijo za moratorij na plačila hipotekarnih kreditov, starši lahko dobijo do 600 evrov za varstvo otrok, ali pa zaprosijo za dodatni starševski dopust v trajanju 12 dni, ki je plačan v višini 50% njihove redne plače. Javni zdravstveni sistem je zaposlil dodatnih 1.000 zdravnikov, zagotovljena pa so tudi sredstva za plačilo nadur za zdravstveno osebje in policijo.
- Zagotavljanje likvidnosti: Zagotovljenih je do 350 mrd evrov likvidnostnih sredstev za podjetja in gospodinjstva (skupaj 5,1 mrd evrov). Sredstva so zagotovljena za vzvod za likvidnostne kredite za gospodarstvo, predvsem za mala in srednja podjetja. V odvisnosti od razvoja dogodkov bo morda višina razpoložljivih sredstev povečana in upravičenost do sredstev razširjena na vsa podjetja. Določen je moratorij na plačila kreditov in hipotek za mala in srednja podjetja, povečan sklad za garancije za mala in srednja podjetja ter zagotovljeno državno poroštvo za t.i. Cassa depositi e prestiti, ki omogoča likvidnost z multiplikatorjem 20, kar pomeni da 500 mio evrov poroštva zagotavlja sredstva v višini do 10 mrd evrov.
- Davčne ugodnosti: Določena je zamrznitev plačil davkov in davčne spodbude za zaposlene in podjetja v višini 1,6 mrd evrov. Davki in socialni prispevki za marec 2020 so bili zamrznjeni za večino zavezancev (za družbe z do 2 mio evrov prometa, družbe v prizadetih sektorjih, predvsem turizem, gostinstvo, kultura). Prispevki bodo lahko plačani v petih obrokih po prenehanju razmer. Davčni nadzori, pritožbeni postopki, sodni postopki in obveznosti za skladnost so zmrznjeni do junija. Določene so nove

kategorije priznanih stroškov, predvsem za nakupe razkužil in zaščitne opreme ter krediti v višini donacij za boj proti virusu COVID-19.

- Vlada je potrdila tudi zagotovilo pomoči letalskemu prevozniku Alitalia.

Avstrija

Avstrijska vlada je napovedala paket pomoči za podjetja v skupni vrednosti 38 milijard EUR (9,5 % BDP). Zasnova je zelo fleksibilna in zajema širok nabor različnih politik. Za takojšnjo pomoč (stabilizacija zdravstvenega sistema, stimulacija trga dela, ohranjanje javnega reda in varnosti, ipd.) je namenjenih 4 mrd evrov. Ustanovljen bo sklad za pomoč samozaposlenim ter malim in srednjim podjetjem v višini 1 mrd evrov. Za mala in srednja podjetja je predviden tudi likvidnostni garancijski sklad v višini 10 mio evrov, za turistični sektor pa še 100 mio evrov garancij za podjetja, ki bodo utrpela znižanje dohodkov za več kot 15 %. Za kredite in izboljšanje likvidnostni bo namenjenih 9 mrd evrov, dodatnih 15 mrd evrov pa za nujno pomoč prizadetim podjetjem. Zvezna vlada podpira tudi raziskave na področju virusa COVID-19, zato bo 1 mio evrov namenjenih kratkoročnim raziskavam, dodatnih 13 mio evrov pa v obliki tveganega kapitala za podporo razvoja rešitev na podlagi temeljnih raziskav. Osebam, ki so v karanteni, bo plačo nadomestila zvezna vlada, in sicer za 10 dni. Osebe, ki morajo ostati doma zaradi varstva otrok, ki bi morali biti sicer vključeni v organizirano varstvo, bodo dobile nadomestilo v višini tretjine plače s strani zvezne vlade. Pouk in varstvo na vseh nivojih sta odpovedana do preklica, vsekakor pa vsaj do konca velikonočnih počitnic. Z obratovanjem je prenehala letalska družba Austrian Airlines, smučarska središča so zaprta, določene regije pa v karanteni (predvsem na Tirolskem). Vse trgovine, razen tistih, ki prodajajo nujne izdelke, in lekarne so zaprte, prav tako so zaprte restavracije in bari. Prepovedano je zbiranje oseb, ki ne živijo skupaj. Prav tako so prepovedani obiski v domovih za starejše občane in v bolnišnicah. Meje so zaprte za potnike, mogoč je tranzit, odprte pa so za tovorni promet. Razmišlja se tudi o prepovedi izvoza blaga, pri katerem se pojavljajo težave pri zagotavljanju potreb domačega trga. Na davčnem področju se zaradi zmanjšane gospodarske aktivnosti pričakuje znižanje dohodkov v višini 1,1 mrd evrov (cca 0,25% BDP), poleg tega pa se pričakuje znižanje oziroma zamik prihodkov zaradi zamika plačil osebnih in korporacijskih davkov, ki je predvideno v višini do 10 mrd evrov.

Nemčija

V Nemčiji je aktivirano pravilo izjeme, ki se nanaša na uzakonjeno zavoro javnega zadolževanja, ki je osnovana tako, da lahko zvezni vladi v izrednih in kriznih razmerah omogoča manevrski prostor pri omejitvi učinkov gospodarskih kriz oziroma se gospodarstvo preko ciljnih paketov pomoči lahko ponovno zažene. Zvezna vlada skupaj s federalnimi enotami vzpostavlja zaščitne ukrepe tako za zaposlene kot za gospodarske družbe z namenom zagotavljanja likvidnosti v zaostrenih gospodarskih razmerah. Splošno sporočilo vlade je, da je denarja za prebroditev krize dovolj in da bo porabljen za potrebne ukrepe.

Nemško gospodarstvo je izvozno usmerjeno zato so družbe prizadete tudi zaradi učinkov pandemije v drugih delih sveta. Pri pripravi ukrepov se ne zanašajo na ekonomske indikatorje, ker bodo na voljo šele v kasnejšem času, ampak upoštevajo predvsem trenutni padec povpraševanja in pretrganje mednarodnih dobavnih verig. Poleg ukrepov, ki so usmerjeni v gospodarstvo, je zvezno ministrstvo za zdravje dobilo dodatna sredstva v višini 1 mrd evrov za boj proti virusu COVID-19, ministrstvo za izobraževanje in raziskave pa dodatnih 145 mio evrov za razvoj cepiv in ostalih ukrepov za zdravljenje. Za zaščito gospodarstva je pripravljen nabor ukrepov, ki temelji na štirih stebrih:

1. Zagotavljanje fleksibilnosti pri uporabi kompenzacije za zmanjšano število delovnih ur. Negotovost zaradi kratkoročne prekinitve trgovinskih tokov ne sme voditi v brezposelnost. Uporablja se preizkušena metoda kompenzacije delovnih

ur, pri kateri pa so olajšani pogoji za pridobitev pravic. Zvezna vlada krije tudi vse prispevke za socialno varstvo.

2. Davčni ukrepi so usmerjeni v likvidnost. Davčni organi so prejeli splošno navodilo, da se pogoji za odobritev odloga plačila davka v primerih, ko bi plačilo oziroma izterjava vodila v zaostreno finančno situacijo, ne interpretirajo strogo. Glede na zmanjšano gospodarsko aktivnost se ne pričakuje enakega nivoja dohodkov kot v preteklem letu, zato je poenostavljen postopek za znižanje akontacij davka. V primerih, da je neplačilo povezano s posledicami pandemije, je izterjava zamrznjena do konca leta 2020, hkrati pa so odpisane tudi obresti in kazni za to obdobje.
3. Milijardni ščit za podjetja: gospodarska situacija v kateri so se znašla podjetja ni njihova krivda, ampak je posledica pretrganih dobavnih verig in občutnega zmanjšanja povpraševanja v več sektorjih, hkrati pa operativnih stroškov ni mogoče znižati, vsekakor ne na kratek rok. Novi ukrepi, ki bodo zagotavljali likvidnost gospodarstvu, so neomejeni. Njihova višina bo prilagojena potrebam. V prvem koraku bodo razširjeni obstoječi programi likvidnostnih pomoči, da bo podjetjem omogočen dostop do poceni posojil. Za garancijske banke (Bürgschaftsbanken) je garancijski limit podvojen na 2,5 mio evrov, zvezna vlada pa povečuje svojo udeležbo pri tveganju za 10%. Garancijske v višini do 250.000 evrov bodo lahko banke sprejemale samostojno in v zelo kratkem času, do 3 dni. Do velikih sindiciranih garancijskih programov bodo upravičena podjetja iz vseh regij (do sedaj samo iz slabše razvitih), spodnja meja je določena v višini 50 mio evrov, garancijska udeležba pa je mogoča do višine 80%. Ti ukrepi so bili priglašeni tudi EK v okviru državnih pomoči.
4. Zadnji steber predstavljajo ukrepi za okrepitev evropske kohezije in usklajen odziv držav članic ter evropskih institucij, predvsem Evropske centralne banke in Evropske investicijske banke.

Hrvaška

Hrvaška vlada je sprejela 63 ukrepov za spodbujanje gospodarstva v času epidemije v skupni vrednosti več kot 30 milijard kun, ki bodo namenjeni predvsem ohranjanju delovnih mest in likvidnosti podjetij. Ukrepi so namenjeni predvsem najbolj prizadetim sektorjem, kot je na primer turizem, ter malim in srednjim podjetjem. Davčni ukrepi določajo odlog oziroma obročno plačilo korporacijskih in osebnih davkov ter prispevkov za socialno varnost. V tem času ne tečejo ne obresti ne zastaralni roki. Ukrep velja 3 mesece z možnostjo podaljšanja za nadaljnje 3 mesece. Fizičnim osebam bo omogočeno hitrejše vračanje preplačane dohodnine za leto 2019. Vse donacije za samozaposlene ali pravne osebe, ki so namenjene olajševanju posledic zaradi virusa COVID-19, so izvzete iz obdavčljivih dohodkov. Za ohranitev zaposlitev bo delodajalcem za vsakega delavca izplačana minimalna neto plačo v višini 3.250 kun, delodajalci pa lahko izplačajo tudi dodatni del plače, k čemur jih z ukrepi spodbuja vlada. Določeno je podaljšanje ureditve za stalne sezonske delavce. Za zagotavljanje likvidnosti bodo na voljo brezobrestna posojila lokalnim skupnostim, Zavodu za zdravstveno varstvo in Državnemu pokojninskemu zavodu. Obstoječa posojila Hrvaške banke za obnovo in razvoj je mogoče reprogramirati z vključitvijo moratorija na plačilo glavnice. V sodelovanju s komercialnimi bankami je omogočeno hitro odobravanje poroštev in posojil za gospodarske družbe za financiranje plač in operativnih stroškov, z zapadlostjo do treh let. Komercialne banke in davčna uprava bodo uvedle trimesečno mirovanje prisilnih izterjav zapadlih plačil nasproti vsem dolžnikom (pravnim in fizičnim osebam). Vlada bo zagotovila interventni odkup živine, poljščin, zelenjave in sadja za zagotovitev preskrbe in za podporo kmetijskemu sektorju.

Organizirano je javno naročilo za nakup dezinfekcijskih sredstev, čistil in zaščitne opreme od potencialno ogroženih proizvajalcev in njihova vključitev v strateške rezerve. V turističnem sektorju so zamrznjena vsa plačila turističnih taks in koncesij za uporabo naravnih virov. Za ta sektor je predvidena tudi posebna kreditna linija za zagotavljanje likvidnosti.

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravom EU.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Za izvajanje zakona so pristojna ministrstva in drugi državni organi, na delovnih področjih katerih se sprejemajo ukrepi.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Za upravičence do ugodnosti po tem zakonu so predvidene dodatne administrativne obveznosti.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Zakon nima posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo:

Predlog zakona bo imela pozitivne posledice na gospodarstvo, saj upravičencem omogoča omilitev posledic epidemije virusa COVID-19.

6.4 Presoja posledic za socialno področje:

S predlogom zakona se izboljšuje položaj širšega kroga upravičencev, med drugim tudi na področju uporabnikov institucionalnega varstva starejših.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja:

Predlog zakona ne vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona ne vpliva na druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

- Predstavitev sprejetega zakona:

Za izvajanje zakona so pristojna ministrstva in drugi državni organi, na delovnih področjih katerih se sprejemajo ukrepi.

- Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje zakona spremljajo vsebinsko pristojna ministrstva po področjih.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Predlog zakona ni bil objavljen na spletnih naslovih.

Ker gre za predlog zakona po nujnem postopku, sodelovanje javnosti pri pripravi predloga zakona ni potrebno.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN

Pri pripravi predloga zakona zunanji strokovnjaki niso sodelovali.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES:

- Janez Cigler Kralj, minister za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,
- Mateja Ribič, državna sekretarka, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,
- mag. Cveto Uršič, državni sekretar, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

II. BESEDILO ČLENOV

ZAKON O ZAČASNIH UKREPIH ZA OMILITEV IN ODPRAVO POSLEDIC COVID-19

PRVI DEL SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se zaradi omilitve in odpravo posledic nalezljive bolezni COVID-19 (v nadaljnjem besedilu: COVID-19) spreminjajo in dopolnjujejo določbe:

1. Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 64/17 in 73/19).
2. Zakona o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva (Uradni list RS, št. 65/00, 47/15 in 31/18),
3. Zakona o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20 in 61/20),
4. Zakona o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20).

(2) S tem zakonom se odstopa od določb naslednjih zakonov:

1. Zakona o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo in 49/20 – ZIUZEOP),
2. Zakona o preprečevanju zamud pri plačilih (Uradni list RS, št. 57/12 in 61/20 – ZDLGPE) in Zakona o interventnih ukrepih za zagotovitev finančne stabilnosti javnih zdravstvenih zavodov, katerih ustanovitelj je Republika Slovenije (Uradni list RS, št. 54/17 in 16/20 – ORZIUFSZZ7),

3. Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 – ZUPJS, 87/11, 40/12 – ZUJF, 21/13 – ZUTD-A, 91/13, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 111/13 – ZMEPIZ-1, 95/14 – ZUJF-C, 47/15 – ZZSDT, 61/17 – ZUPŠ, 64/17 – ZZDej-K in 36/19),
4. Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDSL-A, 63/13, 17/15, 23/17 – ZSSve, 22/18 – ZSICT, 16/19 – ZNP-1 in 104/20),
5. Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 109/12, 85/14, 75/16, 61/17 – ZUPŠ in 65/17),
6. Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 40/09, 9/11 – ZP-1G, 96/12 – ZPIZ-2, 109/12, 54/15 in 11/18),
7. Zakona o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20 in 61/20),
8. Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 52/13 – odl. US, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15, 63/16, 69/17, 21/19, 28/19 in 66/19).

(3) S tem zakonom se določajo tudi začasni ukrepi za omilitev in odpravo posledic COVID-19 na področju zdravstva, dela, socialnega varstva, gospodarstva, vzgoje in izobraževanja, izvrševanja kazenskih sankcij in pravosodja, kmetijstva, gospodarstva in prehrane, infrastrukture in obrambe.

DRUGI DEL SPREMEMBE IN DOPOLNITVE ZAKONOV

1. ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ZDRAVSTVENI DEJAVNOSTI

2. člen

V Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 64/17 in 73/19) se v 38. členu v prvem odstavku v prvem stavku beseda »treh« nadomesti z besedo »štirih«.

3. člen

V 39. členu se v drugem odstavku beseda »treh« nadomesti z besedo »osmih«.

4. člen

V 42. členu se v prvem odstavku besedilo »s 1. januarjem 2021« nadomesti z besedilom »1. januarja 2022«.

2. ZAKON O ZBIRKAH PODATKOV S PODROČJA ZDRAVSTVENEGA VARSTVA

5. člen

V Zakonu o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva (Uradni list RS, št. 65/00, 47/15 in 31/18) se za 6. členom doda nov 6.a člen, ki se glasi:

»6.a člen

Za namen spremljanja kakovosti in izidov zdravljenja, analize zdravstvenega stanja prebivalstva, spremljanja učinkovitosti organizacije in izvajanja zdravstvenega varstva ter načrtovanja in spremljanja učinkov zdravstvenih programov in ukrepov lahko ministrstvo, pristojno za zdravje, brez plačila stroškov od upravljavcev zbirk podatkov pridobiva anonimizirane podatke ali do njih dostopa prek informacijskih rešitev upravljavcev iz vseh zbirk podatkov po tem zakonu, zbirk podatkov, ki jih v skladu s predpisi s področja zdravstvenega zavarovanja upravlja Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, in podatkov iz drugega odstavka tega člena.

NIJZ lahko v dogovoru z ministrstvom, pristojnim za zdravje, brez plačila stroškov pridobiva podatke iz zbirk drugih upravljavcev iz prejšnjega odstavka in jih ne glede na predpise, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, povezuje med seboj in tudi s svojimi zbirkami za namene iz prejšnjega odstavka tudi le z uporabo enega identifikatorja kot povezovalnega znaka in brez predhodnega dovoljenja državnega nadzornega organa za varstvo osebnih podatkov.«.

3. ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH ZA ZAJEZITEV EPIDEMIJE COVID-19 IN OMILITEV NJENIH POSLEDIC ZA DRŽAVLJANE IN GOSPODARSTVO

6. člen

V Zakonu o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20 in 61/20; v nadaljnjem besedilu: ZIUZEOP) se v 90. členu v prvem odstavku besedilo »do 15. novembra 2020« nadomesti z besedilom »do 31. decembra 2021«.

4. ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH ZA OMILITEV IN ODPRAVO POSLEDIC EPIDEMIJE COVID-19

7. člen

V Zakonu o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20; v nadaljnjem besedilu: ZIUOOPE) se v:

- 36. členu v četrtem odstavku za besedo »ter« doda besedilo »razen v primeru ko gre za pomoč za zagotovitev večje letalske povezljivosti Slovenije in so upravičenci podjetja s sedežem ali poslovno enoto izven Republike Slovenije« in
- 56. členu doda nov četrty odstavek, ki se glasi:
»(4) Vlada Republike Slovenije lahko ukrep iz prejšnjega odstavka s sklepom podaljša za obdobje največ šest mesecev.«.

8. člen

V 66. členu se za četrty odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Dodatek za nevarnost in posebne obremenitve iz tretjega odstavka tega člena je oproščen plačila davkov in prispevkov. Enako velja za pomožne policiste od prejetih plačil za pripravljenost in usposabljanje.«.

TRETJI DEL ODSTOP OD DOLOČB DOLOČENIH ZAKONOV

1. ZAKON O NALEZLJIVIH BOLEZNIH

9. člen

(1) Ne glede na 19. člen Zakona o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo in 49/20 – ZIUZEOP; v nadaljnjem besedilu: ZNB), ki določa karanteno za osebe, ki so bile ali za katere se sumi, da so bile v stiku z nekom, ki je zbolel za kugo ali virusno hemoragično mrzlico (Ebola, Lassa, Marburg), sta karantena na domu po tesnem stiku z okuženo osebo iz 11. člena tega zakona in karantena na domu zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem za okužbo iz 11. člena tega zakona ukrepa, s katerima se na prvi pogled zdravi osebi, ki je bila ali bi lahko bila izpostavljena okužbi z virusom SARS-CoV-2, omeji gibanje izven naslova, na katerem ji je bila določena karantena, in omeji stike z osebami, ki ne živijo na tem naslovu (v nadaljnjem besedilu: karantena na domu). Karantena na domu se odredi ustno in je izvršljiva takoj.

(2) Za odreditev karantene na domu iz prejšnjega odstavka sta pristojna epidemiološka služba Nacionalnega inštituta za javno zdravje (v nadaljnjem besedilu: NIJZ) oziroma Policija, ki morata izdati pisno odločbo o odreditvi karantene na domu v osmih dneh od ustne odločitve po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe, o njej pa odloča ministrstvo, pristojno za zdravje.

(3) Čas trajanja karantene iz prvega odstavka tega člena predlaga NIJZ, pri čemer ne sme biti daljši od najdaljše inkubacijske dobe za COVID-19, ki znaša največ 14 dni.

(4) Pristojni organ iz drugega odstavka tega člena lahko na zahtevo osebe, ki ji je odrejena karantena na domu, ali po uradni dolžnosti, če oseba karantene na domu ne more prestajati na prvotno odrejenem naslovu, ali iz drugih utemeljenih razlogov, spremeni naslov prestajanja karantene.

(5) Ukrep iz prvega odstavka tega člena ter ukrepi iz 10., 11. in 12. člena tega zakona veljajo do 31. decembra 2021. Vlada Republike Slovenije lahko ukrep iz tega člena podaljša s sklepom največ za obdobje šest mesecev.

(6) Nadzor nad izvajanjem karantene na domu iz 10. in 11. člena tega zakona izvaja Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije.

(7) Ministrstvo, pristojno za zdravje, z namenom obvladovanja in preprečevanja širjenja COVID-19 vodi evidenco odrejenih karanten na domu. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime,
2. dan, mesec in leto rojstva,
3. naslov stalnega ali začasnega prebivališča oziroma naslov drugega prebivališča, na katerem oseba dejansko prebiva, in številko stanovanja v primeru večstanovanjskega objekta,
4. elektronski naslov,
5. osebno ime in elektronski naslov zakonitega zastopnika za mladoletno osebo,
6. datum začetka karantene na domu,
7. datum konca karantene na domu,
8. naslov prestajanja karantene na domu,
9. datum izdaje pisne odločbe o karanteni na domu.

(8) Podatki iz evidence iz prejšnjega odstavka se hranijo dve leti po prenehanju veljavnosti ukrepa karantene na domu.

(9) Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije lahko dostopa do evidence iz sedmega odstavka tega člena zaradi učinkovitega izvrševanja nadzora karantene na domu, NIJZ pa zaradi spremljanja epidemije COVID-19.

(10) Vse pravice oseb, katerih podatki so v evidenci iz sedmega odstavka tega člena, in niso urejene s tem zakonom, se izvajajo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

10. člen

(1) Osebi, pri kateri se po opravljeni epidemiološki preiskavi ugotovi, da je bila ali bi lahko bila v tesnem stiku z osebo, okuženo z virusom SARS-CoV-2, epidemiološka služba NIJZ ustno odredi karanteno na domu po tesnem stiku z okuženo osebo in ji o tem posreduje uradni zaznamek, ki poleg osebnih podatkov (ime in priimek, datum rojstva, naslov stalnega ali začasnega bivališča, elektronski naslov, če ga oseba ima), naslova in časa trajanja karantene na domu, vključuje tudi obvezne napotke o ravnanju za čas karantene. Uradni zaznamek se lahko pošlje tudi na elektronski naslov, ki ga je oseba navedla.

(2) NIJZ v uradnem zaznamku o karanteni na domu navede naslednje podatke: ime in priimek, datum rojstva, naslov stalnega ali začasnega bivališča, oziroma naslov drugega prebivališča, na katerem oseba dejansko prebiva, elektronski naslov, če ga oseba ima, naslov prestajanja in čas trajanja karantene na domu ter razlog za napotitev v karanteno na domu. Uradni zaznamek nemudoma posreduje Zdravstvenemu inšpektoratu Republike Slovenije in ministrstvu, pristojnem za zdravje.

11. člen

(1) Vlada Republike Slovenije lahko na podlagi epidemiološke ocene določi države ali administrativne enote držav, za katere obstaja visoko tveganje za okužbo z virusom SARS-CoV-2.

(2) Oseba, ki prihaja iz držav oziroma administrativnih enot držav iz prejšnjega odstavka, lahko vstopi v Republiko Slovenijo, če predloži ustrezno dokazilo, ki ga določi Vlada Republike Slovenije s podzakonskim aktom.

(3) Osebi, ki prihaja iz držav oziroma administrativnih enot držav iz prvega odstavka tega člena, in ne predloži dokazila iz prejšnjega odstavka, Policija ustno odredi karanteno na domu zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem za okužbo z virusom SARS-CoV-2 in ji hkrati posreduje uradni zaznamek. Uradni zaznamek o ustno odrejeni karanteni na domu poleg naslednjih podatkov: osebno ime, datum rojstva, naslov stalnega ali začasnega bivališča oziroma naslov drugega prebivališča, na katerem oseba dejansko prebiva, elektronski naslov, če ga oseba ima, naslov prestajanja karantene, datum in uro vstopa v Republiko Slovenije, naziv vstopnega mejnega prehoda ali kontrolne točke, vsebuje tudi obvezne napotke o ravnanju za čas karantene. Uradni zaznamek Policija nemudoma posreduje Zdravstvenemu inšpektoratu Republike Slovenije in ministrstvu, pristojnem za zdravje.

(4) Osebi, ki vstopa v Republiko Slovenijo in zanjo veljajo omejitve, določene na podlagi 39. člena ZNB oziroma na tej podlagi izdanih predpisov, in na mejnih prehodih na zunanji meji in na kontrolnih točkah na notranjih mejah Republike Slovenije navaja katero izmed izjem iz

navedenih predpisov, se ne določi karantene na domu, če Policiji predloži dokaze za obstoj navedenih izjem.

(5) Oseba iz prejšnjega odstavka mora ob vstopu v Republiko Slovenijo iz sosednje države, ki je na seznamu epidemiološko varnih držav, predložiti dokaz, da prihaja iz države, ki je epidemiološko varna glede okužbe s COVID-19. Če oseba tega ne more dokazati, se šteje, da prihaja iz države z epidemiološko visokim tveganjem za okužbo s COVID-19.

(6) Policija z namenom obvladovanja in preprečevanja širjenja COVID-19 vodi evidenco podatkov za pripravo uradnega zaznamka o karanteni na domu zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem za okužbo. Evidenca vsebuje naslednje podatke, ki se z izjemo podatka iz 10., 11., 12. in 13. točke tega odstavka, pridobijo s preverjanjem dokumentov za prestop meje, in sicer:

1. osebno ime,
2. dan, mesec in leto rojstva,
3. spol,
4. državljanstvo,
5. vrsta in številka dokumenta, s katerim oseba prehaja državno mejo,
6. datum in ura vstopa v Republiko Slovenijo,
7. naziv vstopnega mejnega prehoda ali kontrolne točke,
8. naslov stalnega ali začasnega prebivališča oziroma naslov drugega prebivališča, na katerem oseba dejansko prebiva, in številko stanovanja v primeru večstanovanjskega objekta,
9. osebno ime zakonitega zastopnika za mladoletno osebo,
10. elektronski naslov osebe ali elektronski naslov zakonitega zastopnika, če gre za mladoletno osebo,
11. naslov prestajanja karantene na domu,
12. datum začetka karantene na domu,
13. datum konca karantene na domu.

(7) Policija podatke v evidenci iz prejšnjega odstavka hrani največ 30 dni od vpisa. Po preteku tega roka se podatki iz evidence avtomatsko izbrišejo.

(8) Dostop do podatkov iz evidence iz šestega odstavka tega člena imata tudi ministrstvo, pristojno za zdravje, in Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije.

(9) Vse pravice oseb, katerih podatki so v evidenci iz šestega odstavka tega člena in niso urejene s tem zakonom, se izvajajo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

12. člen

(1) Policija za izvajanje ukrepov za preprečevanje širjenja COVID-19, ki jih določa Vlada Republike Slovenije v skladu z Zakonom o nalezljivih boleznih, in se nanašajo na prihode oseb iz držav, v katerih obstaja možnost okužbe s COVID-19, vzpostavi evidenco oseb, ki prestopajo zunanjo mejo, in oseb, ki prestopajo notranjo mejo na kontrolnih točkah v času njihovega obratovanja, če je bila oseba pri prestopu notranje meje preverjena v policijskih evidencah.

(2) V evidenci se zbirajo podatki, ki se pridobijo s preverjanjem dokumentov za prestop meje, in sicer:

- osebno ime,
- rojstni podatki (dan, mesec in leto rojstva),
- spol,
- državljanstvo,
- vrsta in številka dokumenta, s katerim oseba prehaja državno mejo,
- datum in ura vstopa v Republiko Slovenijo in
- naziv vstopnega mejnega prehoda ali kontrolne točke.

(3) Podatki se v evidenci hranijo 14 dni od vpisa in se po preteku tega roka avtomatsko izbrišejo.

(4) Vse pravice oseb, katerih podatki so v evidenci in niso urejene s tem zakonom, se izvajajo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(5) Ukrep iz tega člena velja do prenehanja razlogov zanj, kar ugotovi Vlada Republike Slovenije s sklepom, ki ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

13. člen

Ne glede na 3. točko prvega odstavka 39. člen ZNB se omeji tudi zbiranje ljudi po šolah, kinodvoranah, javnih lokalih in drugih mestih, dokler ne preneha nevarnost širjenja nalezljive bolezni.

14. člen

Ne glede na 46.a člen ZNB inšpekcijski nadzor nad izvajanjem ukrepov iz prvega odstavka 39. člena ZNB opravljajo:

- Uprava za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin glede prepovedi ali omejitve prometa blaga in izdelkov,
- Tržni inšpektorat Republike Slovenije pri opravljanju trgovinske dejavnosti,
- Inšpektorat za infrastrukturo v javnem potniškem prometu,
- Inšpektorat za šolstvo in šport v vzgojno-izobraževalnih zavodih in pri izvajanju organizirane športne dejavnosti,
- Policija.

15. člen

Pri izvajanju nadzora nad ukrepi iz prejšnjega člena ima pristojni inšpektor pravico in dolžnost:

- prepovedati gibanje osebam, za katere se ugotovi ali sumi, da so zbolele za določeno nalezljivo boleznijo;
- prepovedati oziroma omejiti zbiranje ljudi po šolah, kinodvoranah, javnih lokalih in drugih mestih, dokler ne preneha nevarnost širjenja nalezljive bolezni;
- omejiti ali prepovedati promet posameznih vrst blaga in izdelkov;
- odrediti druge ukrepe in opraviti dejanja, za katere je pooblaščen z zakonom ali drugim predpisom.

16. člen

Ne glede na 53.g člen ZNB so za vodenje prekrškovnega postopka in izrekanje glob po ZNB pristojni inšpekcija, za katero je v prejšnjem členu določena pristojnost za nadzor nad izvajanjem ukrepov iz prvega odstavka 39. člena ZNB, Policija in občinsko redarstvo.

17. člen

Ne glede na 10. točko prvega odstavka 54. člena ZNB se z globo od 4.000 do 100.000 eurov kaznuje za prekršek pravna oseba, če ravna v nasprotju s 1., 2., 3. ali 4. točko prvega odstavka 39. člena ZNB.

2. ZAKON O PREPREČEVANJU ZAMUD PRI PLAČILIH IN ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH ZA ZAGOTOVITEV FINANČNE STABILNOSTI JAVNIH ZDRAVSTVENIH ZAVODOV, KATERIH USTANOVITELJ JE REPUBLIKA SLOVENIJA

18. člen

(1) Ne glede na 9. člen Zakona o preprečevanju zamud pri plačilih (Uradni list RS, št. 57/12 in 61/20 – ZDLGPE; v nadaljnjem besedilu: ZPreZP-1) ter 9. in 20. člen Zakona o interventnih ukrepih za zagotovitev finančne stabilnosti javnih zdravstvenih zavodov, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija (Uradni list RS, št. 54/17 in 16/20 – ORZIUFSZZ7) je za javne zdravstvene zavode, razen za zavode s področja lekarniške dejavnosti, plačilni rok 60 dni.

(2) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2021.

3. ZAKON O ZDRAVSTVENEM VARSTVU IN ZDRAVSTVENEM ZAVAROVANJU

19. člen

(1) Ne glede na 29. člen Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 – ZUPJS, 87/11, 40/12 – ZUJF, 21/13 – ZUTD-A, 91/13, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 111/13 – ZMEPIZ-1, 95/14 – ZUJF-C, 47/15 – ZZSDT, 61/17 – ZUPŠ, 64/17 – ZZDej-K in 36/19; v nadaljnjem besedilu: ZZVZZ) je lahko delavec odsoten z dela zaradi bolezni brez potrdila o upravičeni zadržanosti od dela, ki ga izda izbrani osebni zdravnik, do tri zaporedne delovne dni v kosu (v nadaljnjem besedilu: kratkotrajna odsotnost zaradi bolezni), in sicer največ enkrat v posameznem koledarskem letu.

(2) Delavec o vsakokratni odsotnosti iz prejšnjega odstavka pisno ali elektronsko obvesti delodajalca prvi dan odsotnosti. Delavec uveljavlja pravico do odsotnosti iz dela zaradi bolezni v skladu z veljavnimi predpisi s področja zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja. Šteje se, da je v tem primeru pravica do enkratne kratkotrajne odsotnosti zaradi bolezni ni izkoriščena.

(3) Delavec v času koriščenja odsotnosti iz prvega odstavka tega člena ne sme opravljati pridobitne dejavnosti ali odpotovati izven kraja svojega bivanja.

(4) Višina nadomestila za čas odsotnosti iz prvega odstavka tega je določena v zakonu, ki ureja delovna razmerja. Nadomestilo se zagotavlja iz sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja, razen v primeru drugega stavka prejšnjega odstavka.

(5) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2020. Lahko se podaljša s sklepom Vlade Republike Slovenije za šest mesecev.

4. ZAKON O SODIŠČIH

20. člen

Ne glede na 48. člen Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDSL-S-A, 63/13, 17/15, 23/17 – ZSSve, 22/18 – ZSICT, 16/19 – ZNP-1 in 104/20; v nadaljnjem besedilu: ZS) oseba, izvoljena na podlagi Razpisa volitev sodnikov porotnikov delovnih in socialnega sodišča (Uradni list RS, št. 73/20), poda prisego pisno. Šteje se, da ta oseba nastopi dolžnost sodnika porotnika s trenutkom, ko sodišče prejme njegovo podpisano prisego v besedilu iz 48. člena ZS.

5. ZAKON O VISOKEM ŠOLSTVU

21. člen

Ne glede na določbe sedmega odstavka 32. člena Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 109/12, 85/14, 75/16, 61/17 – ZUPŠ in 65/17; v nadaljnjem besedilu: ZViS) lahko visokošolski zavodi za študijsko leto 2020/2021 sprejmejo spremembe obveznih sestavin študijskih programov iz pete, šeste, sedme, devete, desete in enajste alineje tretjega odstavka 35. člena ZViS, ki začnejo veljati že v študijskem letu 2020/2021 za vse vpisane študente ne glede na določbo prve alineje prvega odstavka 66. člena ZViS. Spremembe lahko zadevajo samo začasno prilagoditev oblike izvedbe študija in veljajo samo za študijsko leto 2020/2021.

22. člen

(1) Ne glede na določbe šestega odstavka 72.e člena ZViS se kazalniki v letu 2021 ne upoštevajo. V letu 2021 so sredstva variabilnega dela temeljnega stebra financiranja zavoda (v nadaljnjem besedilu: v-TSF-Z) enaka v-TSF-Z sredstvom leta 2020, povečanim za indeks povečanja variabilnih sredstev temeljnega stebra financiranja (v-TSF).

(2) Ne glede na določbe tretje alineje desetega odstavka in enajstega odstavka 72.e člena ZViS se v letu 2021 upad študijske dejavnosti ne upošteva.

6. ZAKON O IZVRŠEVANJU KAZENSKIH SANKCIJ

23. člen

(1) Ne glede na prvi in drugi odstavek 18. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 40/09, 9/11 – ZP-1G, 96/12 – ZPIZ-2, 109/12, 54/15 in 11/18; v nadaljnjem besedilu: ZIKS-1) se novi postopki za pozivanje obsojencev na prestajanje kazni zapora in oseb, ki jim je odrejen nadomestni zapor na prestajanje nadomestnega zapora ne začnejo, že začeti postopki pa se ustavijo.

(2) Ukrep iz tega člena traja do 30. novembra 2020, Vlada Republike Slovenije pa ga lahko s sklepom največ dvakrat podaljša, vsakokrat za obdobje dveh mesecev.

24. člen

(1) Ne glede na prvi odstavek 79. člena ZIKS-1 lahko generalni direktor uprave premesti obsojenca iz enega v drug zavod ali v oddelek drugega zavoda, po uradni dolžnosti tudi, če je to potrebno zaradi preprečitve širjenja virusa SARS-CoV-2.

(2) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2020, Vlada Republike Slovenije lahko ta ukrep s sklepom podaljša za obdobje treh mesecev.

25. člen

(1) Ne glede na prvi in drugi odstavek 81. člena ZIKS-1 lahko direktor zavoda po uradni dolžnosti, premesti obsojenca v drug oddelek znotraj zavoda tudi, če je to potrebno zaradi preprečitve širjenja virusa SARS-CoV-2, ne glede na režim prestajanja kazni.

(2) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2020, Vlada Republike Slovenije lahko ta ukrep s sklepom podaljša za obdobje treh mesecev.

26. člen

(1) Ne glede na prvi odstavek 82. člena ZIKS-1 lahko direktor zavoda za prestajanje kazni zapora po uradni dolžnosti prekine prestajanje kazni zapora obsojencu tudi, če je to potrebno zaradi preprečitve širjenja virusa SARS-CoV-2, za čas enega meseca, kadar ne obstajajo varnostni zadržki. Trajanje prekinitve kazni zapora se lahko obsojencu podaljšuje dokler obstaja razlog za prekinitvev.

(2) Pri presoji varnostnega zadržka se upoštevajo vse okoliščine, ki bi lahko vplivale na zlorabo prekinitve prestajanja kazni zapora, kot so: osebnost obsojenca, njegova varnostna ocena, nevarnost izmikljanju nadaljnjemu prestajanju kazni, delež prestane kazni, vrsta in način storitve kaznivega dejanja, odziv okolja, kjer je bilo kaznivo dejanje storjeno, zlasti oškodovancev, način nastopa kazni in mogoče odprti kazenski postopki.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko izjemoma prekine prestajanje kazni tudi obsojencu, kateremu zavod zaradi njegove hude bolezni, poškodbe ali potrebnega zdravljenja ne more zagotoviti potrebne zdravstvene oskrbe, če bi bilo z nadaljnjim prestajanjem kazni lahko ogroženo njegovo življenje ali zdravje.

(4) Zoper odločbo direktorja je dovoljena pritožba, ki ne zadrži njene izvršitve.

(5) Obsojenec se v času trajanja prekinitve prestajanja kazni, iz razloga preprečitve širjenja virusa SARS-CoV-2, ne more prostovoljno vrniti v zavod.

(6) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2020, Vlada Republike Slovenije lahko ta ukrep s sklepom podaljša za obdobje treh mesecev.

27. člen

(1) Ne glede na čas predčasnega odpusta, določen v prvem odstavku 108. člena ZIKS-1, lahko direktor zavoda za prestajanje kazni zapora, ob izpolnjevanju pogojev iz tega člena, predčasno odpusti obsojenca zaradi preprečitve širjenja virusa SARS-CoV-2 največ šest mesecev pred iztekom kazni.

(2) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2020, Vlada Republike Slovenije lahko ta ukrep s sklepom podaljša za obdobje treh mesecev.

7. ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH ZA ZAJEZITEV EPIDEMIJE COVID-19 IN OMILITEV NJENIH POSLEDIC ZA DRŽAVLJANE IN GOSPODARSTVO

28. člen

(1) Ne glede na drugi odstavek 40. člena ZIUZEOP se vrednost nepremičnega premoženja, izračunana po metodologiji množičnega vrednotenja nepremičnin, kot je nepremičninam v registru nepremičnin določena na dan 26. marca 2020, in podatki o nepremičninah, ki so za nepremičnine evidentirani v registru nepremičnin na dan 26. marca 2020, pri uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, za potrebe ugotavljanja materialnega položaja vlagatelja in oseb, ki se upoštevajo poleg vlagatelja, v skladu z Zakonom o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 14/13, 56/13 – ZŠtip-1, 99/13, 14/15 – ZUUJFO, 57/15, 90/15, 38/16 – odl. US, 51/16 – odl. US, 88/16, 61/17 – ZUPŠ, 75/17, 77/18 in 47/19; v nadaljnjem besedilu: ZUPJS) in Zakonom o socialno varstvenih prejemkih (Uradni list RS, št. 61/10, 40/11, 14/13, 99/13, 90/15, 88/16, 31/18 in 73/18), upoštevajo do dneva pripisa posplošenih vrednosti v evidenco vrednotenja na podlagi uredbe iz 20. člena Zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin (Uradni list RS, št. 77/17, 33/19 in 66/19; v nadaljnjem besedilu: ZMVN-1), ki sledi Uredbi o določitvi modelov vrednotenja nepremičnin (Uradni list RS, št. 22/20).

(2) Ne glede na tretji odstavek 40. člena ZIUZEOP se v obdobju od 26. marca 2020 do dneva pripisa posplošenih vrednosti v evidenco vrednotenja na podlagi uredbe iz 20. člena ZMVN-1, ki sledi Uredbi o določitvi modelov vrednotenja nepremičnin (Uradni list RS, št. 22/20), v posebnem javnem vpogledu v distribucijskem sistemu Geodetske uprave Republike Slovenije pri posamezni nepremičnini informativno izkazuje podatek o njeni posplošeni tržni vrednosti, določeni na dan 26. marca 2020.

29. člen

(1) Ne glede na prvi odstavek 41. člena ZIUZEOP se podatki evidence vrednotenja začnejo javno izkazovati na dan, določen z uredbo iz 20. člena ZMVN-1, ki sledi Uredbi o določitvi modelov vrednotenja nepremičnin (Uradni list RS, št. 22/20).

(2) Ne glede drugi odstavek 41. člena ZIUZEOP se pošiljanje potrdil lastnikom nepremičnin po dnevu začetka javnega izkazovanja podatkov v evidenci vrednotenja v skladu s prvim odstavkom 41. člena ZIUZEOP ne izvede.

(3) Ne glede na tretji odstavek 41. člena ZIUZEOP lahko lastniki nepremičnin vloge za uveljavljanje posebnih okoliščin v skladu s IV. poglavjem ZMVN-1 vložijo naslednji dan po uveljavitvi uredbe iz 20. člena ZMVN-1, ki sledi Uredbi o določitvi modelov vrednotenja nepremičnin (Uradni list RS, št. 22/20).

30. člen

Ne glede na 82. člen ZIUZEOP se plačilni rok 60 dni ne uporabi v primeru, ko dolžnik ni gospodarski subjekt iz prvega odstavka 6. člena ZPreZP-1.

8. ZAKON O DOHODNINI

31. člen

(1) Ne glede na 39. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 52/13 – odl. US, 96/13,

29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15, 63/16, 69/17, 21/19, 28/19 in 66/19; v nadaljnjem besedilu: ZDoh-2) se plačilu delodajalca za testiranje delojemalcev na SARS-CoV-2, na katera jih napoti delodajalec, ne štejejo za boniteto.

(2) Ukrep iz tega člena velja do 30. junija 2021. Vlada Republike Slovenije lahko ta ukrep podaljša še za obdobje šest mesecev.

ČETRTI DEL ZAČASNI UKREPI

I. ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU ZDRAVSTVA

1. NACIONALNI RAZPIS ZA IZBOLJŠEVANJE DOSTOPNOSTI DO ZDRAVSTVENIH STORITEV

32. člen

(nacionalni razpis za izboljševanje dostopnosti do zdravstvenih storitev)

(1) Za namen zmanjševanja števila čakajočih pacientov nad najdaljšo dopustno čakalno dobo, ki je zlasti posledica ukrepov omejevanja in preprečevanja širjenja virusa SARS-CoV-2, ministrstvo, pristojno za zdravje, izvede nacionalni razpis za leto 2020 in 2021 za izboljševanje dostopnosti do zdravstvenih storitev (v nadaljnjem besedilu: nacionalni razpis).

(2) Na nacionalni razpis se lahko prijavijo javni zdravstveni zavodi in drugi izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki imajo dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti ali so vpisani v register zasebnih zdravstvenih delavcev v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost.

(3) Nacionalni razpis se izvede za posamezne vrste zdravstvenih storitev, ki jih s sklepom določi minister, pristojen za zdravje.

(4) Zdravstvene storitve iz prejšnjega odstavka se opravijo pacientom, ki so na dan uveljavitve tega zakona uvrščeni v čakalni seznam, imajo urejeno obvezno zdravstveno zavarovanje ter čakajo najdlje.

(5) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2021.

33. člen

(financiranje storitev iz nacionalnega razpisa)

(1) Za namen enkratnega izboljšanja dostopnosti pacientov do zdravstvenih storitev, kjer so čakalne dobe daljše od najdaljših dopustnih in so zlasti posledica ukrepov omejevanja in preprečevanja širjenja virusa SARS-CoV-2, se zagotovijo dodatna sredstva.

(2) Minister, pristojen za zdravje, na podlagi nacionalnega razpisa s sklepom določi zdravstvene storitve za namen iz prejšnjega odstavka. Sredstva za plačilo teh storitev se zagotovijo iz dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja in proračuna Republike Slovenije.

(3) Zavarovanim osebam iz dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja se zagotavlja kritje stroškov zdravstvenih storitev v skladu s sklepom iz prejšnjega odstavka v celoti iz dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja s strani prostovoljnih zavarovalnic, in sicer do porabe razlike med ocenjenimi in dejanskimi izdatki za doplačila k zdravstvenim storitvam, ki je posledica ukrepov v obdobju razglašene epidemije, oziroma najdlje do 31. decembra 2021. Aktuarski izračun razlike

iz prejšnjega stavka potrdi aktuar. Če navedena sredstva ne zadoščajo za plačilo vseh storitev, kakor jih določa ta sklep, ter za osebe, ki nimajo sklenjenega dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja, se dodatna sredstva zagotovijo iz proračuna Republike Slovenije.

(4) Plačilo stroškov zdravstvenih storitev, določenih s sklepom iz drugega odstavka tega člena, se v skladu s 1. točko 23. člena ZDoh-2 šteje za oprostitev plačila dohodnine.

(5) Zavarovalnice, ki izvajajo dopolnilno zdravstveno zavarovanje, za kritje stroškov zdravstvenih storitev iz tretjega odstavka tega člena oblikujejo ustrezne zavarovalno-tehnične rezervacije, v okviru nacionalnega razpisa. Ne glede na tretji odstavek 34. člena Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 117/06, 56/08, 76/08, 5/09, 96/09, 110/09 – ZDavP-2B, 43/10, 59/11, 24/12, 30/12, 94/12, 81/13, 50/14, 23/15, 82/15, 68/16, 69/17, 79/18 in 66/19) se za davčno priznane zavarovalno-tehnične rezervacije priznajo tudi zavarovalno-tehnične rezervacije, namenjene skrajševanju čakalnih dob, oblikovane v skladu s tem členom. Ne glede na 2. člen Sklepa o letnem poročilu in trimesečnih računovodskih izkazih zavarovalnic (Uradni list RS, št. 1/16, 85/16, 12/18 in 82/20) in enajstega odstavka 54. člena Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, 44/13 – odl. US, 82/13, 55/15, 15/17 in 22/19 – ZPosS) lahko zavarovalnice, ki izvajajo dopolnilno zdravstveno zavarovanje in oblikujejo zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s tem členom, sestavijo letno in konsolidirano letno poročilo v skladu s tem členom.

(6) Zdravstvene storitve, določene s sklepom iz drugega odstavka tega člena, ki niso zagotovljene iz sredstev zavarovalnic, ki izvajajo dopolnilno zdravstveno zavarovanje, se zagotavljajo iz proračuna Republike Slovenije in ali sredstev, prejetih iz proračuna Evropske unije

(7) Ne glede na določbe zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, so zaposleni v javnih zdravstvenih zavodih, ki so vključeni v izvajanje storitev iz nacionalnega razpisa, lahko upravičeni do delovne uspešnosti iz naslova nacionalnega razpisa, največ v višini 50 odstotkov osnovne plače, če to omogočajo sredstva, prejeta iz nacionalnega razpisa. Direktor ali oseba, ki pri delodajalcu izvršuje pravice in dolžnosti delodajalca, sprejme sklep o izplačilu in višini delovne uspešnosti iz naslova nacionalnega razpisa za posameznega zaposlenega.

(8) Ne glede na določbe zakonov in kolektivnih pogodb, ki urejajo osnovo za nadomestilo plače za čas odsotnosti iz dela, se del plače iz naslova delovne uspešnosti iz prejšnjega odstavka ne všteva v osnovo za nadomestilo plače za čas odsotnosti iz dela.

34. člen

(postopek izvedbe nacionalnega razpisa)

(1) V sklepu iz drugega odstavka prejšnjega člena, ki se objavi na spletni strani ministrstva, pristojnega za zdravje, se določi tudi:

- pogoje za sodelovanje,
- merila za izbiro ponudnikov,
- zahtevo po opredelitvi obsega programa, za katerega ponudnik kandidira,
- zahtevo po podaji izjave, da ima ponudnik zagotovljeno ustrezno število usposobljenih zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev, ter zadostne prostorske kapacitete in opremo za izvedbo obsega programa, za katerega kandidira,
- način in rok za oddajo ponudb,
- rok za začetek in zaključek izvajanja zdravstvenih storitev,
- vzorec pogodbe iz četrtega odstavka tega člena,
- morebitne druge vsebine.

(2) Objava sklepa predstavlja objavo nacionalnega razpisa in poziv izvajalcem zdravstvene dejavnosti k oddaji ponudb.

(3) Sklep o izbiri izvajalcev se objavi na spletni strani ministrstva, pristojnega za zdravje. Pritožba zoper sklep ni dovoljena.

(4) Izbrani ponudnik sklene pogodbo za izboljševanje dostopnosti do zdravstvenih storitev z ministrstvom, pristojnim za zdravje, in plačnikom.

2. SOFINANCIRANJE OBVEZNE ENOMESEČNE STRATEŠKE ZALOGE OSEBNE VAROVALNE OPREME

35. člen

(sofinanciranje obvezne strateške zaloge osebne varovalne opreme)

(1) Za namen izboljšanja pripravljenosti na naslednji val epidemije COVID-19 se iz sredstev proračuna Republike Slovenije ali sredstev, prejetih iz proračuna Evropske unije, zagotavlja sofinanciranje enkratne vzpostavitve obvezne enomesečne strateške zaloge osebne varovalne opreme javnim zdravstvenim zavodom.

(2) Višino najvišjega obsega sredstev sofinanciranja po posameznih zavodih iz prejšnjega odstavka s sklepom določi minister, pristojen za zdravje.

(3) Podrobnejša merila za sofinanciranje obvezne strateške zaloge osebne varovalne opreme s sklepom določi minister, pristojen za zdravje.

(4) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2021.

3. NEPOSREDNO SOFINANCIRANJE MEDICINSKE OPREME IN UKREPOV NA PODROČJU JAVNEGA ZDRAVJA

36. člen

(neposredno sofinanciranje medicinske opreme in ukrepov na področju javnega zdravja)

(1) Za namen izboljšanja pripravljenosti na naslednji val epidemije COVID-19 se iz sredstev proračuna Republike Slovenije ali sredstev, prejetih iz proračuna Evropske unije, javnim zdravstvenim zavodom zagotavlja sofinanciranje nakupa medicinske opreme za izvajanje ukrepov za omejevanje in preprečevanje širjenja ter za zdravljenje okužbe z virusom SARS-CoV-2.

(2) Sredstva iz prejšnjega odstavka se sme uporabljati za izvajanje zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe.

(3) Višino najvišjega obsega sredstev sofinanciranja po posameznih zavodih iz prvega odstavka tega člena s sklepom določi minister, pristojen za zdravje.

(4) Za obvladovanje večjega števila pacientov, obolelih za COVID-19, in odpravljanje posledic epidemije se zagotovi financiranje iz proračuna Republike Slovenije in ali sredstev, prejetih iz proračuna Evropske unije, za krepitev kadrovskih zmogljivost, opreme in informacijske podpore epidemiološki službi na NIJZ, vključno z vzpostavitvijo mobilnih enot za odvzem vzorcev, za zagotavljanje spremljanja posledic COVID19, podporo starejšim in ranljivim skupinam, izvajanje ukrepov za zmanjšanje negativnih vplivov na duševno zdravje ter za informiranje in ozaveščanje prebivalcev o COVID-19.

4. DODELITEV SREDSTEV ZA IZVEDBO PROJEKTOV IN PROGRAMOV ZA ODPRAVO POSLEDIC COVID-19

37. člen

(dodelitev sredstev za izvedbo projektov in programov s področja zdravstva)

(1) Postopek za dodelitev sredstev za izvedbo projektov in programov za zaježitev in odpravo posledic COVID-19, ki se financirajo iz sredstev proračuna Republike Slovenije in ali sredstev, prejetih iz proračuna Evropske unije, se izvede kot:

- javni poziv,
 - javni razpis,
 - neposredni poziv.
- (2) Ministrstvo, pristojno za zdravje, lahko začne postopek iz prejšnjega odstavka, če:
- ima zanje v svojem finančnem načrtu zagotovljene proste pravice porabe v potrebni višini;
 - so izpolnjeni drugi pogoji za prevzemanje obveznosti, ki jih določa zakon, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije oziroma odlok, s katerim se sprejme občinski in drugi proračun, ter drugi predpisi in
 - je bila imenovana strokovna komisija.
- (3) Minister, pristojen za zdravje, v pozivu oziroma razpisu iz prvega odstavka tega člena določi namen, predmet in postopek izvedbe poziva oziroma razpisa.
- (4) Poziv oziroma razpis iz prvega odstavka tega člena se objavi na spletnih straneh ministrstva, pristojnega za zdravje.

5. IZPAD PROGRAMA ZARADI ZAGOTAVLJANJA PROSTOROV

38. člen

(zagotavljanje sredstev zaradi izpada programa zaradi zagotavljanja prostorov)

- (1) Javnim zdravstvenim zavodom, ki opravljajo zdravstveno dejavnost na sekundarni in terciarni ravni in so zaradi zagotovitve ustreznih prostorskih kapacitet za paciente, obbolele za COVID-19, morali prilagoditi svoje prostore za izvajanje zdravstvene dejavnosti ter jim je bilo zato zaradi prostorskih omejitev začasno onemogočeno običajno izvajanje pogodbenih obveznosti z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZZS), se povrnejo sredstva v višini 80 odstotkov razlike med polno vrednostjo mesečnega dogovorjenega pogodbenega programa (brez ločeno zaračunljivih materialov in storitev) in realizirano vrednostjo programa, za katerega se uveljavlja zahtevek, ki so jo izvajalci sporočili ZZZS v cenah za tekoče leto, zagotavlja iz proračuna Republike Slovenije in ali sredstev, prejetih iz proračuna Evropske unije.
- (2) Sredstva iz prejšnjega odstavka uveljavljajo le javni zdravstveni zavodi, aktivirani za sprejem pacientov, obbolelih za COVID-19, in sicer za obdobje od 1. junija 2020 do 31. oktobra 2021 in za dejavnost, ki:
- se običajno izvaja v prostorih, ki so bili izpraznjeni za namen zdravljenja pacientov s COVID-19,
 - je prilagodila izvajanje svoje dejavnosti zaradi omogočanja izvajanja dejavnosti iz prejšnje alineje.
- (3) Zavode iz prejšnjega odstavka na podlagi obrazložene vloge s sklepom določi minister, pristojen za zdravje.
- (4) Zahtevek za izplačilo sredstev z dokazili (tj. informacija ZZZS o vrednosti nerealiziranega programa iz prvega in drugega odstavka tega člena) se vloži pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, najpozneje do:
- po zaključenem končnem letnem obračunu ZZZS za leto 2020 in se izplača najpozneje do 31. marca 2021;
 - 30. novembra 2021 za leto 2021 in se izplača najpozneje do konca leta 2021.
- (5) Sredstva iz prvega odstavka tega člena se ne upoštevajo pri končnem letnem obračunu, ki ga za pogodbene partnerje izvede ZZZS.

6. IZVAJANJE MIKROBIOLOŠKIH PREISKAV

39. člen

(izvajanje mikrobioloških preiskav na virus SARS-CoV-2)

- (1) Za izvajanje mikrobioloških preiskav na virus SARS-CoV-2 se določijo:
- Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano s svojimi oddelki in dislociranimi enotami,
 - Inštitut za mikrobiologijo, imunologijo Medicinske fakultete v Ljubljani.
- (2) Financiranje preiskav iz prejšnjega odstavka, dodatnih kadrovskih zmogljivosti, laboratorijske opreme, prevoza vzorcev in informacijske podpore za izvajanje preiskav iz prejšnjega odstavka se zagotavlja iz proračuna Republike Slovenije in iz sredstev, prejetih iz proračuna Evropske unije.
- (3) Izvajalci zahtevke za povračilo stroškov preiskav iz prvega odstavka tega člena, skupaj z dokazili, posredujejo ZZZS najkasneje do 15. dne v mesecu za pretekli mesec. Izvajalci ne smejo uveljavljati tistih stroškov, za katere so, na podlagi sprejetih interventnih predpisov povezanih z epidemijo, povračilo iz proračuna Republike Slovenije že zahtevali. ZZZS zahtevke za povračilo upravičenih stroškov posreduje ministrstvu, pristojnem za zdravje, najkasneje do konca meseca, v katerem je prejel zahtevke.
- (4) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko mikrobiološke preiskave na virus SARS-CoV-2 neposredno pri pacientu opravljajo tudi izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki jih s sklepom določi minister, pristojen za zdravje. Navedeni izvajalci lahko uporabljajo le teste, ki jih predhodno odobri strokovna skupina infektologov in mikrobiologov, ki jo imenuje minister, pristojen za zdravje.
- (5) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2021.

7. DELOVANJE STALNEGA KOORDINACIJSKEGA TELESA

40. člen

(delovanje stalnega koordinacijskega telesa)

- (1) Za potrebe podpore socialno-varstvenim zavodom na ustrezno ukrepanje za preprečevanje in zajezitev oziroma obvladovanje respiratornih nalezljivih bolezni v socialno-varstvenih zavodih, se v ministrstvu, pristojnem za zdravje, vzpostavi stalna delovna skupina koordinatorjev za preprečevanje in obvladovanje okužb z virusom SARS-CoV-2 in drugimi nalezljivimi respiratornimi boleznimi pri izvajalcih v mreži javne službe na področju socialnega varstva.
- (2) Minister, pristojen za zdravje, s sklepom določi delovne naloge delovne skupine.
- (3) Sredstva za delovanje delovne skupine iz prejšnjega odstavka se zagotavljajo iz sredstev proračuna Republike Slovenije ali sredstev, prejetih iz proračuna Evropske unije.

8. NASTANITVENE ZMOGLJIVOST ZA POTREBE IZVAJANJA UKREPA OSAMITVE (IZOLACIJE) IN KARANTENE NA DOMU

41. člen

(nastanitvene zmogljivosti za potrebe izvajanja ukrepa osamitve (izolacije) in karantene na domu)

- (1) Vlada Republike Slovenije zagotovi nastanitvene kapacitete za osebe, ki na naslovu svojega stalnega ali začasnega prebivališča ali drugem primernem prostoru, ne morejo zagotoviti izvajanja ukrepa osamitve (izolacije) v skladu z 18. členom ZNB ali karantene na domu v skladu z 12. členom tega zakona.
- (2) Nastanitvene kapacitete iz prejšnjega odstavka so namenjene osebam, ki so pri zadovoljevanju osnovnih in podpornih dnevnih opravil popolnoma samostojne, zdravstveno stabilne in katerih bivanje na naslovu stalnega ali začasnega bivališča bi predstavljajo visoko

tveganje prenosa okužbe na druge ranljive skupine prebivalstva (starejše osebe, osebe s pridruženimi kroničnimi nenalezljivimi boleznimi oziroma imunokompromitirane osebe), bivanja na drugem primernem prostoru pa ni mogoče urediti.

(3) Utemeljenost nastanitve presoja izbrani osebni zdravnik, lečeči zdravnik ali epidemiolog.

(4) Spremljanje zdravstvenega stanja oseb, ki bivajo v nastanitvenih zmogljivostih za osamitev (izolacijo) se zagotovi v skladu z navodili, ki veljajo za spremljanje zdravstvenega stanja pacientov, pri katerih je potrjena okužba z virusom SARS-CoV-2, pri čemer spremljanje zdravstvenega stanja zagotavlja izbrani osebni zdravnik.

(5) Če oseba, ki biva v nastanitvenem objektu za osamitev (izolacijo), nima izbranega osebnega zdravnika, spremljanje zdravstvenega stanja zagotovi ambulanta COVID-19 občine, v kateri se nastanitveni objekt nahaja, oziroma sosednja občina.

(6) Izvajalci, ki v okviru svojih storitev zagotavljajo tudi nastanitev, prilagodijo način dela glede na epidemiološke razmere v Republiki Sloveniji in v skladu s tem organizirajo prostore za bivanje, pri čemer ločijo med osebami, pri katerih je sum na okužbo, in osebami, pri katerih je okužba potrjena.

(7) Sredstva za nastanitvene zmogljivosti se zagotavljajo iz sredstev proračuna Republike Slovenije ali sredstev prejetih iz proračuna Evropske unije in zajemajo osnovne stroške bivanja, prehrane, čiščenja in razkuževanja prostorov, pobiranja in odvoza odpadkov ter zagotavljanja nadzora nad gibanjem v objektu. Te storitve so za upravičence iz prvega odstavka tega člena brezplačne.

(8) Ne glede na prejšnji odstavek lahko tujci, ki nimajo stalnega ali začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji in jim je odrejena karantena, karanteno prestajajo na naslovu, kjer bivajo, pri čemer si sami zagotovijo prevoz v tranzitu, v dogovoru z državo njihovega bivališča in na lastno odgovornost. Če se odločijo ostati v Republiki Sloveniji, stroške iz prejšnjega odstavka krijejo sami. Tujcem, ki nimajo stalnega ali začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji in jim je odrejena osamitev (izolacija) in nimajo možnosti vrnitve v državo bivališča, se stroške iz prejšnjega odstavka zagotavlja iz sredstev proračuna Republike Slovenije ali sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije.

(10) Plačilo zdravstvene obravnave oseb, ki jim je odrejen ukrep osamitve (izolacije), se zagotavlja iz sredstev proračuna Republike Slovenije ali sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije.

42. člen

(prevoz do in od namestitvenega objekta)

(1) Oseba, ki v nastanitvenem objektu biva zaradi izvajanja ukrepa karantene na domu, zagotovi lastni prevoz do in od nastanitvenega objekta.

(2) Če oseba iz prejšnjega odstavka prevoza do nastanitvenega objekta ne more zagotoviti sama, se lahko uredi sanitetni prevoz na način, ki preprečuje prenos virusa SARS-CoV-2. Prevoz se organizira individualno oziroma za več oseb, kadar osebe živijo v istem gospodinjstvu.

(3) Osebi, ki v nastanitvenem objektu biva zaradi izvajanja ukrepa osamitve (izolacije), se zagotovi sanitetni prevoz do nastanitvenega objekta na način, ki preprečuje prenos virusa SARS-CoV-2. Z istim sanitetnim vozilom se lahko sočasno organizira prevoz za več oseb, pri katerih je potrjena okužba na virus SARS-CoV-2.

(4) Utemeljenost prevoza iz tega člena presoja izbrani osebni zdravnik, lečeči zdravnik ali epidemiolog.

(5) Sanitetne prevoze izvajajo izvajalci, ki imajo ustrezno dovoljenje ministrstva, pristojnega za zdravje. Izvajalce prevoza s sklepom določi minister, pristojen za zdravje.

(6) Cena sanitetnega prevoza iz drugega in tretjega odstavka tega člena se obračuna ob smiselni uporabi pravil, ki veljajo za obračun stroškov prevoza v okviru obveznega zdravstvenega zavarovanja. Navedena cena vključuje tudi vožnjo vozila brez oseb in morebitne druge spremljajoče stroške, vključno s stroškom čiščenja in razkuževanja vozila. Za določitev razdalje, ki je podlaga za obračun opravljenih prevozov, se uporablja spletna stran zemljevidi.najdi.si.

(7) Sredstva za zagotavljanje sanitetnega prevoza iz tega člena se zagotavljajo iz sredstev proračuna Republike Slovenije ali sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije.

(8) Tujci, ki se zaradi izvajanja karantene na domu, odločijo za bivanje v nastanitvenem objektu iz tega člena in si prevoza do nastanitvenega objekta ne morejo zagotoviti, stroške tega prevoza krijejo sami.

43. člen

(davčna obravnava kritih stroškov namestitve in prevoza zaradi ukrepa osamitve oziroma karantene)

Dohodek v obliki kritja stroškov namestitve oziroma prevoza, ki ga fizična oseba prejme zaradi zagotovitve nastanitvenih kapacitet oziroma prevoza ob ukrepu osamitve (izolacije) oziroma karantene, kadar tej osebi iz utemeljenega razloga ni mogoče določiti osamitve (izolacije) oziroma karantene na naslovu njenega stalnega ali začasnega prebivališča, v zdravstvenem, socialno varstvenem ali vzgojno izobraževalnem zavodu oziroma drugem primernem prostoru, in kadar ta oseba v skladu s predpisi ni dolžna kriti sama teh stroškov, se ne šteje za dohodek po zakonu, ki ureja dohodnino.

9. MOBILNA APLIKACIJA ZA OBVEŠČANJE O STIKIH Z OKUŽENIMI Z VIRUSOM SARS-CoV-2

44. člen

(mobilna aplikacija)

Zaradi preprečevanja širjenja COVID-19 se vzpostavi in zagotavlja delovanje prostovoljne mobilne aplikacije za obveščanje oseb o stikih z drugimi uporabniki, pozitivnimi na virus SARS-CoV-2 (v nadaljnjem besedilu: mobilna aplikacija).

45. člen

(namen)

(1) Namen vzpostavitve in delovanja mobilne aplikacije je:

- obveščanje uporabnikov mobilne aplikacije, da so bili v upoštevnem stiku z drugim uporabnikom te mobilne aplikacije, ki je bil pozitiven na virus SARS-CoV-2;
- sporočanje priporočil uporabnikom mobilne aplikacije v zvezi s preventivnimi ukrepi za preprečevanje širjenja COVID-19.

(2) Za namen obveščanja javnosti morajo izvajalci storitev, kot so opredeljeni z zakonom, ki ureja elektronske komunikacije, na zahtevo Vlade Republike Slovenije, če je to potrebno zaradi varovanja javnega zdravja, brezplačno širiti informacije o ukrepih za varovanje zdravja svojim končnim uporabnikom prek sredstev, ki jih po navadi sami uporabljajo za komuniciranje s končnimi uporabniki. Vsebino informacij določi Vlada Republike Slovenije s sklepom.

46. člen

(zasnova mobilne aplikacije)

(1) Mobilna aplikacija je zasnovana tako, da za namen iz prejšnjega člena omogoča uporabo informacijskih rešitev za beleženje podatkov o upoštevnih stikih posameznega uporabnika mobilne aplikacije z drugimi uporabniki mobilne aplikacije na pametnem telefonu posameznega uporabnika.

(2) Mobilna aplikacija omogoča vnos naključno dodeljene potrditvene kode, preko katere se uporabniku omogoči, da ostalim uporabnikom, s katerimi je bil v upoštevnem stiku, sporoči, da je pozitiven na virus SARS-CoV-2.

(3) Mobilna aplikacija ne sme omogočati identifikacije uporabnika, zbiranja podatkov o njegovi lokaciji in zbiranja njegovih drugih osebnih podatkov.

(4) Z namenom preprečitve identifikacije uporabnika mobilna aplikacija uporabniku ob njeni namestitvi dodeli naključno dodeljeni dnevni ključ.

47. člen

(vnos potrditvene kode)

(1) Uporabnik mobilne aplikacije, ki je pozitiven na virus SARS-CoV-2 in želi to sporočiti drugim uporabnikom mobilne aplikacije, s katerimi je bil v stiku, v mobilno aplikacijo vnese naključno dodeljeno potrditveno kodo, ki mu jo posreduje NIJZ. Na podlagi vnesene kode mobilna aplikacija na centralni strežnik prenese naključno dodeljene dnevne ključe posameznega uporabnika za zadnjih 14 dni. Naključno dodeljena potrditvena koda za sporočanje okuženosti je enkratna, veljavna eno uro in se ne hrani, se pa za namene njene uporabe preračuna v zgoščeno vrednost.

(2) Centralni strežnik iz prejšnjega odstavka upravlja ministrstvo, pristojno za javno upravo, in služi prenosu informacij o naključno dodeljenih dnevni ključih uporabnika mobilne aplikacije, ki je bil pozitiven na virus SARS-CoV-2 in se je strinjal s tem prenosom, na telefone drugih uporabnikov mobilne aplikacije.

48. člen

(upoštevni stiki)

Minister, pristojen za zdravje, na podlagi strokovnih izhodišč NIJZ predpiše ekvivalent oddaljenosti uporabnikov aplikacije pri beleženju stikov in trajanje stikov med uporabniki ter ostale parametre, ki so potrebni za izračun tveganja izpostavljenosti virusu SARS-CoV-2.

49. člen

(osebni podatki)

(1) Za namene delovanja mobilne aplikacije se naključno dodeljeni dnevni ključi tvorijo v sami aplikaciji pri posameznem uporabniku na njegovem telefonu in se na 15 minut v zgoščeni vrednosti posredujejo drugemu uporabniku mobilne aplikacije. Skupna upravljavca aplikacije iz 51. člena tega zakona te podatke obdelujeta izključno tako, da uporabnikom ponujata mobilno aplikacijo, s podatki pa ne razpolagata.

(2) Za namene delovanja mobilne aplikacije lahko uporabnik naključno dodeljeno potrditveno kodo preko mobilne aplikacije potrdi v centralnem sistemu za potrditev okužbe, pri čemer preko sistema ni mogoče določiti identitete posameznika.

(3) Za namene delovanja mobilne aplikacije se na centralnem strežniku hranijo naključno dodeljeni dnevni ključi, ki jih uporabniki, pozitivni na virus SARS-CoV-2, preko aplikacije posredujejo na strežnik, mobilna aplikacija drugih uporabnikov pa jih dnevno prevzame za potrebe izračuna tveganja izpostavljenosti virusu SARS-CoV-2.

50. člen
(hranjenje podatkov)

(1) Naključno dodeljeni dnevni ključi posameznega uporabnika se izbrišejo iz mobilne aplikacije na telefonu uporabnika po 14 dneh. Zbrane oddajne kode drugih uporabnikov, s katerimi je bil uporabnik v stiku, se izbrišejo v 14 dneh od njihovega zabeleženja.

(2) Naključno dodeljena potrditvena koda se ne hrani, njena zgoščena vrednost pa se na centralnem sistemu za potrditev okužbe hrani 14 dni.

(3) Naključno dodeljeni dnevni ključi se na centralnem strežniku hranijo 14 dni.

51. člen
(upravljavca osebnih podatkov)

Podatki iz 49. člena tega zakona se obdelujejo na način, da v sami aplikaciji ni mogoče sklepati na posameznika, zato skupna upravljavca ne obdelujeta konkretnih podatkov, temveč sta določena kot skupna upravljavca celotne aplikacije, in sicer:

- z vidika določanja namena obdelave podatkov v okviru mobilne aplikacije in sistema za tvorjenje potrditvenih kod je skupni upravljavec osebnih podatkov, ki se obdelujejo za namene delovanja mobilne aplikacije, NIJZ,
- z vidika določanja načina in sredstev obdelave podatkov ter zagotavljanja infrastrukture za njeno delovanje je skupni upravljavec osebnih podatkov, ki se obdelujejo za namene delovanja mobilne aplikacije, ministrstvo, pristojno za javno upravo.

52. člen
(veljavnost)

Za mobilno aplikacijo, katere vzpostavitev in delovanje ureja ta zakon, se ne uporabljajo določbe poglavja 4. Mobilna aplikacija za obveščanje o stikih z okuženimi z virusom SARS-CoV-2 in osebami, ki jim je bila odrejena karantena v Zakonu o interventnih ukrepih za pripravo na drugi val COVID-19 (Uradni list RS, št. 98/20; v nadaljnjem besedilu: ZIUPDV).

II. ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU DELA

1. ZAČASNA RAZPOREDITEV ZARADI NUJNIH DELOVNIH POTREB

53. člen
(začasna razporeditev zaradi nujnih delovnih potreb)

(1) Izvajalec socialno varstvene storitve institucionalno varstvo ali izvajalec zdravstvene dejavnosti lahko ne glede na določbe zakona, ki ureja trga dela, v delu, ki ureja zagotavljanje dela delavcev uporabniku, na podlagi pisnega sklepa zaposlenega začasno razporedi k drugemu izvajalcu socialno varstvene storitve institucionalno varstvo ali izvajalcu zdravstvene

dejavnosti v primerih povečanega obsega dela zaradi zagotavljanja ukrepov preprečevanja širjenja in omejevanja okužbe na COVID-19 (v nadaljnjem besedilu: začasna razporeditev).

(2) Začasna razporeditev je dopustna na ustrezno delovno mesto, za katero zaposleni izpolnjuje predpisane pogoje in za katero se zahteva najmanj enaka vrsta in raven izobrazbe, kot se zahteva za opravljanje dela, za katero ima zaposleni sklenjeno pogodbo o zaposlitvi ter je delo sposoben opravljati.

(3) Zaposleni se začasno razporedi na podlagi pisnega dogovora med delodajalcem in izvajalcem, h kateremu je zaposleni začasno razporejen. Dogovor o začasni razporeditvi vsebuje najmanj:

- datum začetka opravljanja dela na drugem delovnem mestu,
- datum prenehanja začasne razporeditve,
- navedbo delovnega mesta, na katerem bo zaposleni opravljal delo, s kratkim opisom nalog,
- kraj opravljanja dela,
- morebitni dogovor o povračilu nastalih stroškov.

(4) Delodajalec lahko sklene dogovor o začasni razporeditvi delavca k drugemu izvajalcu, če sam ne izkazuje nujnih delovnih potreb iz prvega odstavka tega člena.

(5) Zaposleni je upravičen do dodatka zaradi začasne razporeditve v višini 20 odstotkov urne postavke osnovne plače zaposlenega.

(6) Začasna razporeditev predčasno preneha z enostranskim odstopom delodajalca od dogovora o začasni razporeditvi.

(7) Zaposleni v času začasne razporeditve k drugemu izvajalcu prejema plačo in povračila stroškov in druge prejemke iz delovnega razmerja pri delodajalcu, s katerim ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi. Sredstva za financiranje potnih stroškov in dodatka iz petega odstavka tega člena se delodajalcu povrnejo iz proračuna Republike Slovenije. Zahtevki za izplačilo sredstev se z dokazili vložijo pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, če je delodajalec izvajalec zdravstvene dejavnosti, ali pri ministrstvu, pristojnem za socialne zadeve, če je delodajalec izvajalec socialno varstvene storitve institucionalno varstvo. Način izstavitve zahtevkov in roke izplačil določi minister, pristojen za zdravje, ali minister, pristojen za socialno varstvo. Izvajalec, h kateremu je zaposleni začasno razporejen, povrne nastale stroške dela, razen potnih stroškov in dodatka iz petega odstavka tega člena, delodajalcu, s katerim ima zaposleni sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, če se tako dogovorita.

(8) Zaposleni ima v času začasne razporeditve pravico do plače, kot da bi opravljal svoje delo, če je to zanj ugodnejše. V primeru, da bi bila plača na delovnem mestu, na katerega je zaposleni začasno prerazporejen, ugodnejša, ima pravico do višje plače.

(9) Začasna razporeditev lahko traja največ tri mesece v koledarskem letu.

(10)) Ne glede določbe zakonov in kolektivnih pogodb, ki urejajo osnovo za nadomestilo plače za čas odsotnosti iz dela, se dodatek iz petega odstavka tega člena ne všteva v osnovo za nadomestilo plače za čas odsotnosti iz dela.

(11) Ne glede na določbe drugega odstavka 149. člena Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07 – uradno prečiščeno besedilo, 65/08, 69/08 – ZTFI-A, 69/08 – ZZavar-E in 40/12 – ZUJF) lahko v primeru izpada kadrovske zmogljivosti zaradi posledic COVID-19 za uslužbenca, ki opravlja nujna dela uradnega nadzora v klavnicah, na mejnih kontrolnih točkah in drugih mestih kontrole, v primeru kužne bolezni živali ali škodljivih organizmov rastlin ter v primeru zastupitev s hrano, delodajalec odredi delo izven omejitev glede oddaljenosti kraja opravljanja dela.

(12) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2021.

2. DODATEK ZA NEPOSREDNO DELO S PACIENTI OZIROMA UPORABNIKI, OBOLELIMI ZA COVID-19

54. člen

(dodatek za neposredno delo s pacienti oziroma uporabniki, obolelimi za COVID-19)

(1) Zaposleni, ki neposredno dela v okolju s COVID-19 pacienti oziroma uporabniki, pri katerih obstaja sum na okužbo s COVID-19 oziroma je ta potrjena, in sicer:

- v COVID-19 ambulantah,
- v COVID-19 oddelkih,
- v COVID-19 intenzivnih enotah,
- v zobozdravstvenih ambulantah za zdravljenje COVID-19 pacientov,
- pri triaži pacientov, pri katerih obstaja sum na COVID-19, v urgentnih centrih,
- v sivih conah v urgentnih centrih,
- v sivih in rdečih conah pri izvajalcih na področju socialnega varstva iz 80. člena tega zakona,
- na deloviščih za odvzem vzorcev za bris in analiza teh vzorcev,
- opravlja epidemiološke storitve na terenu v sivih in rdečih conah,
- opravlja nujno medicinsko pomoč
- opravlja nujne reševalne, nenujne reševalne prevoze, sanitetne in pogodbene prevoze COVID-19 pacientov ali pacientov iz sive cone,

je upravičen do dodatka za neposredno delo s COVID-19 pacienti, ki znaša 30 odstotkov urne postavke osnovne plače zaposlenega.

(2) Siva cona je cona, v kateri se obravnava paciente oziroma uporabnike, za katere obstaja sum na okužbo COVID-19, rdeča cona pa je cona, v kateri se obravnava paciente oziroma uporabnike, za katere je sum na okužbo COVID-19 potrjen.

(3) Dodatek za neposredno delo s COVID-19 pacienti se lahko izplača le za ure dela, ko zaposleni opravlja delo v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(4) Direktor ali oseba, ki pri delodajalcu izvršuje pravice in dolžnosti delodajalca, sprejme sklep o izplačilu dodatka, v katerem opredeli delovišča in delovna mesta, na katerih se izvaja delo iz prvega odstavka tega člena. Zoper sklep o upravičenosti do dodatka ni pritožbe.

(5) Sredstva za financiranje dodatka iz prvega odstavka tega člena se zagotovijo v proračunu Republike Slovenije. Zahtevki za izplačilo sredstev, ki vključujejo podatek o številu zaposlenih in številu opravljenih ur, se vložijo pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, če je izvajalec zdravstvene dejavnosti, ali pri ministrstvu, pristojnem za socialne zadeve, če je izvajalec na področju socialnega varstva iz 80. člena tega zakona. Način izstavitve zahtevkov in roke izplačil določi minister, pristojen za zdravje, ali minister, pristojen za socialno varstvo.

(6) Nadzor nad izvajanjem določb tega člena v javnem sektorju opravlja Inšpektorat za javni sektor v skladu z zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju.

(7) Ne glede določbe zakonov in kolektivnih pogodb, ki urejajo osnovo za nadomestilo plače za čas odsotnosti iz dela, se dodatek iz petega odstavka tega člena ne všteva v osnovo za nadomestilo plače za čas odsotnosti iz dela.

(8) Ukrep iz tega člena velja od 1. junija 2020 do 31. decembra 2021, razen v času razglašene epidemije.

3. NADOMESTILO PLAČ DELAVCEM ZARADI ODREJENE KARANTENE ALI NEMOŽNOSTI OPRAVLJANJA DELA ZARADI VIŠJE SILE ZARADI OBVEZNOSTI VARSTVA OTROKA

55. člen
(upravičenci do nadomestil)

(1) Delavec, ki zaradi odrejene karantene v skladu z ZNB ali v skladu s tem zakonom, ne more opravljati dela, je upravičen do nadomestila plače v skladu s tem zakonom.

(2) Delavec, eden od staršev, ki ne more opravljati dela zaradi višje sile, ki je posledica obveznosti varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca, šole ali socialno varstvene storitve vodenja in varstva ter zaposlitve pod posebnimi pogoji, ki ni v institucionalnem varstvu, je upravičen do nadomestila plače v skladu s tem zakonom.

(3) V okvir obveznosti varstva zaradi višje sile zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole se šteje otroke do vključno 5. razreda osnovne šole, otroke v prilagojenih in posebnih programih v osnovnih šolah s prilagojenim programom in v zavodih za vzgojo in izobraževanje otrok s posebnimi potrebami ter otroke, ki imajo v odločbi o usmeritvi določeno pomoč spremljevalca.

(4) Pravico do povračila izplačanih nadomestil plače delavca, ki zaradi odrejene karantene ne more opravljati dela, lahko uveljavlja delodajalec v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, če izjavi, da ne more organizirati dela na domu za delavca, ki mu je bila odrejena karantena.

(5) Delodajalec lahko uveljavlja pravico do povračila izplačanih nadomestil plače delavca, ki ne more opravljati dela zaradi višje sile, ki je posledica obveznosti varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole.

56. člen
(časovna omejitev)

(1) Če je delavcu odrejena karantena, prejema nadomestilo plače iz tega razloga za obdobje, za katero je bila odrejena karantena.

(2) Delavec, ki ne more opravljati dela zaradi višje sile, ki je posledica obveznosti varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole, prejema nadomestilo plače za obdobje, za katero je bila otroku odrejena karantena oziroma dokler so podane okoliščine višje sile, ki upravičujejo delavčevo odsotnost.

57. člen
(pravice in obveznosti delavcev)

(1) Delavec, ki se odpravi v državo, ki je na zelenem ali rumenem seznamu, in mu je ob povratku ob prehodu meje v Republiki Sloveniji odrejena karantena zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem za okužbo, in zaradi tega ne more opravljati dela v skladu s sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, delodajalec pa zanj ne more organizirati dela na domu, ima pravico do nadomestila plače v višini, kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za primer začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga.

(2) Delavec, ki mu je bila odrejena karantena po tesnem stiku ali sumu tesnega stika z okuženo osebo in zaradi tega ne more opravljati dela v skladu s sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, delodajalec pa zanj ne more organizirati dela, pri čemer do stika ni prišlo med opravljanjem dela za delodajalca, ima pravico do nadomestila plače v višini, kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za primer začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga.

(3) Delavec, ki mu je bila odrejena karantena po tesnem stiku z okuženo osebo v okviru opravljanja dela za delodajalca in mu je bila zaradi tega odrejena karantena, zaradi česar ne more opravljati dela v skladu s sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, delodajalec pa zanj ne more organizirati dela na domu, ima pravico do nadomestila plače, ki bi jo prejel, če bi delal.

(4) Javni uslužbenec, ki mu je bila odrejena karantena zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem za okužbo zaradi izvajanja nalog delodajalca v tujini ali mu je bila odrejena karantena zaradi napotitve ali premestitve javnega uslužbenca na delo v tujino, zaradi česar ne more opravljati dela v skladu s sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, delodajalec pa zanj ne more organizirati dela na domu, ima pravico do nadomestila plače, ki bi jo prejel, če bi delal.

(5) Delavec, ki mu je bila odrejena karantena zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem za okužbo zaradi odhoda v državo, ki je na rdečem seznamu, ni upravičen do nadomestila plače v času odrejene karantene, razen v primeru odhoda zaradi naslednjih osebnih okoliščin:

- smrti zakonca ali zunajzakonskega partnerja ali smrti otroka, posvojenca ali otroka zakonca ali zunajzakonskega partnerja,
- smrti staršev (oče, mati, zakonec ali zunajzakonski partner starša, posvojitelj),
- rojstva otroka,
- vabila na sodišče.

Delavec je v tem primeru upravičen do nadomestila plače v višini, kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za primer višje sile. Delavec mora delodajalcu najpozneje en dan pred odhodom predložiti pisno izjavo, iz katere izhaja, da odhaja v državo na rdečem seznamu zaradi predhodno naštetih osebnih okoliščin.

(6) Delavec, ki ne more opravljati dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka, ima pravico do nadomestila plače v višini, kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za primer začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga.

(7) Razlog za odreditev karantene delavcu mora biti razviden iz odločbe o odreditvi karantene.

(8) Delavec, ki mu je bila odrejena karantena, mora najpozneje v 24 urah obvestiti delodajalca, da je v karanteni, in o razlogih, iz katerih mu je bila odrejena karantena.

(9) Delavec, ki mu je bila odrejena karantena, mora najpozneje v treh delovnih dneh od prejema odločbe o odreditvi karantene le-to posredovati delodajalcu.

(10) Delavec mora v primeru odsotnosti z dela zaradi višje sile, ki je posledica obveznosti varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole najpozneje v treh delovnih dneh od nastanka tega razloga o vseh okoliščinah, ki vplivajo na nastanek višje sile, obvestiti delodajalca.

58. člen

(delavci s pravicami iz socialnih zavarovanj)

(1) Če je delavec ob odrejeni karanteni upravičen do odsotnosti z dela ali v času odrejene karantene pridobi pravico do odsotnosti z dela na podlagi predpisov o zdravstvenem zavarovanju ali starševskem varstvu ali druge upravičene odsotnosti, ter do ustreznega nadomestila plače ali plačila prispevkov, se nadomestilo plače iz prejšnjega člena v tem času ne izplačuje.

(2) Če je delavec ob odrejeni karanteni ali med trajanjem odrejene karantene uveljavil oziroma je upravičen do dela s krajšim delovnim časom in prejema delno nadomestilo na podlagi predpisov o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ali je upravičen do dela s krajšim delovnim časom na podlagi predpisov o zdravstvenem zavarovanju ali starševskem varstvu, se nadomestilo plače iz prejšnjega člena v tem času izplačuje v sorazmernem delu, delavec pa zadrži pravico do prejemkov oziroma plačila prispevkov iz socialnih zavarovanj po navedenih predpisih, kot da bi delal.

59. člen

(uveljavljanje pravice delodajalca do povračila nadomestil plače)

(1) Delodajalec uveljavi pravico do povračila izplačanih nadomestil plače z vlogo, ki jo vloži v elektronski obliki pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje (v nadaljnjem besedilu: ZRSZ) v osmih dneh od uveljavitve zakona, ko delodajalec uveljavlja pravico do povračila izplačanih nadomestil plače za čas pred uveljavitvijo zakona oziroma v osmih dneh od pričetka odsotnosti delavca zaradi odrejene karantene ali odsotnosti z dela delavca zaradi višje sile, ki je posledica obveznosti varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole. Vlogo je v roku iz prejšnjega stavka za vse primere odrejene karantene, ko je odločba izdana do 31. decembra 2020, mogoče vložiti do 31. decembra 2020.

(2) V primeru uveljavljanja povračila nadomestila plače zaradi odrejene karantene delavcu delodajalec vlogi iz prejšnjega odstavka priloži kopijo odločbe o odreditvi karantene in izjavo, iz katere izhaja, da za delavca ni mogoče organizirati dela na domu, v primeru izrečenega ukrepa karantene iz petega odstavka 55. člena tega zakona pa tudi izjavo delavca o obstoju osebnih okoliščin.

(3) V primeru uveljavljanja povračila nadomestila plače, ko delavec ne more opravljati dela zaradi višje sile, ki je posledica obveznosti varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole, delodajalec vlogi iz prvega odstavka tega člena priloži izjavo delavca o obstoju okoliščin, ki vplivajo na nastanek višje sile.

(4) ZRSZ odloči o vlogi po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(5) Na podlagi odločbe o priznanju pravice do povračila izplačanih nadomestil plač, sklene ZRSZ z delodajalcem pogodbo o povračilu izplačanih nadomestil plače, v kateri se določijo medsebojna razmerja, obveznosti in odgovornosti.

(6) Pogodba o povračilu izplačanih nadomestil plače mora zlasti vsebovati predmet, osnovo za izračun nadomestil plače, način izračuna povračila nadomestil plače, višino povračila nadomestil plače, vsebino zahtevkov za povračilo nadomestil plače in njihovih prilog, razloge za zavrnitev zahtevka za povračilo, rok za izplačilo, obdobje vračanja sredstev, spremljanje in poročanje, sankcije za kršitev pogodbe ter nadzor nad njenim izvajanjem.

60. člen

(višina in izplačilo povračila izplačanih nadomestil plače)

(1) Izplačana nadomestila plač delavcev, ki zaradi odrejene karantene ali višje sile, ki je posledica obveznosti varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole ne morejo opravljati dela, Republika Slovenija povrne v celoti.

(2) Povračilo nadomestila plače v primerih iz prejšnjega odstavka, razen za delavce, za katere plačilo nadomestila plače ne bremeni delodajalca, se delodajalcu izplačuje mesečno, v sorazmernem deležu ali v celoti, in sicer zadnji dan meseca, ki sledi mesecu izplačila nadomestila plače po tem zakonu.

(3) Delodajalcu pripada povračilo nadomestila plače zaradi odrejene karantene ali višje sile, ki je posledica obveznosti varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nezmožnosti obiskovanja vrtca ali šole dejansko mesečno ali tedensko obveznost, za praznične in druge dela proste dni, določene z zakonom.

(4) ZRSZ delodajalcu ne poravna obračunanih nadomestil plače, če jih ta ni izplačal delavcem, ki so bili do njih upravičeni.

(5) Delodajalcu pripada povračilo nadomestila plače zaradi odrejene karantene ali višje sile, ki je posledica obveznosti varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nezmožnosti obiskovanja vrtca ali šole dejansko mesečno ali tedensko obveznost, za praznične in druge dela proste dni, določene z zakonom.

61. člen
(obveznosti delodajalca)

(1) V obdobju prejemanja povračila izplačanih nadomestil plače, v skladu s prejšnjim členom, mora delodajalec delavcem izplačevati neto nadomestila plače in poravnati prispevke za obvezna socialna zavarovanja.

(2) Če delodajalec ravna v nasprotju s prejšnjim odstavkom, mora prejeta sredstva v celoti vrniti.

62. člen
(časovno uveljavljanje povračila nadomestil plače delavcem)

(1) Pravico do povračila izplačanih nadomestil plače delavcem, ki zaradi odrejene karantene v skladu z ZNB in v skladu s tem zakonom, ne more opravljati dela, lahko uveljavi delodajalec za izplačano nadomestilo plače od 1. oktobra 2020.

(2) Pravico do povračila izplačanih nadomestil plače delavcem, ki ne morejo opravljati dela zaradi višje sile, ki je posledica obveznosti varstva otroka zaradi izrečenega ukrepa karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole, lahko uveljavi delodajalec za izplačano nadomestilo plače od 1. septembra 2020.

(3) Pravice in obveznosti delavca, ki zaradi odrejene karantene v skladu z ZNB in v skladu s tem zakonom, ne more opravljati dela, določene s tem poglavjem, veljajo od 1. oktobra 2020.

(4) Pravice in obveznosti delavca, ki ne more opravljati dela zaradi višje sile, ki je posledica obveznosti varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole, določene s tem poglavjem, veljajo od 1. septembra 2020.

(5) Upravičenost do povračila nadomestil plače delavcev ter pravice in obveznosti delavcev, ki zaradi odrejene karantene ali višje sile, ki je posledica obveznosti varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole, ne morejo opravljati dela, traja najdlje do 31. decembra 2020.

(6) Vlada Republike Slovenije lahko ukrep povračila nadomestil plače zaradi odrejene karantene ali nemožnosti opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka s sklepom podaljša za obdobje treh mesecev.

63. člen
(zagotavljanje sredstev iz proračuna Republike Slovenije)

Sredstva za povračilo nadomestil plače se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije ali iz sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije.

64. člen
(izvajanje nadzora nad dodelitvijo in izplačevanjem nadomestil plače ter izvajanjem pogodbe)

(1) Delodajalec, ki uveljavi povračilo nadomestil plače, mora ZRSZ omogočiti administrativni in finančni nadzor nad izpolnjevanjem pogodbenih obveznosti. V primeru nadzora na kraju samem, mora ZRSZ omogočiti vpogled v računalniške programe, listine in postopke v zvezi z izvajanjem tega zakona.

(2) Za potrebe izplačevanja povračil nadomestil plače in izvajanja nadzora, ima ZRSZ pravico brezplačno pridobivati podatke o delavcih, ki jim je odrejena karantena ali ne morejo opravljati dela zaradi višje sile, ki je posledica obveznosti varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole, iz zbirke podatkov od

ZZZS, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, upravljavca Centralnega registra prebivalstva ter Finančne uprave Republike Slovenije, in sicer:

- osebno ime,
- EMŠO,
- zavarovalno podlago ter
- podatke o izplačanih plačah in plačanih prispevkih.

(3) Za namen izvajanja nadzora nad izpolnjevanjem pogodbenih obveznosti delodajalca ima ZRSZ pravico tudi neposredno od delodajalca pridobivati dokazila in listine, iz katerih je razviden način uveljavljanja pravic po tem zakonu, na katerih mora delodajalec prekriti oziroma iz katerih mora izločiti tiste dele listin, ki niso nujni za ugotovitev razloga prenehanja zaposlitve in za vročitev takšne listine.

(4) Podatki, ki jih pridobi ZRSZ na podlagi tega zakona, se ne smejo pošiljati tretjim osebam, hranijo pa se deset let po pridobitvi, razen v anonimizirani obliki za raziskovalne namene.

(5) Po preteku roka hrambe iz prejšnjega odstavka se podatki blokirajo in nadalje obravnavajo v skladu s predpisi, ki urejajo poslovanje organov javne uprave s stalno zbirko dokumentarnega gradiva oziroma ravnanje z javnim arhivskim gradivom.

(6) Po blokiranju po prejšnjem odstavku se podatki iz četrtega odstavka tega člena hranijo 30 let.

65. člen (inšpekcijski nadzor)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega podpoglavja opravlja Inšpektorat Republike Slovenije za delo v skladu s predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor.

4. UKREP DELNEGA POVRAČILA NADOMESTILA PLAČE DELAVCEM NA ZAČASNEM ČAKANJU NA DELO

66. člen (namen ukrepa in upravičenci)

(1) Pravico do ukrepa delnega povračila nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo po tem zakonu lahko uveljavlja vsak delodajalec v Republiki Sloveniji, ki delavcem začasno ne more zagotavljati dela zaradi posledic epidemije, razen:

- neposredni ali posredni uporabnik proračuna Republike Slovenije oziroma proračuna občine, katerega delež prihodkov iz javnih virov je bil v letu 2019 višji od 70 odstotkov,
- delodajalec, ki opravlja finančno ali zavarovalniško dejavnost, ki spada v skupino K po standardni klasifikaciji dejavnosti in ima več kot 10 zaposlenih na dan 13. marca 2020,
- tuja diplomatska predstavništva in konzulati, mednarodne organizacije, predstavništva mednarodnih organizacij ter institucije, organi in agencije Evropske unije v Republiki Sloveniji.

(2) Do ukrepa iz prejšnjega odstavka so upravičeni tudi tisti delodajalci, ki ne izpolnjujejo in ne dosežejo pogoja iz tretjega odstavka tega člena in imajo status humanitarne organizacije po Zakonu o humanitarnih organizacijah (Uradni list RS, št. 98/03 in 61/06 – ZDRu-1) ali status invalidske organizacije po Zakonu o invalidskih organizacijah (Uradni list RS, št. 108/02 in 61/06 – ZDRu-1).

(3) Do ukrepa so upravičeni tisti delodajalci, ki jim bodo po njihovi oceni prihodki v letu 2020 zaradi epidemije ali posledic epidemije upadli za več kot 20 odstotkov glede na leto 2019. Če niso poslovali v celotnem letu 2019 oziroma 2020, so do ukrepa upravičeni tudi tisti delodajalci iz prejšnjega odstavka, ki se jim bodo povprečni mesečni prihodki v letu 2020 zaradi epidemije ali posledic epidemije znižali za več kot 20 odstotkov glede na povprečne mesečne prihodke v

letu 2019. Če v letu 2019 niso poslovali, so do ukrepa upravičeni tudi tisti delodajalci iz prejšnjega odstavka, ki se jim bodo povprečni mesečni prihodki v letu 2020 zaradi epidemije ali posledic epidemije znižali za več kot 20 odstotkov glede na povprečne mesečne prihodke v letu 2020 do 12. marca 2020. Če pogoji iz tega odstavka ob predložitvi letnih poročil za leto 2020 ne bodo doseženi, upravičenec vrne prejeta sredstva na podlagi ukrepa.

(4) Prihodki iz prejšnjega odstavka so čisti prihodki od prodaje, ugotovljeni po pravilih o računovodenju ter nadomestila iz zavarovanja za starševsko varstvo.

67. člen (omejitev)

(1) Delodajalec iz prejšnjega člena lahko napoti posameznega delavca na začasno čakanje na delo najdlje do 31. decembra 2020.

(2) Vlada Republike Slovenije lahko ukrep iz prejšnjega člena s sklepom podaljša največ za obdobje šestih mesecev, vendar ne dlje kot do 31. julija 2021, pod pogojem, da bo Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20.3.2020, str. 1 in sprememba UL C št. 112 I z dne 4.4.2020 str. 1) podaljšan v leto 2021.

68. člen (pravice in obveznosti delavcev)

(1) Delavec, ki je napoten na začasno čakanje na delo in delodajalec zanj prejema povračilo izplačanega nadomestila plače, ohrani vse pravice in obveznosti iz delovnega razmerja, razen tistih, ki so drugače urejene s tem zakonom.

(2) Delavec ima v času začasnega čakanja na delo po tem zakonu dolžnost, da se na zahtevo delodajalca vrne na delo do sedem delovnih dni v tekočem mesecu. Delodajalec mora o tem predhodno obvestiti ZRSZ.

(3) Če je bila plača delavca znižana zaradi določitve krajšega polnega delovnega časa pri delodajalcu, se za določitev osnove za nadomestilo plače za čas začasnega čakanja na delo upošteva plača ali osnova za nadomestilo plače v zadnjih treh mesecih pred določitvijo krajšega polnega delovnega časa.

(4) Če delavec v dogovoru z delodajalcem v času začasnega čakanja na delo izrabi pravico do letnega dopusta, ima za čas izrabe letnega dopusta pravico do nadomestila plače v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja.

(5) Delodajalec delavca pisno napoti na začasno čakanje na delo. V pisnem napotilu določi čas začasnega čakanja na delo, možnosti in način poziva delavcu, da se predčasno vrne na delo, ter višino nadomestila plače.

(6) Delavec se lahko v času odrejenega čakanja na delo v skladu z določbami zakona, ki ureja trg dela, prijavi v evidenco iskalcev zaposlitve in se lahko vključi v ukrepe, ki se zagotavljajo prijavljenim iskalcem zaposlitve.

(7) V času dela s polnim delovnim časom delavec ni zavezan izvajati aktivnosti iz ukrepov aktivne politike zaposlovanja v skladu z zakonom, ki ureja trg dela.

(8) Če se delavec na podlagi soglasja delodajalca vključi v ukrepe iz šestega odstavka tega člena, je ne glede na določbo drugega odstavka tega člena, višina za nadomestilo plače določena v višini, kot je določena v sedmem odstavku 137. člena Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS in 81/19).

69. člen
(višina nadomestila plače)

(1) Delavec ima v času začasnega čakanja na delo pravico do nadomestila plače v višini, kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za primer začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga.

(2) Nadomestilo plače, določeno v skladu s prejšnjim odstavkom, ne sme biti nižje od minimalne plače v Republiki Sloveniji.

70. člen
(delavci s pravicami iz socialnih zavarovanj)

(1) Če je delavec ob napotitvi na začasno čakanje na delo upravičen do odsotnosti z dela ali med trajanjem začasnega čakanja na delo pridobi pravico do odsotnosti z dela na podlagi predpisov o zdravstvenem zavarovanju, starševskem varstvu ali druge upravičene odsotnosti ter do ustreznega nadomestila plače ali plačila prispevkov, se nadomestilo plače iz prejšnjega člena v tem času ne izplačuje.

(2) Če je delavec ob napotitvi na začasno čakanje na delo ali med trajanjem začasnega čakanja na delo upravičen do dela s krajšim delovnim časom in prejema delno nadomestilo na podlagi predpisov o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ali je upravičen do dela s krajšim delovnim časom na podlagi predpisov o zdravstvenem zavarovanju ali starševskem varstvu, se nadomestilo plače iz prejšnjega člena v tem času izplačuje v sorazmernem delu, delavec pa zadrži pravico do prejemkov oziroma plačila prispevkov iz socialnih zavarovanj po teh predpisih, kot da bi delal.

71. člen
(višina delnega povračila izplačanega nadomestila plače)

(1) Višina delnega povračila izplačanega nadomestila plače iz 55. člena tega zakona s strani Republike Slovenije znaša 80 odstotkov nadomestila plače in je omejena z višino najvišjega zneska denarnega nadomestila za primer brezposelnosti, določenega v zakonu, ki ureja trg dela. V 80 odstotkov nadomestila plače, ki ga krije Republika Slovenija, je vključeno nadomestilo plače in prispevki za vsa socialna zavarovanja (bruto I).

(2) Višina delnega povračila izplačanega nadomestila plače iz 55. člena tega zakona s strani Republike Slovenije ne sme presegati 80 odstotkov vrednosti izplačanega nadomestila plače.

72. člen
(postopek in način uveljavljanja povračila nadomestila plače)

(1) Delodajalec uveljavi pravico do povračila izplačanih nadomestil plače po tem zakonu z vlogo, ki jo vloži v elektronski obliki pri ZRSZ v osmih dneh od napotitve delavca na začasno čakanje na delo. Vlogo je v roku iz prejšnjega stavka mogoče vložiti najpozneje do 15. decembra 2020.

(2) Pravice do povračila izplačanih nadomestil plače iz prejšnjega odstavka ne more uveljavljati delodajalec:

- ki ne izpolnjuje obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih pobira davčni organ, če ima neplačane zapadle obveznosti na dan vložitve vloge. Šteje se, da delodajalec ne izpolnjuje

obveznosti iz te alineje tudi, če na dan vložitve vloge ni imel predloženih vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih petih let do dne oddaje vloge;

- če je nad njim uveden postopek stečaja ali če se nahaja v likvidacijskem postopku.

(3) Vlogi iz prvega odstavka tega člena delodajalec priloži oceno upada prihodkov, za pravilnost katere kazensko in materialno odgovarja ter dokazila o napotitvi delavcev na začasno čakanje na delo zaradi začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga.

(4) Delodajalec, katerega zaposlitve so neposredno ali posredno sofinancirane iz proračuna Republike Slovenije preko posebnih programov in lahko uveljavlja povračilo nadomestila plače le v višini razlike med polnim sofinanciranjem in siceršnje subvencijo, v vlogi navede delež financiranja iz proračuna Republike Slovenije v letu 2020.

(5) ZRSZ odloči o vlogi v 15 dneh od vložitve vloge s sklepom.

(6) Sklep o povračilu izplačanih nadomestil plače mora zlasti vsebovati predmet, osnovo za izračun nadomestil plače, način izračuna povračila nadomestil plače, višino povračila nadomestil plače, vsebino zahtevkov za povračilo nadomestil plače in njihovih prilog, razloge za zavrnitev zahtevka za povračilo, rok za izplačilo, obdobje vračanja sredstev, spremljanje in poročanje, sankcije za kršitev sklepa ter nadzor nad njegovim izvajanjem.

(7) Delno povračilo nadomestila plače, razen za delavce, za katere plačilo nadomestila plače ne bremeni delodajalca, se delodajalcu izplačuje mesečno, v sorazmernem deležu ali v celoti, in sicer deseti dan meseca, ki sledi mesecu izplačila nadomestila plače po tem zakonu.

(8) Delodajalcu pripada povračilo nadomestila plače za dejansko mesečno oziroma tedensko obveznost, za prazničen in drug dela prost dan, določen z zakonom, če bi delavec na ta dan dejansko delal.

(9) Če je delodajalec napotil delavce na začasno čakanje na delo že pred uveljavitvijo tega zakona za obdobje od 1. oktobra 2020, lahko vloži vlogo iz prvega odstavka tega člena v osmih dneh od uveljavitve tega zakona, če izpolnjuje vse pogoje za uveljavitev pravice.

73. člen

(izvajanje nadzora nad dodelitvijo in izplačevanjem nadomestil plače ter izvajanjem sklepa)

(1) Delodajalec, ki uveljavi povračilo nadomestil plač, mora ZRSZ omogočiti administrativni in finančni nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti iz sklepa iz petega odstavka prejšnjega člena. V primeru nadzora na kraju samem mora ZRSZ omogočiti vpogled v računalniške programe, listine in postopke v zvezi z izvajanjem tega zakona.

(2) Za potrebe izplačevanja povračil nadomestil plače in izvajanja nadzora ima ZRSZ pravico brezplačno pridobivati podatke o delavcih na začasnem čakanju na delo iz zbirk podatkov od ZZZS, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, upravljalca Centralnega registra prebivalstva ter Finančne uprave Republike Slovenije, in sicer:

- osebno ime,
- EMŠO,
- zavarovalno podlago ter
- podatke o izplačanih plačah in plačanih prispevkih za socialno varnost.

(3) Za namen izvajanja nadzora nad izpolnjevanjem sklepa ima ZRSZ pravico tudi neposredno od delodajalca pridobivati dokazila in listine, iz katerih je razviden način uveljavljanja pravic po tem zakonu, na katerih mora delodajalec prekriži oziroma iz katerih mora izločiti tiste dele listin, ki niso nujni za ugotovitev razloga prenehanja zaposlitve in za vročitev takšne listine.

(4) Podatki, ki jih pridobi ZRSZ na podlagi tega zakona, se ne smejo pošiljati tretjim osebam, hranijo pa se deset let po njihovi pridobitvi, razen v anonimizirani obliki za raziskovalne namene.

(5) Po preteku roka hrambe iz prejšnjega odstavka se podatki blokirajo in obravnavajo v skladu s predpisi, ki urejajo poslovanje organov javne uprave s stalno zbirko dokumentarnega gradiva oziroma ravnanje z javnim arhivskim gradivom.

(6) Po blokiranju v skladu s prejšnjim odstavkom se podatki iz drugega odstavka tega člena hranijo 30 let.

74. člen (obveznosti delodajalca)

(1) V obdobju prejemanja povračila izplačanih nadomestil plače v skladu s 56. členom tega zakona mora delodajalec delavcem izplačevati nadomestila plače.

(2) V obdobju iz prejšnjega odstavka delodajalec ne sme odrediti nadurnega dela ali začasno prerazporediti delovnega časa, če to delo lahko opravi z delavci na začasnem čakanju na delo.

(3) Če delodajalec delavca pozove, da se vrne na delo, o tem predhodno obvesti ZRSZ.

(4) Če delodajalec ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena, mora prejeta sredstva v celoti vrniti.

(5) Delodajalec, ki prejema ali je prejemal sredstva v skladu s tem zakonom, mora prejeta sredstva vrniti v celoti, če začne postopke likvidacije po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, v obdobju:

- prejemanja sredstev in
- po prenehanju prejemanja sredstev, ki je enako obdobju prejemanja sredstev.

(6) Delodajalec v obdobju prejemanja delnega povračila nadomestila plače ne sme začeti postopka odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga delavcem, ki jih je napotil na začasno čakanje na delo ali odpovedati pogodbe o zaposlitvi večjemu številu delavcev iz poslovnih razlogov, razen če je bil program razreševanja presežnih delavcev sprejet že pred 13. marcem 2020 in delodajalec za te delavce ni uveljavil pravice do povračila nadomestila plače po tem zakonu ali ZIUOOPE ali ZIUZEOP ali ZIUPDV (kršitev prepovedi odpuščanja).

75. člen (inšpekcijski nadzor)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem 66. do 74. člena tega zakona opravlja Inšpektorat Republike Slovenije za delo v skladu s predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor.

76. člen (pogoji dodelitve državne pomoči za ukrep delnega povračila nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo)

(1) Ukrep iz tega poglavja se izvaja v skladu s točko 3.10 Sporočila Komisije Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20. 3. 2020, str. 1 in sprememba UL C št. 112 I z dne 4. 4. 2020, str. 1).

(2) Skupni znesek sofinanciranja istih upravičenih stroškov, ki se financirajo tudi iz drugih javnih virov, ne sme preseči omejitev, določenih s tem zakonom.

(3) Subvencija se lahko kombinira tudi z drugimi ukrepi za podporo ohranjanju delovnih mest, če kombinirana podpora ne povzroči prekomernega nadomestila za stroške plač posameznega delavca.

III. ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU ŠTIPENDIJ

77. člen

(obveznost zaposlitve štipendista)

(1) Delodajalci, ki bodo uveljavljali ukrep iz prvega odstavka 43. člena ZIUPDV, se ne morejo z istim štipendistom prijaviti na javne razpise za izbor projektov sofinanciranja kadrovske štipendije delodajalcem, na katerih bi uveljavljali sofinanciranje kadrovske štipendije za tega štipendista za višjo raven izobraževanja.

(2) Ukrep iz tega člena se uporablja do zaključka šolskega oziroma študijskega leta 2020/2021.

78. člen

(uveljavljanje izjemnih dosežkov)

(1) Ne glede na drugi odstavek 24. člena Zakona o štipendiranju (Uradni list RS, št. 56/13, 99/13 – ZUPJS-C, 8/16, 61/17 – ZUPŠ in 31/18), vlagatelj vloge za dodelitev Zoisove štipendije ob prehodu med ravnmi izobraževanja v šolskem oziroma študijskem letu 2021/2022 uveljavlja izjemni dosežek, ki ga je dosegel v šolskem oziroma študijskem letu 2018/2019 in v šolskem oziroma študijskem letu 2020/2021.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek vlagatelj vloge za dodelitev Zoisove štipendije ob prehodu med ravnmi izobraževanja v šolskem oziroma študijskem letu 2021/2022 lahko uveljavlja znanstvenoraziskovalno nalogo ali znanstveni prispevek v strokovni ali znanstveni publikaciji ali zborniku, objavljeno v šolskem oziroma študijskem letu 2019/2020 in v šolskem oziroma študijskem letu 2020/2021.

(3) Ukrepi iz tega člena veljajo do zaključka šolskega oziroma študijskega leta 2021/2022.

IV. ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU SOCIALNEGA VARSTVA

79. člen

(enomesečna obvezna strateška zaloga osebne varovalne opreme za izvajalce na področju socialnega varstva)

(1) Za izvajanje ukrepov omejevanja COVID-19 se iz sredstev proračuna Republike Slovenije in ali iz sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije, zagotavlja financiranje enkratne vzpostavitve enomesečne obvezne strateške zaloge osebne varovalne opreme za zaposlene v javni mreži v domovih za starejše, posebnih socialno varstvenih zavodih za odrasle, varstveno delovnih centrih, socialno varstvenih zavodih za usposabljanje, izvajalcih za pomoč na domu in centrih za socialno delo ter izvajalcih socialno varstvenih programov po Zakonu o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17, 54/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZOA-A in 28/19; v nadaljnjem besedilu: ZSV) ter izvajalcih osebne asistencije po Zakonu o osebni asistenci (Uradni list RS, št. 10/17 in 31/18).

(2) Podrobnejša merila za financiranje obvezne strateške zaloge osebne varovalne opreme določi minister, pristojen za socialne zadeve, v sodelovanju z ministrom, pristojnim za zdravje.

(3) Zahtevek za izplačilo sredstev za osebno varovalno opremo se z dokazili vloži pri ministrstvu, pristojnem za socialne zadeve, najpozneje do 31. decembra 2021. Sredstva se izplačajo izvajalcu najpozneje do zadnjega dne meseca, ki sledi mesecu, v katerem je bil popolni zahtevek posredovan.

80. člen

(osebna varovalna oprema in dezinfekcija prostorov za izvajalce na področju socialnega varstva)

(1) Iz proračuna Republike Slovenije in ali iz sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije, se za obdobje od 1. junija 2020 do 31. decembra 2021 zagotavljajo sredstva za sofinanciranje osebne varovalne opreme za zaposlene, ki izvajajo osnovno in socialno oskrbo pri izvajalcih socialnovarstvene storitve institucionalno varstvo v javni mreži skladno s 50., 51., 52. in 54. členom ZSV, za izvajalce krizne namestitve iz tretjega odstavka 49. člena ZSV, za izvajalce socialno varstvenih programov iz 18.s člena ZSV, ki izvajajo nastanitveni program iz 3. člena Pravilnika o sofinanciranju socialnovarstvenih programov (Uradni list RS, št. 70/16 in 34/19) in dezinfekcijo prostorov, v primeru oskrbe uporabnikov, pri katerih je prisoten sum na okužbo s COVID-19 oziroma laboratorijsko potrjena okužba s COVID-19.

(2) Podrobnejša merila za sofinanciranje osebne varovalne opreme in sredstev za dezinfekcijo prostorov določi minister, pristojen za socialne zadeve, v sodelovanju z ministrom, pristojnim za zdravje, v roku 30 dneh od uveljavitve tega zakona.

(3) Zahtevki za izplačilo sredstev za osebno varovalno opremo in sredstev za dezinfekcijo prostorov se z dokazili vložijo pri ministrstvu, pristojnem za socialne zadeve. Način izstavitve zahtevkov in roke izplačil določi minister, pristojen za socialne zadeve.

81. člen

(kritje izpada prihodkov zaradi nezasedenih kapacitet)

(1) Iz proračuna Republike Slovenije se za obdobje od 1. junija 2020 do 31. decembra 2021 izvajalcem socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 50. in 51. člena ZSV krije izpad prihodkov v višini cene oskrbe I v standardni dvoposteljni sobi s souporabo sanitarij za vse nezasedene kapacitete, ki so prazne zaradi zagotavljanja ukrepa omejevanja okužbe s COVID-19.

(2) Iz proračuna Republike Slovenije se za obdobje od 1. junija 2020 do 31. decembra 2021 izvajalcem socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 52. in 54. člena ZSV krije izpad prihodkov v višini cene za dvoposteljno sobo s souporabo sanitarij, ki je najnižja med vsemi oblikovanimi cenami za kategorije oskrbe institucionalnega varstva odraslih s posebnimi potrebami, za vse nezasedene kapacitete, ki so prazne zaradi zagotavljanja ukrepa omejevanja okužbe s COVID-19.

(3) Zahtevki za izplačilo sredstev za kritje izpada prihodkov iz naslova nezasedenih kapacitet iz prvega in drugega odstavka tega člena se z dokazili vložijo pri ministrstvu, pristojnem za socialne zadeve. Način izstavitve zahtevkov in roke izplačil določi minister, pristojen za socialne zadeve.

82. člen

(povračilo stroškov oskrbnine zaradi umika v domačo oskrbo)

(1) Iz proračuna Republike Slovenije se za obdobje od 1. junija 2020 do 31. decembra 2021 za čas odsotnosti uporabnika institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV, zaradi zagotavljanja ukrepa omejevanja okužbe s COVID-19 z umikom v domačo oskrbo, krije strošek oskrbnine, zavezanec za plačilo socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV, razen v primeru, ko je zavezanec lokalna skupnost, povrne prispevek za plačilo stroška oskrbnine.

(2) Pravico do kritja stroškov oskrbnine iz prejšnjega odstavka uveljavlja izvajalec socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 16. člena ZSV z zahtevkom, ki ga vloži pri ministrstvu, pristojnem za socialne zadeve. Način izstavitve zahtevkov in roke izplačil določi minister, pristojen za socialne zadeve.

(3) Zavezancu za plačilo socialno varstvene storitve institucionalnega varstva izvajalec socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz prvega odstavka proračuna že plačan strošek oskrbnine.

83. člen

(neposredno sofinanciranje ukrepov na področju socialnega varstva)

(1) Za namen izboljšanja pripravljenosti na naslednji val epidemije COVID-19 se iz sredstev proračuna Republike Slovenije ali sredstev evropskega proračuna lahko zagotavlja sofinanciranje kadrovske krepitve, zaščitne opreme, dezinfekcije prostorov, nakup opreme za avtomatizacijo storitev pri izvajalcih na področju socialnega varstva za izvajanje ukrepov za omejevanje in preprečevanje širjenja virusa SARS-CoV-2 ter mobilnih enot.

(2) Sredstva za sofinanciranje ukrepov iz prejšnjega odstavka so namenjena izključno izvajanju socialno varstvene dejavnosti in ne smejo biti namenjena izvajanju tržne dejavnosti.

(3) Postopek in podrobnejša merila za sofinanciranje določi minister, pristojen za socialne zadeve.

84. člen

(dodelitev sredstev za zagotavljanje pomoči materialno najbolj ogroženim)

(1) Zaradi povečanih potreb materialno najbolj ogroženih zaradi COVID-19 se iz sredstev proračuna Evropske unije partnerskima organizacijama, ki v okviru »Operativnega programa za izvajanje materialne pomoči najbolj ogroženim za obdobje 2014-2020« izvajata dejavnost razdeljevanja hrane in izvajanja spremljevalnih ukrepov, dodeli dodatna sredstva za plačilo upravnih stroškov, stroškov prevoza in skladiščenja hrane oziroma materialne pomoči, ter izvedbo spremljevalnih ukrepov.

(2) Sredstva se partnerskima organizacijama zagotovi v obliki pavšala, v višini 10 odstotkov od vrednosti nakupa hrane oziroma materialne pomoči, ki jo partnerskima organizacijama dobavi ministrstvo, pristojno za socialno varstvo.

V. ZAČASNI UKREPI ZA SAMOZAPOSELENE IN MIKRO PODJETJA

1. IZREDNA POMOČ V OBLIKI MESEČNEGA TEMELJNEGA DOHODKA

85. člen

(upravičenci)

(1) Upravičenec do izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka je oseba, ki je bila registrirana za opravljanje dejavnosti najmanj od 13. marca 2020 do uveljavitve tega zakona in dejavnosti zaradi posledic epidemije COVID-19 ne more opravljati ali jo opravlja v bistveno zmanjšanem obsegu tudi po zaključku epidemije COVID-19, in sicer:

- samozaposleni, ki na dan uveljavitve tega zakona opravlja dejavnost in je v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi 15. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B, 95/14 – ZUJF-C, 90/15 – ZIUPTD, 102/15, 23/17, 40/17, 65/17, 28/19 in 75/19; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-2),
- družbenik, ki je poslovodna oseba, in je zavarovan na podlagi 16. člena ZPIZ-2 in
- kmet, ki je na dan uveljavitve tega zakona v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi 17. člena ali petega odstavka 25. člena ZPIZ-2.

(2) Izredna pomoč v obliki mesečnega temeljnega dohodka iz prejšnjega odstavka znaša 1.100 eurov na mesec za mesece oktober, november in december 2020. Izredna pomoč za samozaposlene v kulturi, ki so v skladu z Zakonom o uresničevanju javnega interesa za kulturo (Uradni list RS, št. 77/07 – uradno prečiščeno besedilo, 56/08, 4/10, 20/11, 111/13, 68/16, 61/17 in 21/18 – ZNOrg) registrirani v razvidu samozaposlenih v kulturi, znaša 700 eurov na mesec.

(3) Če upravičenec iz prvega odstavka tega člena v zavarovanje na podlagah 15., 16., 17. člena in petega odstavka 25. člena ZPIZ-2 za posamezni mesec ni vključen za celotni mesec ali za polni zavarovalni čas, je upravičen do sorazmernega dela izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka po prejšnjem odstavku glede na delež vključitve v zavarovanje za posamezni mesec oziroma do polnega zavarovalnega časa po teh podlagah. Delež vključitve v zavarovanje za posamezni mesec oziroma do polnega zavarovalnega časa po teh podlagah se za posamezni mesec določi upoštevaje povprečno dnevno število ur vključitve v zavarovanje v posameznem mesecu.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek sorazmernost dela izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka ne velja za upravičence, ki so do polnega zavarovalnega časa vključeni na podlagi drugega odstavka 19. člena ZPIZ-2, razen v primeru, če za posamezni mesec ni vključen v zavarovanje na podlagah 15., 16., 17. člena ali petega odstavka 25. ali šestega odstavka 19. člena ZPIZ-2 za celotni mesec.

(5) Do izplačila mesečnega temeljnega dohodka iz drugega odstavka tega člena ni upravičena oseba iz prvega odstavka tega člena, ki ne plačuje obveznih dajatev in ne izpolnjuje drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih pobira davčni organ, če ima na dan vložitve vloge za mesečni temeljni dohodek neplačane zapadle davčne obveznosti.

(6) Mesečni temeljni dohodek je oproščen plačila vseh davkov in prispevkov.

86. člen (izplačilo)

(1) Za izplačilo mesečnega temeljnega dohodka upravičenec iz prejšnjega člena preko informacijskega sistema Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: FURS) predloži izjavo, s katero izjavlja, da je oseba, kot jo opredeljuje prejšnji člen, in da zaradi posledic epidemije COVID-19 ne more opravljati dejavnosti ali jo opravlja v bistveno zmanjšanem obsegu.

(2) Upravičenec poda izjavo iz prejšnjega odstavka na podlagi lastne ocene poslovanja, upošteva prejšnji člen.

(3) Upravičencu, ki vloži izjavo od 1. oktobra do 31. oktobra 2020 za mesec oktober, nakaže FURS mesečni temeljni dohodek 10. novembra 2020. Upravičencu, ki vloži izjavo od 1. novembra do 30. novembra 2020 za mesec november ali za mesec oktober in november skupaj, mu FURS nakaže mesečni temeljni dohodek do 10. decembra 2020. Upravičencu, ki vloži izjavo od 1. decembra do 31. decembra 2020 za mesec december ali za meseca december in november ali za meseca december in oktober ali za vse tri mesece skupaj nakaže FURS mesečni temeljni dohodek najpozneje do 10. januarja 2021.

(4) Upravičenec iz prvega odstavka prejšnjega člena prejme mesečni temeljni dohodek za posamezni mesec od oktobra 2020 do decembra 2020. Če poda izjavo za več mesecev skupaj, se mu nakaže seštevek mesečnih temeljnih dohodkov za posamezne mesece.

(5) Upravičenec iz prejšnjega člena predloži izjavo preko informacijskega sistema FURS v elektronski obliki do 31. decembra 2020. Predloga obrazca izjave je objavljena na portalu eDavki.

(6) Mesečni temeljni dohodek za mesece oktober, november in december 2020 iz drugega odstavka prejšnjega člena po izpolnitvi pogojev iz prvega odstavka prejšnjega člena izplača FURS.

(7) V primeru podaljšanja ukrepov se izplača mesečni temeljni dohodek tudi za obdobje, ki se določi skladno z drugim odstavkom 97. člena tega zakona. Za pridobitev pravice do izplačila mesečnega temeljnega dohodka za to obdobje se smiselno uporabljajo določbe tega člena. Izjavo za mesece, za katere se ukrep podaljša, vložijo upravičenci do zadnjega dne v mesecu, za katerega se ukrep podaljša, FURS pa mesečni temeljni dohodek nakaže do 10. dne v mesecu za pretekli mesec.

87. člen

(zagotavljanje sredstev za izplačila mesečnega temeljnega dohodka)

Sredstva za izplačilo mesečnega temeljnega dohodka se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije oziroma iz sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije.

88. člen

(vračilo mesečnega temeljnega dohodka)

(1) Izjava upravičenca, da zaradi posledic epidemije COVID-19 ne more opravljati dejavnosti ali jo opravlja v bistveno zmanjšanem obsegu, je informacija javnega značaja.

(2) Šteje se, da upravičenec zaradi posledic epidemije COVID-19 ne more opravljati dejavnosti ali jo opravlja v bistveno zmanjšanem obsegu, če bodo prihodki upravičenca v letu 2020 zaradi posledic epidemije COVID-19 upadli za več kot 30 odstotkov glede na leto 2019. Če ni posloval v celotnem letu 2019 oziroma 2020, je do pomoči upravičen tudi tisti upravičenec, ki se mu bodo povprečni mesečni prihodki leta 2020 zaradi posledic epidemije COVID-19 znižali za več kot 30 odstotkov glede na povprečne mesečne prihodke v letu 2019. Če v letu 2019 ni posloval, je do pomoči upravičen tudi tisti upravičenec, ki se mu bodo povprečni mesečni prihodki v letu 2020 zaradi posledic epidemije COVID-19 znižali za več kot 30 odstotkov glede na povprečne mesečne prihodke v letu 2020 do 12. marca 2020. Če pogoj iz tega odstavka ni dosežen, mora upravičenec vrniti celotno pomoč.

(3) Za upravičenca, ki ugotavlja prihodke po pravilih o računovodenju, so prihodki iz prejšnjega odstavka čisti prihodki od prodaje, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, ter nadomestila iz zavarovanja za starševsko varstvo.

(4) Subjekt, ki je uveljavil izredno pomoč v obliki mesečnega temeljnega dohodka, mora v primeru, da je od uveljavitve tega zakona prišlo do izplačila dobička, nakupov lastnih delnic ali lastnih poslovnih deležev, izplačil nagrad poslovodstvu oziroma dela plač za poslovno uspešnost poslovodstvu, izplačanih v letu 2020 oziroma za leto 2020, o tem seznaniti FURS. Prejeta sredstva mora vrniti po vročitvi odločbe, skupaj z zakonsko določenimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od dneva uveljavitve pravic iz tega zakona do dneva vračila.

(5) Subjekt, ki je uveljavil izredno pomoč v obliki mesečnega temeljnega dohodka in naknadno ugotovi, da ni izpolnjeval pogojev za njegovo pridobitev, o tem obvesti FURS najkasneje do roka za predložitev obračuna od dohodkov pravnih oseb za leto 2020 oziroma za obdobje, ki vključuje podatke za obdobje drugega polletja 2020, oziroma do roka za predložitev obračuna davka od dohodkov iz dejavnosti za leto 2020, in vrniti znesek prejete pomoči v 30 dneh od vročitve odločbe. Po poteku roka za plačilo se mu obračunavajo zakonske zamudne obresti po Zakonu o predpisani obrestni meri zamudnih obresti (Uradni list RS, št. 11/07 – uradno prečiščeno besedilo).

(6) Nadzor nad uveljavljanjem pravic iz drugega odstavka 85. člena tega zakona izvaja FURS v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

89. člen
(pogoji dodelitve državne pomoči)

Ukrep iz tega oddelka se izvaja v skladu s točko 3.1 Sporočila Komisije Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20. 3. 2020, str. 1, sprememba UL C št. 112 I z dne 4. 4. 2020, str. 1, sprememba UL C št. 164 I z dne 13. 5. 2020, str. 3 in sprememba UL C 218, 2.7.2020, str. 3).

2. DELNO POVRNJNI IZGUBLJENI DOHODEK ZA SAMOZAPOSELENE IN DRUŽBENIKE ZA ČAS TRAJANJA KARANTENE NA DOMU ALI NEMOŽNOSTI IN OPRAVLJANJA DELA ZARADI VIŠJE SILE ZARADI OBVEZNOSTI VARSTVA OTROKA

90. člen
(delno povrnjeni izgubljeni dohodek za čas trajanja karantene na domu ali nezmožnosti opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka)

(1) Upravičenec za delno povrnjeni izgubljeni dohodek, ki zaradi odrejene karantene na domu ali nezmožnosti opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole, ne more opravljati dejavnosti in organizirati opravljanja dejavnosti na domu, je

- samozaposleni, ki na dan uveljavitve tega zakona opravlja dejavnost in je v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi 15. člena ZPIZ-2,
- družbenik, ki je poslovodna oseba, in je zavarovan na podlagi 16. člena ZPIZ-2 in
- kmet, ki je na dan uveljavitve tega zakona v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi 17. člena ali petega odstavka 25. člena ZPIZ-2.

(2) V okvir obveznosti varstva zaradi višje sile zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole se šteje otroke do vključno 5. razreda osnovne šole, otroke v prilagojenih in posebnih programih v osnovnih šolah s prilagojenim programom in v zavodih za vzgojo in izobraževanje otrok s posebnimi potrebami ter otroke, ki imajo v odločbi o usmeritvi določeno pomoč spremljevalca.

(3) Upravičencu iz prvega odstavka tega člena se izgubljeni dohodek delno povrne, če se odpravi v državo na zelenem ali oranžnem seznamu v času njegovega odhoda iz Republike Slovenije in mu je ob prehodu meje pri povratku v Republiko Slovenijo bila odrejena karantena, ker je bila država uvrščena na rdeči seznam, ali če mu je odrejena karantena zaradi stika z okuženo osebo ali nezmožnosti opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole.

91. člen
(višina)

Višina delno povrnjenega izgubljenega dohodka znaša 250 eurov za vsako odrejeno karanteno ali za čas, ko ni zmožen opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole.

92. člen
(postopek izplačila)

(1) Za povračilo delno izgubljenega dohodka upravičenec iz 90. člena tega zakona preko informacijskega sistema FURS predloži vlogo, katere obvezna priloga je odločba o karanteni, v roku 30 dni od vročitve odločbe o karanteni.

(2) Upravičencu, ki vloži vlogo od 1. oktobra do 31. oktobra 2020 nakaže FURS delno izgubljeni dohodek 10. novembra 2020. Upravičencu, ki vloži vlogo od 1. novembra do 30. novembra 2020 za mesec november ali za mesec oktober in november skupaj, mu FURS nakaže delno izgubljeni dohodek do 10. decembra 2020. Upravičencu, ki vloži vlogo od 1. decembra do 31. decembra 2020 za mesec december ali za meseca december in november ali za meseca december in oktober ali za vse tri mesece skupaj nakaže FURS delno izgubljeni dohodek najpozneje do 10. januarja 2021.

(3) Upravičenec iz 90. člena tega zakona predloži vlogo preko informacijskega sistema FURS v elektronski obliki do 31. decembra 2020.

(4) Delno povrnjen izgubljeni dohodek za čas trajanja karantene izplača FURS.

(5) V primeru podaljšanja ukrepov se delno povrnjeni izgubljeni dohodek za čas trajanja karantene izplača tudi za čas trajanja karantene v obdobju, ki se določi skladno z drugim odstavkom 97. člena tega zakona. Za pridobitev pravice do izplačila delno povrnjenega izgubljenega dohodka za čas trajanja karantene v tem obdobju se smiselno uporabljajo določbe tega člena. FURS delno povrnjeni izgubljeni dohodek za čas trajanja karantene nakaže do 10. dne v mesecu za vlogo, prejete v preteklem mesecu.

93. člen

(zagotavljanje sredstev za izplačila delno izgubljenega dohodka zaradi karantene ali nezmožnosti opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka)

Sredstva za izplačilo delno izgubljenega dohodka se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije oziroma iz sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije.

94. člen

(pogoji dodelitve državne pomoči)

Ukrep iz tega oddelka se izvaja v skladu s točko 3.1 Sporočila Komisije Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20. 3. 2020, str. 1, sprememba UL C št. 112 I z dne 4. 4. 2020, str. 1, sprememba UL C št. 164 I z dne 13. 5. 2020, str. 3 in sprememba UL C 218, 2.7.2020, str. 3).

3. IZVEDBA UKREPA ZAGOTOVITVE ZAŠČITNIH MASK

95. člen

(uporaba zaščitne opreme iz blagovnih rezerv)

Ne glede prvi odstavek 9. člena Zakona o blagovnih rezervah (Uradni list RS, št. 96/09 – uradno prečiščeno besedilo in 83/12) lahko minister, pristojen za preskrbo, odloči o uporabi do 5 milijonov zaščitnih mask na zalogi Zavoda za blagovne rezerve za splošno uporabo, za namene zajezitve širjenja COVID-19 v podjetjih.

96. člen

(pogoji dodelitve državne pomoči)

Ukrep iz tega oddelka se izvaja v skladu s pravili de minimis pomoči.

4. TRAJANJE UKREPOV

97. člen
(trajanje)

- (1) Ukrepa iz 1. in 2. oddelka tega poglavja trajata v času od 1. oktobra do 31. decembra 2020.
- (2) Vlada Republike Slovenije lahko najkasneje do 31. decembra 2020 ukrepa iz 1. in 2. oddelka tega poglavja s sklepom podaljša za obdobje največ šest mesecev.
- (3) V primeru podaljšanja ukrepov v skladu s prejšnjim odstavkom se izplača mesečni temeljni dohodek in delno izgubljen dohodek zaradi karantene tudi za obdobje, ki se določi skladno s prejšnjim odstavkom.

VI. ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU VZGOJE IN IZOBRAŽEVANJA TER ZNANOSTI

98. člen
(neposredno financiranje ukrepov na področju vzgoje in izobraževanja ter znanosti)

- (1) Za izvajanje ukrepov za omejevanje in preprečevanje širjenja virusa SARS- CoV-2 se iz sredstev proračuna Republike Slovenije ali iz sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije, zagotavlja financiranje zaščitne opreme in dezinfekcije prostorov za izvajalce storitev na področju vzgoje in izobraževanja ter znanosti.
- (2) Iz sredstev proračuna Republike Slovenije se zagotavlja tudi financiranje prostovoljnega cepljenja proti sezonski gripi. Ne glede na določbe 39. člena ZDoh-2 se brezplačno cepljenje ne šteje za boniteto iz delovnega razmerja.

99. člen
(oprostitev plačila za vrtec)

- (1) Starši, katerih otroci od 1. oktobra 2020 ne obiskujejo vrtca zaradi odrejene karantene, so za dneve odsotnosti otroka iz vrtca oproščeni plačila za vrtec. Višino znižanega plačila staršev za vrtec, ki jim je določena v skladu z odločbo pristojnega centra za socialno delo, krije proračun Republike Slovenije. Zasebni vrtci, ki se financirajo v skladu s 34. členom Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 100/05-UPB, 25/08, 98/09 – ZIUZGK, 36/10, 62/10 – ZUPJS, 94/10 – ZIU, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO in 55/17; v nadaljnjem besedilu: ZVrt), so upravičeni do kritja znižanega plačila staršev za vrtec iz proračuna Republike Slovenije v višini plačila, ki bi jim bilo določeno, če bi bil otrok vključen v istovrstni program vrtca, ki izvaja javno službo na območju občine, v kateri ima zasebni vrtec ali njegova enota sedež.
- (2) Sredstva v višini oprostitve plačila staršev za vrtce, ki izvajajo javno službo, zagotavlja občina ustanoviteljica vrtca oziroma koncedentka za vse vključene otroke v ta vrtec ne glede na občino stalnega prebivališča otrok. Ta sredstva se občinam povrnejo iz proračuna Republike Slovenije.
- (3) Zasebni vrtci, ki so financirani v skladu s 34. členom ZVrt, uveljavljajo znesek v višini oprostitve plačila staršev neposredno iz proračuna Republike Slovenije.
- (4) Staršem se oprostitev plačila za vrtec iz prvega odstavka tega člena prizna, če vrtcu za otroka predložijo odločbo o odrejeni karanteni.

(5) Če je vrtec zaradi odrejene karantene za zaposlene uveljavljal druge interventne ukrepe iz tega zakona, mora v zahtevku za povrnitev sredstev iz tega člena ta sredstva odšteti.

100. člen
(vrnitev neupravičeno pridobljenih sredstev)

Vrtci dokumentacijo, ki izkazuje odsotnost otroka zaradi odrejene karantene, hranijo še deset let po prejemu sredstev iz prejšnjega člena. Če se pri preverjanju upravičenosti do prejema sredstev ugotovi, da jih je vrtec pridobil v neupravičeni višini, jih mora vrniti v 30 dneh od poziva državnega organa, ki mu je sredstva nakazal.

101. člen
(vzgojno-izobraževalno delo na daljavo)

(1) Vzgojno-izobraževalno delo (pouk in druge oblike organiziranega dela) z učenci, dijaki in študenti v osnovnih šolah, osnovnih šolah s prilagojenim programom, zavodih za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami, glasbenih šolah, srednjih in višjih strokovnih šolah lahko, če je to potrebno za omilitev in odpravo posledic COVID-19, poteka v obliki izobraževanja na daljavo. O tem s sklepom odloči minister, pristojen za izobraževanje.

(2) Z izvajanjem izobraževanja na daljavo iz prejšnjega odstavka se dosegajo realizacija ur in cilji, določeni z vzgojno-izobraževalnimi ali študijskimi programi.

102. člen
(sklepi ministra, pristojnega za izobraževanje)

(1) Ne glede na določbe predpisov, ki urejajo osnovnošolsko, osnovno glasbeno, srednješolsko in višješolsko izobraževanje, lahko minister, pristojen za izobraževanje, če je to potrebno za omilitev in odpravo posledic COVID-19, s sklepom drugače določi:

1. izvedbo šolskega koledarja,
2. trajanje šolskega in študijskega leta,
3. načine ocenjevanja znanja ter pridobivanja in zaključevanja ocen,
4. odločanje o napredovanju učencev in dijakov,
5. načine in roke za opravljanje izpitov in drugih obveznosti,
6. roke za izdajo ter razdelitev spričeval in drugih listin,
7. način in roke za opravljanje nacionalnega preverjanja znanja,
8. način in roke za opravljanje zaključnega izpita in mature,
9. merila za izbiro kandidatov v primeru omejitve vpisa v srednje in višje strokovne šole.

(2) Minister, pristojen za izobraževanje, lahko s sklepom določi tudi druge ukrepe, ki so nujni za nemoteno delovanje vzgojno-izobraževalnih zavodov ter varovanje pravic in pravnih koristi udeležencev izobraževanja.

103. člen
(prilagoditev osnovnošolskega izobraževanja odraslih)

Ne glede na določbe drugih predpisov se, če je to potrebno za omilitev in odpravo posledic COVID-19, za področje izvajanja osnovne šole za odrasle smiselno uporabljata 101. in 102. člen tega zakona.

104. člen

(praktično usposabljanje z delom in opravljanje drugih oblik vzgojno-izobraževalnega dela)

(1) Če zaradi posledic COVID-19 dijakom in vajencem v zaključnih letnikih ni bilo omogočeno praktično usposabljanje z delom pri delodajalcih, se jim to prizna kot opravljeno, če imajo zaključene pozitivne ocene pri vseh strokovnih modulih v zaključnem letniku.

(2) Če zaradi okoliščin iz prejšnjega odstavka dijakom in vajencem ni bilo omogočeno opravljanje drugih oblik vzgojno-izobraževalnega dela, se jim te priznajo kot opravljene.

105. člen

(vpis na visokošolskih zavodih za študijsko leto 2021/2022)

(1) Ne glede na določbe predpisov, ki urejajo izvedbo prijavno-sprejemnih postopkov za vpis, se v prijavno-sprejemnih postopkih za vpis za študijsko leto 2021/2022 na visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji prijave za vpis in vsa k prijavi zahtevana dokazila vlagajo po elektronski poti preko informacijskega sistema eVŠ, če je identiteto vložnika mogoče ugotoviti. Pristojni organ visokošolskega zavoda je dolžan pridobiti in preveriti dokazila, potrebna za prijavo za vpis in priznavanje izobraževanja za namen nadaljevanja izobraževanja, kot je določeno s predpisi, ki urejajo dokazila o izpolnjevanju vpisnih pogojev in dokumentacijo, ki mora biti priložena vlogi za priznavanje izobraževanja.

(2) V postopkih uveljavljanja pravic ali obveznosti kandidatov iz prejšnjega odstavka komunikacija poteka pisno ali prek informacijskega sistema eVŠ. Šteje se, da je dokument kandidatu vročen drugi delovni dan po dnevu objave dokumenta v informacijskem sistemu eVŠ oziroma peti delovni dan v primeru odpreme po pošti.

VII. ZAČASNI UKREP PRI IZVRŠEVANJU KAZENSKIH SANKCIJ

106. člen

(omejitev ali zadržanje izvajanja pravic in pravnih koristi)

(1) Generalni direktor uprave lahko z odredbo začasno, dokler je to nujno potrebno, da se prepreči širjenje virusa SARS-CoV-2, v skladu s priporočili NIJZ, omeji ali zadrži izvajanje pravic in pravnih koristi zaprtih oseb, ki jim omogočajo izhode iz zavoda in vračanje v zavod, kot so: odhod na delo, koriščenje zunajzavodskih ugodnosti in namenskih izhodov.

(2) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2020, Vlada Republike Slovenije lahko ta ukrep s sklepom podaljša za obdobje treh mesecev.

VIII. UKREPI S PODROČJA KMETIJSTVA, GOZDARSTVA IN PREHRANE

107. člen

(postavitev objektov za kmetijsko pridelavo)

(1) Ne glede na 3.č člen Zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 71/11 – uradno prečiščeno besedilo, 58/12, 27/16, 27/17 – ZKme-1D in 79/17; v nadaljnjem besedilu: ZKZ), 45. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 27/16; v nadaljnjem besedilu: ZKZ-E) in prostorske akte lokalnih skupnosti je za povečanje

kmetijske pridelave v Republiki Sloveniji na kmetijskih zemljiščih z boniteto, nižjo od 35, dopustno postaviti rastlinjak, ki omogoča pridelavo hrane, ima površino do 1 ha in gre za objekt, če je kot celota dan na trg kot proizvod, ki izpolnjuje zahteve iz predpisov, ki urejajo splošno varnost proizvodov.

(2) Če na zemljišču že stoji rastlinjak, je ne glede na 3.č člen ZKZ, 45. člen ZKZ-E in prostorske akte lokalnih skupnosti za povečanje kmetijske pridelave v Republiki Sloveniji na kmetijskih zemljiščih z boniteto, nižjo od 35, dopustno postaviti rastlinjak, ki omogoča pridelavo hrane, ima površino do 3 ha in gre za objekt, če je kot celota dan na trg kot proizvod, ki izpolnjuje zahteve iz predpisov, ki urejajo splošno varnost proizvodov.

(3) Ne glede na predpise, ki urejajo posege v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, in ne glede na ostale predpise, ki pogojujejo izvedbo presoj vplivov na okolje, se za rastlinjake, ki so objekt, če je kot celota dan na trg kot proizvod, ki izpolnjuje zahteve iz predpisov, ki urejajo splošno varnost proizvodov, in ki ne obsegajo več kot 1 ha, teh določb, ne uporablja. Če na zemljišču že stoji rastlinjak, se za postavitve dodatnega rastlinjaka, ki je objekt, če je kot celota dan na trg kot proizvod, ki izpolnjuje zahteve iz predpisov, ki urejajo splošno varnost proizvodov, in ima površino do 3 ha, določb predpisov, ki urejajo posege v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje in določb ostalih predpisov, ki pogojujejo izvedbo presoj vplivov na okolje, ne uporablja.

(4) Ne glede na določbe Uredbe o razvrščanju objektov (Uradni list RS, št. 37/18) se vsi rastlinjaki, ki so objekt, če je kot celota dan na trg kot proizvod, ki izpolnjuje zahteve iz predpisov, ki urejajo splošno varnost proizvodov, štejejo med enostavne objekte.

(5) Vsi rastlinjaki iz tega člena, ki so objekti, če so kot celota dani na trg kot proizvodi, ki izpolnjujejo zahteve iz predpisov, ki urejajo splošno varnost proizvodov, se morajo uporabljati le v kmetijske namene oziroma morajo omogočiti pridelavo hrane.

(6) Določbe tega člena se uporabljajo do 31. decembra 2021.

(7) Nadzor nad uporabo rastlinjakov po tem členu izvaja kmetijska inšpekcija.

108. člen

(ukrepi s področja namakanja in postavitve objektov za kmetijsko pridelavo)

(1) Vloge za predhodni postopek presoje posegov v okolje, predpisana soglasja ali dovoljenja pristojnih organov, če se predlaga uvedba namakalnega sistema, postavitve naprav in opreme za trajne nasade ali postavitve rastlinjaka, ki je objekt, če je kot celota dan na trg kot proizvod, ki izpolnjuje zahteve iz predpisov, ki urejajo splošno varnost proizvodov, na območjih varovanj in omejitev po posebnih predpisih, se obravnavajo prednostno.

(2) Ne glede na 153. člen Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdr1-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14, 56/15 in 65/20) se vloge za izdajo vodnega soglasja in vodnega dovoljenja za izgradnjo namakalnega sistema in rastlinjakov obravnavajo prednostno.

(3) Določbe tega člena se uporabljajo do 31. decembra 2021.

109. člen

(ukrepi s področja izkoriščanja geotermalne energije v rastlinjakih)

(1) Pobude za posebno rabo vode za potrebe ogrevanja in podobno, če se rabi mineralna, termalna ali termomineralna voda, za vse rastlinjake, namenjene za kmetijsko pridelavo hrane, ki izkoriščajo zaprt reinjekcijski sistem izkoriščanja geotermalne vode, se obravnavajo prednostno.

(2) Če v 30 dneh od podane pobude iz prejšnjega odstavka ni podan poziv k njeni dopolnitvi oziroma podano obvestilo s strani ministrstva, pristojnega za vode, glede teka postopka za podelitev koncesije, se lahko ne glede na zakon, ki ureja vode, posebna raba vode iz prejšnjega odstavka začasno izvaja, vendar najdlje do 31. decembra 2024. V času do 31. decembra 2024 mora vlagatelj iz prejšnjega odstavka pridobiti vodno pravico v skladu s predpisi, ki urejajo vode, sicer se posebna raba vode iz tega člena ne sme več izvajati.

(3) Za reinjekcijske vrtine, ki so v celoti oziroma v pretežnem delu namenjene za pridelavo, predelavo ali trženje kmetijskih proizvodov, se sofinancirajo stroški izdelave vrtin iz sredstev podnebnega sklada.

(4) Za rastlinjake, v povezavi z reinjekcijskimi vrtinami iz tega člena, ki izkoriščajo geotermalni vir energije, je obvezno, da se ob vzpostavitvi geotermalne infrastrukture, najpozneje do 31. decembra 2024, priključijo na zaprt reinjekcijski sistem izkoriščanja geotermalne energije, sicer se posebna raba vode iz tega člena ne sme več izvajati.

(5) V rastlinjaki, v povezavi z reinjekcijskimi vrtinami iz tega člena, ki izkoriščajo geotermalni vir energije, morajo investitorji slediti proizvodnji z nizkimi ogljičnimi izpusti.

(6) Pobude iz prvega odstavka tega člena se vložijo najpozneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(7) Javni razpis objavi ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, v soglasju z ministrstvom, pristojnim za okolje. Vloge za dodelitev finančnega nadomestila iz tega člena se vložijo na Agencijo Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja.

(8) Vlada Republike Slovenije predpiše podrobnejši postopek in podrobnejše pogoje za dodelitev finančnega nadomestila iz tega člena.

(9) Pomoč za naložbe v reinjekcijske vrtine se dodeli v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 702/2014 z dne 25. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za združljive z notranjim trgom z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L št. 193 z dne 1. 7. 2014, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (EU) 2019/289 z dne 19. februarja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 702/2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za združljive z notranjim trgom z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L št. 48 z dne 20. 2. 2019, str. 1) in Smernicami Evropske unije o državni pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za obdobje od 2014 do 2020 (UL C št. 204 z dne 1. 7. 2014, str. 1), zadnjič spremenjenimi z Obvestilom Komisije o spremembi Smernic Evropske unije o državni pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za obdobje od 2014 do 2020 (UL C št. 403 z dne 9. 11. 2018, str. 10).

(10) Ukrep iz tretjega in sedmega odstavka tega člena velja do 31. decembra 2021.

(1) Ne glede na predpise, ki urejajo zeleno javno naročanje, javni zavod, če vrednost javnega naročila na letni ravni ne presega vrednosti, od katere dalje je treba objaviti povabilo k sodelovanju v Uradnem listu Evropske unije, nabavi najmanj 50 odstotkov pridelanih kmetijskih pridelkov oziroma živil z območja Republike Slovenije glede na celotno nabavo pridelanih kmetijskih pridelkov in živil.

(2) Ne glede na predpise, ki urejajo zeleno javno naročanje, javni zavod, če vrednost javnega naročila na letni ravni ne presega vrednosti, od katere dalje je treba objaviti povabilo k sodelovanju v Uradnem listu Evropske unije, nabavi najmanj 50 odstotkov predelanih kmetijskih pridelkov oziroma živil z območja Republike Slovenije glede na celotno nabavo predelanih kmetijskih pridelkov in živil, pri čemer morajo biti vse faze pridelave in predelave opravljene v Republiki Sloveniji.

(3) Nabava kmetijskih pridelkov in živil v javnih zavodih iz tega člena se izvaja do 31. decembra 2021.

111. člen (finančna pomoč zaradi COVID-19)

(1) Kmet, ki je na dan, ko mu je potrjena okužba z virusom SARS-CoV-2, v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi opravljanja te dejavnosti na podlagi 17. člena ali petega odstavka 25. člena ZPIZ-2 in ne izpolnjuje pogojev za obvezno vključitev v obvezno zavarovanje tudi na kakšni drugi zavarovalni podlagi, je upravičen do finančne pomoči za čas trajanja nezmožnosti za delo.

(2) Višina finančne pomoči iz prejšnjega odstavka je na mesec enaka dejanskemu strošku v zvezi z nadomestitvijo dela na kmetiji, vendar ne več kot 80 odstotkov minimalne plače za delo s polnim delovnim časom v skladu z zakonom, ki ureja minimalno plačo.

(3) Vloga za dodelitev finančne pomoči iz tega člena, vključno z dokazili, se v enem mesecu od konca upravičene odsotnosti zaradi COVID-19 vloži na Agencijo Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja, ki po uradni dolžnosti pridobi, uporabi in obdeluje potrebne podatke, vključno z osebni podatki, iz zbirk podatkov Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije. Predloga obrazca za uveljavljanje ukrepa iz tega člena je dostopna na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(4) Do finančne pomoči iz tega člena ni upravičena oseba:

– ki do dneva uveljavitve tega zakona ni vpisana v register kmetijskih gospodarstev v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, ali v evidenco ribičev – fizičnih oseb in opravlja dejavnost gospodarskega ribolova;

– ki ne izpolnjuje obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih pobira davčni organ, če ima na dan vložitve vloge neplačane zapadle davčne obveznosti.

(5) Finančna pomoč iz tega člena se odobri v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1408/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis v kmetijskem sektorju (UL L št. 352 z dne 24. 12. 2013, str. 9), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (EU) 2019/316 z dne 21. februarja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 1408/2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis v kmetijskem sektorju (UL L št. 511 z dne 22. 2. 2019, str. 1).

(6) Vloge iz tega člena se lahko vlagajo do 31. decembra 2021.

112. člen

(finančno nadomestilo za ekstrakcijo hmelja)

(1) Nosilec kmetijskih gospodarstev, ki pridelujejo hmelj, se financira ekstrakcija hmelja v hmeljev ekstrakt, če je prišlo do vsaj 20 odstotnega padca odkupa hmelja v sektorju hmelja glede na povprečje zadnjih treh let.

(2) Vloga za dodelitev finančnega nadomestila iz tega člena se vloži na Agencijo Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja.

(3) Finančno nadomestilo iz tega člena se dodeli v obliki plačila dejanskih stroškov ekstrakcije hmelja.

(4) Vlada Republike Slovenije podrobneje predpiše postopek in podrobnejše pogoje za dodelitev finančnega nadomestila iz tega člena, in sicer upravičence in pogoje za pridobitev pomoči, upravičene stroške ter višino in način izračuna finančnega nadomestila iz tega člena.

(5) Finančno nadomestilo iz tega člena se dodeli po pravilih o dodeljevanju pomoči de minimis in v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013, z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis (UL L št. 35 z dne 24. 12. 2013, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (EU) 2020/972 z dne 2. julija 2020 o spremembi Uredbe (EU) št. 1407/2013 v zvezi s podaljšanjem njene veljavnosti in o spremembi Uredbe (EU) št. 651/2014 v zvezi s podaljšanjem njene veljavnosti in ustreznimi prilagoditvami (UL L št. 21 z dne 7. 7. 2020, str. 3).

(6) Vloge iz tega člena se lahko vlagajo do 31. decembra 2021.

113. člen

(začasni ukrepi na področju fitofarmaceutskih sredstev)

(1) Veljavnost izkaznic o usposabljanju za ravnanje s fitofarmaceutskimi sredstvi se podaljša za šest mesecev po preteku veljavnosti izkaznice oziroma za čas trajanja interventnih ukrepov v zvezi s COVID-19, če je onemogočeno ali bistveno oteženo izvajanje usposabljanj.

(2) Veljavnost potrdil in znakov o pravilnem delovanju naprav za nanašanje s fitofarmaceutskimi sredstvi se podaljša za šest mesecev po preteku njihove veljavnosti oziroma za čas trajanja interventnih ukrepov v zvezi s COVID-19, če je onemogočeno ali bistveno oteženo izvajanje pregledov naprav.

114. člen

(ukrepi na področju odobrenih obratov, ki proizvajajo živila živalskega izvora za javno potrošnjo)

(1) Uprava za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin lahko v primeru izpada kadrovske zmogljivosti zaradi posledic COVID-19 pri obratih za zakol živali, ki zakoljejo do največ 1000 GVŽ letno, določi urnik izvajanja pregledov živali pred in po zakolu («ante» in «post mortem» pregledi).

(2) Ukrep iz tega člena se izvaja do 31. decembra 2021.

115. člen

(splošni ukrepi glede poslovanja s strankami na delovnem področju MKGP)

(1) Predpisana izobraževanja oziroma usposabljanja z delovnega področja ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, se lahko zaradi preprečitve okužbe s COVID-19 opravljajo tudi preko elektronskih medijev oziroma spleta.

(2) Vloge za registracije fitofarmaceutskih sredstev se lahko pošiljajo v elektronski obliki ne glede na to, ali so podpisane z varnim elektronskim podpisom.

(3) Določbe tega člena se uporabljajo do 31. decembra 2021.

IX. UKREPI NA PODROČJU INFRASTRUKTURE

116. člen

(nadomestila za izvajalce občasnega prevoza)

(1) Za ohranjanje delovnih mest in izvajanje občnih prevozov na podlagi 55. člena Zakona o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 6/16 – uradno prečiščeno besedilo in 67/19; v nadaljnjem besedilu: ZPCP-2) so pravne osebe ali samostojni podjetniki posamezniki, registrirani v Republiki Sloveniji, ki so imetniki licence Skupnosti za prevoz potnikov (v nadaljnjem besedilu: imetniki licence Skupnosti), ki izvajajo prevoz potnikov (standardna klasifikacija dejavnosti Statističnega urada Republike Slovenije 49.391 Medkrajevni in drug cestni potniški promet in 49.310 Mestni in primestni kopenski potniški promet), upravičeni do nadomestila stroškov, ki so jih imeli, ker od 16. marca 2020 do 11. maja 2020 niso izvajali prevozov.

(2) Nadomestilo stroškov imetnika licence Skupnosti zaradi razglasitve epidemije in njenih posledic se izračuna na podlagi števila avtobusov z licenco Skupnosti za izvajanje prevozov potnikov, ki jih je imel imetnik licence Skupnosti v lasti ali uporabi na dan 16. marca 2020. Nadomestilo stroškov, do katerega je upravičen, znaša 33,30 eura na avtobus na dan, pri čemer se v mesecu marcu 2020 upošteva osem dni, v mesecu aprilu 2020 18 dni in v mesecu maju 2020 deset dni.

(3) Za potrebe izplačil nadomestil stroškov in izvajanja nadzora nad izplačili, mora imetnik licence Skupnosti, ki uveljavlja pravico do nadomestila stroškov, predložiti Ministrstvu za infrastrukturo (v nadaljnjem besedilu: MZI) naslednje podatke:

- dolgo ime imetnika licence Skupnosti,
- kratko ime imetnika licence Skupnosti,
- naslov,
- naselje,
- pošta,
- matična številka,
- davčna številka SI,
- številka transakcijskega računa,
- registrske številke avtobusov, za katere uveljavlja imetnik licence Skupnosti nadomestilo stroškov.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena, imetnik licence Skupnosti ni upravičen do nadomestila stroškov za avtobuse, s katerimi izvaja gospodarsko javno službo javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu, in avtobuse, starejše od 20 let.

(5) Za potrebe izplačil nadomestil stroškov in izvajanja nadzora nad izplačili, MZI brezplačno pridobiva podatke o dejavnosti imetnika licence Skupnosti in njegovih delavcih na začasnem čakanju na delo iz zbirk podatkov od ZZZS, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, FURS in Uprave Republike Slovenije za javna plačila, in sicer:

- ime in priimek zaposlenega,
- enotno matično številko občana,
- zavarovalno podlago,
- podatke o izplačanih plačah in plačanih prispevkih ter
- podatke o transakcijah imetnika licence Skupnosti.

117. člen

(nadomestila za izvajalce mestnega prevoza)

(1) Za ohranjanje delovnih mest in izvajanje prevozov potnikov na podlagi šestega odstavka 53. člena ZPCP-2 so imetniki licence Skupnosti, ki izvajajo prevoz potnikov (standardna klasifikacija dejavnosti Statističnega urada Republike Slovenije 49.391 Medkrajevni in drug cestni potniški promet in 49.310 Mestni in primestni kopenski potniški promet), upravičeni do nadomestila stroškov, ki so jih imeli v času veljavnosti Odloka o začasnih prepovedi in omejitvah javnega prevoza potnikov v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 24/20, 54/20 in 65/20), ker od 16. marca 2020 do 11. maja 2020 niso izvajali prevoza potnikov.

(2) Nadomestilo stroškov imetnika licence Skupnosti zaradi razglasitve epidemije in njenih posledic se izračuna na podlagi števila avtobusov z licenco Skupnosti za izvajanje prevozov potnikov v mestnem prometu, ki jih je imel imetnik licence Skupnosti v lasti ali uporabi na dan 16. marca 2020. Nadomestilo stroškov, do katerega je upravičen, znaša 79,30 eura na avtobus na dan, pri čemer se v mesecu marcu 2020 upošteva 15 dni, v mesecu aprilu 2020 25 dni in v mesecu maju 2020 10 dni. Nadomestilo stroškov upošteva zmanjšano amortizacijo avtobusa na 20 letno obdobje, stroške, ki jih ima imetnik licence Skupnosti z vzdrževanjem avtobusov v času veljavnosti omejitev, stroške voznikov, ki niso upoštevani v Zakonu o interventnih ukrepih na področju plač in prispevkov (Uradni list RS, št. 36/20, 49/20 – ZIUZEOP, 61/20 – ZIUZEOP-A in 80/20 – ZIUOOPE).

(3) Za potrebe izplačil nadomestil stroškov in izvajanja nadzora nad izplačili imetnik licence Skupnosti, ki uveljavlja pravico do nadomestila stroškov, predloži MZI naslednje podatke:

- dolgo ime imetnika licence Skupnosti,
- kratko ime imetnika licence Skupnosti,
- naslov,
- naselje,
- pošta,
- matična številka,
- davčna številka SI,
- številka transakcijskega računa,
- registrske številke avtobusov, za katere uveljavlja imetnik licence Skupnosti nadomestila stroškov in
- prihodke iz prodaje vozovnic po mesecih za leti 2019 in 2020, za katere imetnik licence Skupnosti uveljavlja nadomestilo stroškov.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena, imetnik licence Skupnosti ni upravičen do nadomestila stroškov za avtobuse, s katerimi izvaja gospodarsko javno službo javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu, in avtobuse, starejše od 20 let.

(5) Za potrebe izplačil nadomestil stroškov in izvajanja nadzora MZI brezplačno pridobiva podatke o dejavnosti imetnika licence Skupnosti in njegovih delavcih na začasnem čakanju na

delo iz zbirke podatkov od ZZZS, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, FURS in Uprave Republike Slovenije za javna plačila, in sicer:

- ime in priimek zaposlenega,
- enotno matično številko občana,
- zavarovalno podlago,
- podatke o izplačanih plačah in plačanih prispevkih in
- podatke o transakcijah imetnika licence Skupnosti.

118. člen (državne pomoči)

Nadomestila za izvajalce občasnega prevoza iz 116. člena tega zakona in nadomestila za izvajalce mestnega prevoza iz prejšnjega člena se dodeljujejo v skladu s točko 3.1 Sporočila Komisije Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20. 3. 2020, str. 1 in sprememba UL C št. 112 I z dne 4. 4. 2020, str. 1).

119. člen (izvajanje nadzora nad dodelitvijo in izplačevanjem nadomestil povračil stroškov)

(1) Imetnik licence Skupnosti, ki uveljavi nadomestilo stroškov za avtobus, mora MZI omogočiti administrativni in finančni nadzor nad izpolnjevanjem pogodbenih obveznosti. V primeru nadzora na kraju samem, mora MZI omogočiti vpogled v računalniške programe, listine in postopke v zvezi z izvajanjem tega zakona.

(2) Za namene izvajanja nadzora nad izpolnjevanjem pogodbenih obveznosti delodajalca, lahko MZI neposredno od imetnika licence Skupnosti pridobiva dokazila in listine, iz katerih je razviden obseg izvajanja dejavnosti in vožnje posameznih avtobusov ter voznikov.

(3) Podatki, ki jih pridobi MZI na podlagi tega zakona, se ne smejo pošiljati tretjim osebam, hranijo pa se tri leta po pridobitvi.

(4) Po preteku roka hrambe iz prejšnjega odstavka se podatki blokirajo in nadalje obravnavajo v skladu s predpisi, ki urejajo poslovanje organov javne uprave s stalno zbirko dokumentarnega gradiva oziroma ravnanje z javnim arhivskim gradivom.

120. člen (priznanje stroškov izvajalcem javnega potniškega prometa)

(1) Izvajalcem javnega linijskega prevoza potnikov v medkrajevnem in mestnem prometu, posebnega linijskega prevoza potnikov ter železniškega prevoza potnikov v notranjem prometu se priznajo stroški, ki nastanejo zaradi izvajanja priporočil NIJZ, z namenom preprečevanja širitve COVID-19 za:

- zaščitno opremo za voznike in spremljevalno osebje na vozilih,
- razkužilna sredstva za opremljanje vozil,
- čistilna sredstva za čiščenje vozil.

(2) Minister, pristojen za promet, predpiše število zaščitne opreme za voznike in spremljevalno osebje na dan, količine razkužilnih sredstev za opremljanje vozil, ki se prizna na vozilo na dan in količino razkužilnih sredstev na vozilo na dan.

(3) Določbe tega člena se uporabljajo do 31. decembra 2020 z možnostjo podaljšanja za največ tri mesece.

121. člen
(financiranje)

Sredstva za ukrepe iz tega poglavja se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije in ali iz sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske Unije.

122. člen
(inšpekcijski nadzor)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega poglavja opravlja Inšpektorat Republike Slovenije za infrastrukturo v skladu s predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor.

PETI DEL
KAZENSKÉ DOLOČBE

123. člen
(kazenske določbe na področju odrejenih karanten)

Z globo 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, če ne ravna v skladu z ukrepom iz 9. ali 10. člena tega zakona.

124. člen
(kazenske določbe na področju delnega povračila nadomestila za začasno čakanje na delo)

- (1) Z globo od 3.000 do 20.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki:
- ne omogoči administrativnega in finančnega nadzora (prvi odstavek 73. člena),
 - izplača nadomestila plače v nasprotju s tem zakonom (prvi odstavek 74. člena),
 - v času prejemanja delnega povračila nadomestil plače delavcem odredi nadurno delo ali ne obvesti ZRSZ, če delavca pozove, da se vrne na delo (drugi in tretji odstavek 74. člena).
- (2) Z globo od 1.500 do 8.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki zaposluje deset ali manj delavcev, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.
- (3) Z globo od 450 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba delodajalca, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.
- (4) Z globo od 450 do 1.200 eurov se kaznuje delodajalec posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

125. člen
(kazenske določbe na področju nadomestil plač zaradi odrejene karantene ali nemožnosti opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka)

- (1) Z globo od 3.000 do 20.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki:
- izplača nadomestila plače v nasprotju s tem zakonom (prvi odstavek 61. člena),
 - ne omogoči administrativnega in finančnega nadzora ZRSZ (64. člen).
- (2) Z globo od 1.500 do 8.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki zaposluje deset ali manj delavcev, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 450 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba delodajalca, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 450 do 1.200 eurov se kaznuje delodajalec posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(5) Za prekršek iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

126. člen

(kazenske določbe s področja infrastrukture)

Z globo od 3.000 do 20.000 eurov se kaznuje imetnik licence Skupnosti, ki uveljavlja nadomestilo stroškov za avtobuse v skladu s prvim odstavkom 116. člena in prvim odstavkom 117. člena tega zakona za avtobuse, za katera je pridobil nadomestila iz drugih virov ali je z njimi izvajal prevoze v mesecu, za katerega uveljavlja nadomestila.

ŠESTI DEL PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

127. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

- 35. člen Zakona o interventnih ukrepih za pripravo na drugi val COVID-19 (Uradni list RS, št. 98/20),
- druga alineja prvega odstavka 57. člena Zakona o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20),
- Zakon o enotni ceni knjige (Uradni list RS, št. 11/14),
- Odredba o začasnem ukrepu prepustitve nastanitvenih objektov zaradi zaježitve in obvladovanja nalezljive bolezni COVID-19 (Uradni list RS, št. 95/20),
- poglavje VII.a in 19.a člen Pravilnika o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati laboratoriji za izvajanje preiskav na področju laboratorijske medicine (Uradni list RS, št. 64/04, 1/16, 56/19 in 131/20).

128. člena

(podzakonski akt)

Minister, pristojen za promet, izda predpis iz drugega odstavka 120. člena tega zakona v roku 15 dni od uveljavitve tega zakona.

129. člen

(podaljšanje ukrepa delnega subvencioniranja skrajšanja polnega delovnega časa)

Vlada Republike Slovenije lahko ukrep delnega subvencioniranja skrajšanja polnega delovnega časa iz Zakona o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20) s sklepom podaljša največ za obdobje šestih mesecev, vendar ne dlje kot do 31. julija 2021, pod pogojem, da bo Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20.3.2020, str. 1 in sprememba UL C št. 112 I z dne 4.4.2020 str. 1) podaljšan v leto 2021.

130. člen

(začetek uporabe)

Določbe 107., 108. in 110. člena tega zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2021.

131. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu (vsebina zakona):

Ta določba ureja vsebino celotnega zakona, v prvem delu posega v določene zakone, v nadaljevanju pa se sprejema začasne ukrepe s področju zdravstva, dela, socialnega varstva, gospodarstva, vzgoje in izobraževanja, izvrševanja kazenskih sankcij in pravosodja, kmetijstva, gospodarstva in prehrane, infrastrukture in obrambe.

K 2. členu (novela ZZDej – uskladitev glede licenc):

ZZDej-K v prehodnih in končnih določbah (38. člen) določa, da lahko medicinske sestre in medicinski tehniki, ki so zaključili izobraževanje po srednješolskem strokovnem izobraževalnem programu zdravstvena nega, v katerega je zadnji vpis potekal v šolskem letu 1980/1981, in so na dan uveljavitve tega zakona v zadnjih 15 letih najmanj 12 let pretežno, to je več kot 50 odstotkov delovnega časa, izvajali aktivnosti in kompetence diplomirane medicinske sestre v skladu s poklicnimi aktivnostmi in kompetencami v zdravstvenimi negi iz četrtega odstavka tega člena, nadaljujejo z opravljanjem teh aktivnosti in kompetenc na delovnem mestu diplomirane medicinske sestre in za opravljanje teh aktivnosti in kompetenc pridobijo licenco iz sedmega odstavka 64. člena zakona v dveh letih od uveljavitve tega zakona. Če v navedenem roku licence ne pridobijo, se z njimi sklene pogodba o zaposlitvi za delovno mesto, za katerega izpolnjujejo pogoje glede izobrazbe. Ker v tako določenem roku navedenega ne bo mogoče uskladiti, se s tem zakonom podaljšuje prehodno obdobje, saj je v obdobju povečanih potreb po delu medicinskih sester in medicinskih tehnikov zaradi COVID-19 nujno zagotoviti njihovo nemoteno delo.

K 3. členu (novela ZZDej – uskladitev dovoljenj):

ZZDej-K v prehodnih in končnih določbah (39. člen) določa, da morajo izvajalci zdravstvene dejavnosti, v kolikor v dovoljenju za opravljanje zdravstvene dejavnosti nimajo navedenega odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti ali v dovoljenju navedeni odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti, ne izpolnjuje pogojev iz 3.a člena Zakona o zdravstveni dejavnosti, v roku treh let od uveljavitve ZZDej-K vložiti tudi vlogo za dopolnitev izdanega dovoljenja z določitvijo odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti. Rok za dopolnitev izdanega dovoljenja tako poteče 17. 12. 2020.

Zaradi pomanjkanja zdravnikov in tudi drugega zdravstvenega kadra (specialistov klinične psihologije, psihologov itd.) ter zaradi prisotnosti virusa SARS-CoV-2 in bolezni COVID-19 ni realno pričakovati, da bi lahko izvajalci zdravstvene dejavnosti v roku, ki ga je določil ZZDej-K, izpolnili zakonske zahteve, zato se s prehodno določbo rok za pridobitev odgovornega nosilca podaljšuje še za pet let, torej skupaj za osem let od uveljavitve ZZDej-K. Rok za uskladitev dovoljenj z odgovornim nosilcem zdravstvene dejavnosti, bi tako potekel 17. 12. 2025. Namen podaljšanja roka je zagotoviti izvajalcem zdravstvene dejavnosti, da upoštevajoč razpisovanje novih specializacij pridobijo odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti.

K 4. členu (novela ZZDej – prehodno obdobje podjemne pogodbe):

Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti je v prvem odstavku 42. člena določeno prehodno obdobje za uveljavitev časovne omejitve (določene na 8 ur na teden) opravljanja zdravstvenih storitev zdravstvenih delavcev pri drugem izvajalcu zdravstvene dejavnosti, ki je javni zavod. Prehodno obdobje poteče 1. 1. 2021. Prehodno obdobje je bilo uzakonjeno zaradi pomanjkanja določenih zdravstvenih delavcev, zlasti zdravnikov. Prav pomanjkanje kadrov je razlog, da v javnih zdravstvenih zavodih pomemben del zdravstvenih storitev, zlasti določenih specialnosti, izvajajo zdravstveni delavci, ki te storitve izvajajo na podlagi podjemnih pogodb ali drugih pogodb civilnega prava. Slovenija po številu zdravnikov še vedno zaostaja za povprečjem EU-28. Kljub povečanemu številu specializantov v javni zdravstveni mreži kadrovske kapacitete še vedno ne zadostujejo, da bi pomemben del dejavnosti v javnih zdravstvenih zavodih izvajali zgolj zaposleni zdravniki oziroma, da bi se

lahko uveljavila omejitev dela na podlagi podjemnih pogodb in pogodb civilnega prava kot je določeno v drugem odstavku 53.b člena zakona. Potrebo po dodatnem kadru in večjih potrebah pa je dodatno pokazala še epidemija COVID-19. V primeru, da bi uveljavitev omejitev opravljanja zdravstvenih storitev zdravstvenih delavcev pri drugih javnih zdravstvenih zavodih začela veljati s 1. 1. 2021, bi imelo to negativne posledice na dostopnost do zdravstvenih storitev in podaljšanje čakalnih dob, zato se predlaga, da podaljšanje roka za omejitve za opravljanje zdravstvenih storitev na podlagi podjemne ali druge pogodbe civilnega prava pri drugem javnem zdravstvenem zavodu ali drugem javnem zavodu za dve leti, oz. do 1. 1. 2023.

K 5. členu (dostop do zbirk podatkov):

V času koronakrize in po njej je potreba po zagotavljanju pravočasnih in celovitih podatkov postala še bolj izrazita, saj se brez nje ne da upravljati sistema in načrtovati ukrepov. V ta namen se podaja izrecna podlaga za dostop Ministrstva za zdravje do anonimiziranih podatkov, ki se že zbirajo v zdravstvu, lahko tudi preko obstoječih informacijskih rešitev za pregledovanje in rudarjenje po podatkih (kar olajša čas za dostop do podatkov, predvsem pa zagotovi, da ne prihaja do podvajanja in prenosa podatkov v različnih okoljih). Ob tem bo treba različne zbirke z namenom analize zdravstvenega stanja prebivalstva ter učinkovitosti organizacije in izvajanja zdravstvenega varstva povezati, zato se podaja izrecna pravna podlaga. Kakršnokoli povezovanje izvaja Nacionalni inštitut za javno zdravje, ki je že upravljalec več zbirk osebnih podatkov o zdravstvenem stanju pacienta, zato se s tem ne povečuje pooblastil za dostop do podatkov. Ministrstvo za zdravje lahko dostopa zgolj do agregiranih oziroma anonimiziranih podatkov in za v določbi določene namene.

K 6. členu (mejne vrednosti):

S to spremembo se podaljšuje ukrep dviga mejnih vrednosti za uporabo zakona na splošnem področju, in sicer se Zakon o javnem naročanju na splošnem področju uporablja, če je ocenjena vrednost blaga ali storitev enaka ali višja od 40.000 EUR brez DDV in če je ocenjena vrednost gradnje enaka ali višja od 80.000 EUR brez DDV. Mejne vrednosti na infrastrukturnem področju se ne spremenijo. V času posebne situacije zaradi virusa SARS-CoV-2 v Sloveniji dvig mejnih vrednosti za uporabo zakona naročnikom omogoča, da lahko javna naročila zaradi nepričakovanih okoliščin oddajo hitreje, obenem pa jih hitreje plasirajo v gospodarstvo, ki bo posledično hitreje prišlo do novih naročil. Sprememba vpliva tudi na večjo oddajo naročil lokalnemu gospodarstvu.

K 7. členu:

V času COVID-19 je prišlo do izrazitega poslabšanja letalske povezljivosti Slovenije z državami v in izven EU, kar je slabo za slovensko gospodarstvo, še posebej za turizem, ter na splošno za stik Slovenije s svetom. Še posebej z ozirom odsotnosti nacionalnega letalskega prevoznika, je pod vprašajem obstoj linij v tujino in iz tujine v Slovenijo. Številne tuje države so z različnimi COVID ukrepi nudile državno pomoč izrazito prizadeti panogi letalskih prevozov. Smotno je, da tudi Slovenija nameni pomoč obstoječim ali bodočim letalskim potniškim prevoznikom, ki zagotavljajo lete v in iz Slovenije. S tem se zasleduje zagotovitev boljše letalske povezljivosti Slovenije v letu 2020 in 2021, zmanjšanje ranljivosti Slovenije, ter multiplikacijski učinki dane pomoči, preko potrošnje letalskih potnikov v Sloveniji. Dobra letalska povezljivost bo posebej pomembna tudi za čas predsedovanja Slovenije Svetu EU.

Ob odsotnosti slovenskega nacionalnega prevoznika, smo trenutno v celoti odvisni od tujih podjetij, od tujih letalskih prevoznikov. Trenutno obstoječi letalski prevozniki, ki zagotavljajo potniške linije v in iz Slovenije, v Republiki Sloveniji nimajo sedeža ali poslovne enote. Kot takšni skladno z obstoječim besedilom četrtega odstavka 36. člena ZIUOPE ne morejo prejeti državne pomoči s strani Republike Slovenije.

S predlaganim amandmajem bo zagotovljena pravna podlaga, ki bo omogočala dodelitev državne pomoči s strani Republike Slovenije tudi v primerih, ko prejemnik pomoči nima sedeža ali poslovne enote znotraj Republike Slovenije, vendar slednje zgolj tedaj, ko gre za ukrep pomoči za zagotovitev boljše letalske povezljivosti Slovenije. S predlogom ni kršeno načelo

enake obravnave med obravnavo tiste skupine podjetij, ki so registrirana v Sloveniji in na drugi strani skupine podjetij, ki niso registrirana v Sloveniji. Slednja so namreč podvržena davčnim obveznostim in obveznostim glede prispevkov, ki veljajo v matični državi in ne v Sloveniji. S predlogom so prav tako spoštovana pravila enotnega trga, prostega pretoka blaga in storitev ter tudi pravila o državnih pomočeh, po katerih se dodelitev pomoči ne pogojuje s sedežem znotraj države članice, ki dodeljuje pomoč, učinki pomoči pa nastajajo v državi članici, ki pomoč dodeli. Izjema velja le za primere ukrepov za podporo boljše letalske povezljivosti. Z ozirom na dejstvo, da trenutno nimamo nacionalnega letalskega prevoznika, je možno cilj boljše letalske povezljivosti pri kateri učinki pomoči nastajajo v Sloveniji, trenutno doseči zgolj preko podpore podjetjem, ki nimajo sedeža ali poslovne enote v Sloveniji. Trenutno je to edini ukrep, ki ga namerava ministrstvo izvesti kot pomoč podjetjem brez sedeža ali poslovne enote v Sloveniji.

Nadalje, ZIUOOPE predvideva ukrep zvišanja subvencije plače za invalide do vključno 31. 12. 2020. V kolikor bo gospodarska situacija zaradi COVID-19 še vedno slaba, si Vlada Republike Slovenije pridržuje pravico ukrep zvišanja subvencij plač invalidov za 10% podaljšati, vendar ne več kot za 6 mesecev. Ukrep podaljšanja bo možen le pod pogojem, če se ne bodo bistveno znižali prispevki delodajalcev zaradi neizpolnjevanja kvote v Javni štipendijski, razvojni, invalidski in preživninski sklad Republike Slovenije bistveno znižali in bi načrtovani odlivi lahko preseglili prilive v sklad.

K 8. členu:

Člen določa, da je dodatek za nevarnost in posebne obremenitve, ki pripada prostovoljcem, v skladu s tretjim odstavkom 66. člena ZIUOOPE, oproščen plačila davkov in prispevkov.

K 9. členu:

19. člen Zakona o nalezljivih boleznih določa, da je karantena ukrep, s katerim se omeji svobodno gibanje in določijo obvezni zdravstveni pregledi zdravim osebam, ki so bile ali za katere se sumi, da so bile v stiku z nekom, ki je zbolel za kugo, virusno hemoragično mrzlico (Ebola, Lassa, Marburg) ali za nalezljivo boleznijo, za katero je minister, pristojen za zdravje, ali Vlada Republike Slovenije razglasila epidemijo. 8. člen Zakona o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20) predstavlja pravno podlago za odreditev karantene za drugo nalezljivo bolezen, za katero je Vlada Republike Slovenije na podlagi tretjega odstavka 8. člena ZNB odločila, da se zanjo uporabijo ukrepi, določeni z ZNB, v času njegove kužnosti.

Vlada Republike Slovenije je uvrstila COVID-19 med nalezljive bolezni, za katere se uporabljajo ukrepi iz ZNB, vključno s karanteno. Ključni razlog za to je bil, da je šlo pri COVID-19 za pojav nove nalezljive bolezni, ki se je zaradi neprekuženosti prebivalstva zelo hitro širila in s tem imela velik vpliv na javno zdravje in zdravstveni sistem. Glede na to, da še nimamo cepiva in učinkovitega zdravljenja, je omejevanje gibanja potencialno okuženih oseb izven naslova, na katerem ji je bila karantena odrejena, in omejevanje stikov z osebami, ki ne živijo na tem naslovu, najbolj učinkovit ukrep za omejevanje širjenja te bolezni. Zato 10. člen tega zakona za nalezljivo bolezen COVID-19 določa nova ukrepa karantene na domu po tesnem stiku z okuženo osebo in karantene na domu zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem za okužbo. S tema ukrepoma se zdravi osebi, ki je bila ali bi lahko bila izpostavljena okužbi z virusom SARS-CoV-2, omeji gibanje izven naslova, na katerem ji je bila karantena odrejena, in omejuje stike z osebami, ki ne živijo na tem naslovu. Karantena na domu se odredi ustno in se izvrši takoj v skladu z 211. členom Zakona o splošnem upravnem postopku. Pritožba zoper pisno odločbo, ki mora biti izdana v osmih dneh od ustno odrejene karantene na domu, ne zadrži nadaljnjega izvrševanja ukrepa. Člen določa tudi pristojnost NIJZ in Policije za odrejanje karantene na domu. V petem odstavku je določeno, da bo ukrep karantene na domu veljal, dokler se ne uredi v zakonu, ki ureja nalezljive bolezni.

K 10. členu (karantena na domu – po tesnem stiku):

V členu se podrobneje ureja institut karantene na domu po tesnem stiku z okuženo osebo ter postopek odreditve ukrepa. Ukrep se odredi po opravljeni epidemiološki preiskavi. Epidemiološka služba NIJZ podatke o osebi, za katero je bilo ugotovljeno, da je bila ali bi lahko bila v tesnem stiku z osebo, okuženo z virusom SARS-CoV-2, posreduje Ministrstvu za zdravje, ki po ustni odreditvi v osmih dneh izda tudi pisno odločbo. Sestavni del uradnega zaznamka je navodilo NIJZ o obveznem ravnanju za čas karantene. Uradni zaznamek se lahko pošlje tudi na elektronski naslov osebe, če ga oseba ima. .

K 11. členu (karantena na domu – prihod iz območja z visokim tveganjem):

V členu se podrobneje ureja institut karantene na domu zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem za okužbo ter postopek odreditve ukrepa. Vlada Republike Slovenije na podlagi epidemiološke ocene NIJZ lahko določi države (ali administrativne enote držav), za katere obstaja visoko tveganje za okužbo z virusom SARS-CoV-2. Predhodni pogoj za izrek ukrepa karantene na domu iz tega člena je, da se s pravnim aktom določi območje oziroma območja, kjer obstaja visoko tveganje za okužbo, ni pa potrebno, da je na dotičnem območju oziroma območjih razglašena epidemija. Po prihodu iz teh držav oziroma administrativnih enot držav, Policija ob vstopu v Republiko Slovenijo osebi ustno odredi karanteno na domu in ji ob izročitvi tui uradni zaznamek. Sestavni del uradnega zaznamka so obvezna napotki NIJZ o ravnanju za čas karantene.

Drugi odstavek določa, da v kolikor se oseba po prihodu iz območja z visokim tveganjem za okužbo sklicuje na katero izmed izjem iz predpisov, sprejetih na podlagi 39. člena Zakona o nalezljivih boleznih, in Policiji predloži dokaze o obstoju teh izjem, se ji karantena na domu ne izreče. Če oseba vstopa v Republiko Slovenijo iz sosednje države, ki je na seznamu epidemiološko varnih držav, mora v skladu s tretjim odstavkom tega člena Policiji predložiti tudi dokaz, da ne prihaja iz države, kjer obstaja epidemiološko visoko tveganje za okužbo z nalezljivo boleznijo COVID-19. Če oseba tega ne more dokazati, se šteje, da prihaja iz države z epidemiološko visokim tveganjem za okužbo z nalezljivo boleznijo COVID-19.

Četrty odstavek določa, da lahko oseba, ki je prejela odločbo o odreditvi karantene na obrazcu, v roku treh dni zahteva, da se ji izda odločba po posebnem ugotovitvenem postopku.

Peti odstavek predstavlja pravno podlago za vzpostavitev in vodenje evidence oseb, ki se jim ob vstopu v Republiko Slovenijo izreče karantena na domu iz tega člena, ki jo vodi Policija, Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije in NIJZ pa bosta lahko dostopala do evidence.

Šesti odstavek določa rok, po preteku katerega se podatki iz evidence avtomatsko izbrišejo. Zaradi potreb postopkov, ki jih lahko v zvezi z ukrepom vodi ZIRS, se mu podatki pred izbrisom odstopijo. Osmi odstavek se glede pravic oseb, katerih podatki se vodijo v evidenci, sklicuje na predpise, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

Devety odstavek določa čas veljavnosti ukrepa karantene na domu iz tega člena.

K 12. členu (evidenca)

Odlok o odrejanju in izvajanju ukrepov za preprečitev širjenja nalezljive bolezni COVID-19 na mejnih prehodih na zunanji meji, na kontrolnih točkah na notranjih mejah in v notranjosti Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu Odlok), določa pogoje prehajanja meje ter izjeme za specifične kategorije oseb glede odreditve karantene. Odlok določa primere, v katerih lahko posameznik prestopa mejo in se mora vrniti v določenem časovnem obdobju (največ 24 oz. 48 ur). V primeru neupoštevanja predpisanih rokov se posamezniku odredi karantena, ki jo z odločbo določi ministrstvo, pristojno za zdravstvo.

Policija preverja potovalne dokumente oseb, ki prestopajo mejo na mejnih prehodih na podlagi Zakona o nadzoru državne meje. Preverjanje dokumentov se opravlja avtomatizirano preko čitalcev potovalnih dokumentov. Podatki osebe, ki prestopa mejo, pa se preverijo v nacionalnih bazah policije, schengenskem informacijskem sistemu (SIS), podatkovni bazi ukradenih in izgubljenih potovalnih listin EUROPOL ter po potrebi v vizumskem informacijskem sistemu, če ima oseba izdan vizum. Na podlagi tega člena se bodo lahko preverjeni podatki oseb, ki prestopajo zunanjo mejo prenesli v evidenco.

Podatki o osebi se pridobijo iz potovalnega dokumenta, ki prestopa državno mejo (preko naprav za skeniranje podatkov v potovalnih dokumentih), podatki o datumu, uri in nazivu vstopnega mejnega prehoda pa se kreirajo avtomatično v policijskem sistemu in vpišejo k osebnim podatkom osebe. Združeni podatki se shranijo v evidenci v policijskem sistemu, ki se vodi na podlagi tega zakona.

Policija lahko vzpostavi tudi evidenco oseb, ki so prestopile notranjo mejo na kontrolnih točka v času njihovega obratovanja. Preverjanje dokumentov v policijskih evidencah pri osebah, ki so prestopile notranjo mejo, se ne izvaja sistematično.

Podatki o osebi se v evidenci hranijo 14 dni, nato se avtomatizirano zbrisejo.

Tak način pridobivanja podatkov pomeni največjo možno avtomatizacijo postopka na mejnem prehodu ob vstopu v Republiko Slovenijo. S tem bodo postopki na mejnih prehodih potekali hitreje, kar bo vplivalo na pretočnost prometa in zmanjšanje čakalnih dob. Do podatkov iz evidence lahko dostopajo policisti z namenom preverjanja spoštovanja časovnega obdobja za vrnitev v Republiko Slovenijo.

Prav tako je navedeno, da v vseh primerih, ko bi želela oseba preveriti ali se nahaja v evidenci ali uveljaviti katere izmed ostalih pravic je navedeno, da se uporabljajo določbe Zakona o varstvu osebnih podatkov in Splošne uredbe o varstvo podatkov.

K 13., 14. in 15. členu (inšpekcijski nadzor nad ZNB):

Člen določa podrobnejšo razdelitev pristojnosti za nadzor nad ukrepi, sprejetimi na podlagi prvega odstavka 39. člena ZNB, med posamezne inšpektorate. Določeno je, da Uprava za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin opravlja nadzor nad navedenimi ukrepi pri opravljanju gostinske dejavnosti, Tržni inšpektorat Republike Slovenije pri opravljanju trgovinske dejavnosti, Inšpektorat za infrastrukturo v javnem potniškem prometu in Inšpektorat za šolstvo in šport v vzgojno-izobraževalnih zavodih in pri izvajanju organizirane športne dejavnosti.

Predlog je namenjen zagotavljanju večjega števila nadzornikov in s tem učinkovitejšemu zagotavljanju spoštovanja vladnih ukrepov za omejevanje in preprečevanje širjenja virusa SARS-CoV-2. Prav tako bi se z vključitvijo dodatnih nadzornih organov Zdravstveni inšpektorat RS delno razbremenil, kar bi omogočilo, da ZIRS ponovno začne tudi z opravljanjem nadzorov na nekaterih področjih rednega dela. Predvsem na področju zdravstva, natančneje pacientovih pravic in čakalnih vrst, kjer se glede na število prejetih prijav in stanje glede upravljanja čakalnih seznamov pri izvajalcih zdravstvene dejavnosti kaže vedno večja potreba po nadzoru. Člen natančneje določa tudi prepoved oziroma omejitev zbiranja ljudi.

K 16. členu (inšpekcijski nadzor nad ZNB):

Člen določa, da se pristojnost za vodenje prekrškovnega postopka in izrekanje glob po ZNB podeli tudi Policiji in občinskemu redarstvu. Navedena razširitev pristojnosti bo zagotovila večje število nadzornikov na terenu in s tem učinkovitejše zagotavljanju spoštovanja vladnih ukrepov za omejevanje in preprečevanje širjenja virusa SARS-CoV-2. Prav tako se bo zmanjšala administrativna obremenitev prekrškovnih organov, saj bodo lahko Policija in občinsko

redarstvo samostojno vodili prekrškovne postopke, pri čemer jim ne bo več potrebno podajati predlogov za uvedbo prekrškovnih postopkov na ZIRS, ki je po veljavni ureditvi edini pristojen za vodenje prekrškovnih postopkov.

K 17. členu (globe po ZNB):

Člen, ne glede na določbo prvega odstavka 54. člena ZNB, določa prekršek za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, odgovorno osebo pravne osebe in odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če ravna v nasprotju s prvim odstavkom 39. člena ZNB. Z navedenimi prekrški se omogoča kaznovanje teh subjektov, ki ga veljavni ZNB v primeru ugotovljenih kršitev prvega odstavka 39. člena ne ureja.

K 18. členu (plačilni roki):

Plačilni roki za proračunske uporabnike so urejeni v vsakoletnem zakonu, ki ureja izvrševanje proračunov Republike Slovenije. Zakon o interventnih ukrepih za zagotovitev finančne stabilnosti javnih zdravstvenih zavodov, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija (Uradni list RS, št. 54/17 in 16/20 – ORZIUFSZZ7; ZIUFSZZ) je v 9. členu določil za javne zdravstvene zavode, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija in opravljajo zdravstveno dejavnost na sekundarni in terciarni ravni, da plačilni rok ne sme biti daljši od 60 dni po prejemu listine, ki je podlaga za izplačilo. Izjemoma je dogovorjeni rok za plačilo lahko daljši od 60 dni, če je dolžina roka dogovorjena pisno in tak rok ne pomeni očitno nepravičnega dogovora v skladu z 9. členom Zakona o preprečevanju zamud pri plačilih. Ukrep iz ZIUFSZZZ velja začasno, to je za vse prevzete obveznosti do vključno 31. decembra 2021. S predlogom člena je predvideno, da plačilni roki za vse javne zdravstvene zavode (tudi na primarni ravni, to so zdravstveni domovi in lekarne, katerih ustanoviteljice so občine) znaša 60 dni, in sicer do ureditve te vsebine v zakonu, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje. Predvideno je, da bo predlagana ureditev imela največji pozitiven vpliv na likvidnostno situacijo javnih zdravstvenih zavodov, ki izkazujejo velik obseg neporavnanih zapadlih obveznosti. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2011/7/EU z dne 16. februarja 2011 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih (UL L št. 48 z dne 23. februarja 2011, str. 1) v 25. členu navaja: »V zvezi z zamudami pri plačilih je posebej zaskrbljujoč položaj zdravstvenih storitev v številnih državah članicah. Zdravstveni sistemi kot temeljni del evropske socialne infrastrukture morajo posamezne potrebe pogosto usklajevati z razpoložljivimi finančnimi sredstvi, saj se evropsko prebivalstvo stara, pričakovanja rastejo, medicina pa napreduje. Vsi sistemi se soočajo z izzivom izpostavljanja zdravstvenega varstva kot prioritete na način, ki bi zagotavljal ravnovesje med potrebami posameznih bolnikov in razpoložljivimi finančnimi sredstvi. Države članice bi morale zato imeti možnost, da osebam javnega prava, ki zagotavljajo zdravstveno varstvo, dajo več prožnosti pri izpolnjevanju njihovih obveznosti. V ta namen bi morale države članice imeti možnost, da pod določenimi pogoji zakonski plačilni rok podaljšajo do največ 60 koledarskih dni. Države članice bi si kljub temu morale po svojih najboljših močeh prizadevati zagotoviti, da se plačila v zdravstvenem sektorju opravijo v zakonskih plačilnih rokih.«.

K 19. členu:

Člen ureja odstop od določila 29. člena Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju glede odsotnosti z dela zaradi bolezni brez potrdila o upravičeni zadržanosti od dela, ki ga izda izbrani osebni zdravnik.

K 20. členu:

Državni zbor Republike Slovenije je 20. 5. 2020 na podlagi 15. člena Zakona o delovnih in socialnih sodiščih (ZDSS-1) razpisal volitve sodnikov porotnikov delovnih in socialnega sodišča (Uradni list RS, št. 73/2020). Na podlagi Akta o določitvi števila mest sodnikov in sodnikov porotnikov na delovnih in socialnih sodiščih se voli skupaj 1.476 sodnikov porotnikov, od tega 180 za Delovno sodišče v Celju, 168 za Delovno sodišče v Kopru, 484 za odločanje v delovnih

sporih in 332 za odločanje v socialnih sporih za Delovno in socialno sodišče v Ljubljani ter 312 za Delovno sodišče v Mariboru.

Po določbi 48. člena Zakona o sodiščih (ZS), ki se uporablja na podlagi prvega odstavka 15. člena ZDSS-1, sodnik porotnik pred nastopom dolžnosti izreče prisego pred predsednikom Višjega delovnega in socialnega sodišča. Iz dikcije določbe, da sodnik porotnik izreče prisego pred nastopom funkcije sledi, da je izrek prisega pogoj, da izvoljeni sodnik porotnik lahko začne opravljati funkcijo. Prisega ima konstitutivni pomen, kar ima za posledico, da sodnik porotnik ne more začeti opravljati svoje funkcije brez predhodno podane prisega. V tem smislu je procesna predpostavka za nastop funkcije. Na čas (trenutek) izreka prisega se veže začetek opravljanja mandata in tek petletne mandatne dobe.

Upoštevajoč okoliščino, da bo izvolitev (novih) sodnikov porotnikov opravljena hkrati z iztekom mandata prejšnjih sodnikov porotnikov, določbe 47. člena ZS, ki ureja situacijo le, če imenovanje (izvolitev) sodnikov porotnikov ni opravljeno do izteka mandata prejšnjih sodnikov porotnikov. Iz tega razloga posamezni sklepi o izvolitvi sodnikov porotnikov (kot je razvidno iz gradiva Državnega zbora), v II. točki sklepa zaradi ukrepov povezanih s preprečevanjem širjenja bolezni COVID-19 določajo nadaljevanje dolžnosti doslej izvoljenih sodnikov porotnikov do izvedbe prisega sodnikov porotnikov novega mandata.

Upoštevaje trenutno epidemiološko situacijo v Republiki Sloveniji ter Odlok o začasni splošni omejitvi oziroma prepovedi zbiranja ljudi v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 92/20 in 96/20) trenutno ni mogoče predvideti trenutek dejanske izvedbe prisega novih 1.476 izvoljenih sodnikov porotnikov, zato se s predlagano določbo za izvoljene osebe na podlagi razpisa volitev sodnikov porotnikov delovnih in socialnega sodišča (Uradni list RS, št. 73/20), določa, da ta oseba dolžnost sodnika porotnika nastopi s trenutkom, ko sodišče prejme njegovo podpisano prisego.

K 21. členu:

Z določbo se dovoljuje izjema od sedmega odstavka 32. člena Zakona o visokem šolstvu, in sicer, da lahko visokošolski zavodi iz upravičenih razlogov sprejmejo spremembe obveznih sestavin študijskih programov za študijsko leto 2020/2021 in le-te začnejo veljati takoj.

K 22. členu:

V letu 2020 so se visokošolski zavodi za dobra dva meseca zapri in delovali v omejenih pogojih. Študijska dejavnost je sicer pretežno potekala neokrnjeno (na daljavo), druge (npr. raziskovalne in tržne) dejavnosti visokošolskih zavodov pa so bile zelo omejene, delno v celoti nemogoče. Poleg tega je ZIUZEOP z 49. členom omogočil podaljšanje statusa študenta v študijskem letu 2020/21, kar vpliva tako na število študentov kot na število diplomantov, vključenih med kazalnike. O podaljšanju statusa in pogojih za diplomiranje namreč avtonomno odločajo visokošolski zavodi. Število študentov in diplomantov ter poslovanje zavodov v letu 2020 bo zato (negativno) odstopalo od trenda. Za zavode je ugodnejše, da se pri razdelitvi sredstev v letu 2021, ki je prvo leto novega pogodbenega obdobja (trenutno pogodbeno obdobje je 2017-2020), upoštevajo dodeljena v-TSF sredstva prejšnjega leta ter da se razlike v številu študentov in diplomantov (to je upad študijske dejavnosti) ne računa.

K 23. členu (poziv obsojenca):

S predlaganim členom se določa, da se postopki v zvezi s pozivom obsojenca na prestajanje kazni prekinejo. S tem se za čas trajanja nevarnosti širjenja virusne okužbe SARS-CoV-2 (COVID-19) začasno zmanjša pripad novih obsojencev in oseb, ki jim je odrejen nadomestni zapor, kar je nujno potrebno zaradi preprečitev okužb kakor tudi širjenja bolezni v zavodih za prestajanje kazni zapora.

K 24. in 25. členu (premestitev):

S predlagano določbo se zaradi nevarnosti širjenja virusne okužbe SARS-CoV-2 (COVID-19) določa dodatni razlog za premestitev obsojenca iz enega v drug zavod ali v drug oddelek

znotraj istega zavoda. Veljavna ureditev iz 79. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij za enkrat omogoča, da se obsojenca premesti le v primeru, če je to potrebno za izvajanje osebnega načrta ali delovnega programa zavoda oziroma če to narekujejo razlogi varnosti ali interesi ohranitve reda in discipline v zavodu ali če to zaradi zagotavljanja varnosti obsojenca predlaga enota, pristojna za zaščito ogroženih oseb po zakonu, ki ureja zaščito prič. Določba prvega in drugega odstavka 81. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij pa omogoča, da se obsojenca, ki prestaja kazen zapora v zavodu ali njegovem oddelku s strožjim režimom, lahko premesti v zavod ali njegov oddelk s svobodnejšim režimom, če se oceni, da ne bo zlorabil takega režim oziroma da se obsojenca, ki zlorabi svobodnejši režim zavoda ali njegovega oddelka ali za katerega narekujejo premestitev drugi utemeljeni razlogi, premesti v zavod ali njegov oddelk s strožjim režimom.

Veljavna ureditev torej za enkrat ne omogoča premeščanja obsojencev iz razloga preprečitve širjenja nalezljivih bolezni, kar pa je v trenutnih razmerah za zagotovitev varstva življenja in zdravja obsojencev nujno potrebno.

K 26. členu (prekinitiv):

S predlagano določbo se zaradi nevarnosti širjenja virusne okužbe SARS-CoV-2 (COVID-19) določa, da direktor zavoda lahko po uradni dolžnosti, če je to potrebno zaradi preprečitve širjenja virusne okužbe SARS-CoV-2, prekine prestajanje kazni zapora obsojencu, kadar ne obstajajo varnostni zadržki. Pri presojanju varnostnih zadržkov se upoštevajo okoliščine, ki bi lahko vplivale na zlorabo prekinitve prestajanja kazni zapora, kot so: osebnost obsojenca, njegova varnostna ocena, nevarnost izmikljanju nadaljnjemu prestajanju kazni, delež prestane kazni, vrsta in način storitve kaznivega dejanja, način nastopa kazni, mogoči odprti kazenski postopki, pa tudi druge okoliščine, ki kažejo na možnost zlorabe prekinitve prestajanja kazni. Upošteva se tudi odziv okolja, kjer je bilo kaznivo dejanje storjeno, zlasti oškodovancev. Z možnostjo prekinitve prestajanja kazni zapora se s sproščanjem zaporskih kapacitet zasleduje cilj preprečitve širjenja nalezljivih bolezni, kar se je izkazalo za ključnega pomena ob prvem pojavu virusne okužbe SARS-CoV-2 (COVID-19) marca 2020, ko je prišlo tudi do prenosa okužbe v enega od zavodov. Zavod se lahko namreč na podlagi te sprostitev ustrezno organizira in zagotavlja prostore za osamitev ob pojavu suma okužbe, kar je sicer ob splošni prezasedenosti zavodov oteženo, nekje pa celo onemogočeno.

K 27. členu (predčasni odpust):

S predlogom zakona se zaradi preprečevanja širjenja virusne okužbe SARS-CoV-2 (COVID-19) določa, da lahko direktor zavoda za prestajanje kazni zapora z namenom preprečitve širjenja epidemije virusne okužbe SARS-CoV-2 predčasno odpusti obsojenca največ šest mesecev pred iztekom kazni. S tem se direktorju zavoda za čas trajanja ukrepov iz tega zakona omogoča uporabo instituta predčasnega odpusta tri mesece prej, kot po veljavni zakonodaji. Materialni pogoji ostajajo nespremenjeni, to je da se obsojenec ustrezno obnaša, si prizadeva pri delu in se aktivno udeležuje drugih koristnih dejavnosti ter je prestal dve tretjini kazni (108. člena Zakona o izvrševanju kazni zapora).

K 28. in 29. členu:

Zaradi izrednih razmer, ki zahtevajo usmeritev vseh razpoložljivih proračunskih sredstev v ukrepe za zajezitev in omilitve epidemije COVID-19, med katerimi so posebej pomembne različne oblike pomoči socialno najbolj ogroženim skupinam, se predlaga, da se za potrebe ugotavljanja pravic iz javnih sredstev ukrep začasne zamrznitve podatkov o posplošenih vrednostih nepremičnin, ki je upoštevajo v teh postopkih, na presečno stanje 26.3.2020 (ki odraža trg nepremičnin na dan 31.3.2017), podaljša do dneva pripisa posplošenih vrednosti v evidenco vrednotenja na podlagi uredbe iz 20. člena ZMVN-1, ki sledi Uredbi o določitvi

modelov vrednotenja nepremičnin (Uradni list RS, št. 22/20). Skladno z ZMVN-1 je potrebno dogajanje na trgu nepremičnin spremljati stalno in modele vrednotenja prilagoditi spremembam najmanj na vsaki dve leti. Novi modeli vrednotenja bodo tako pripravljene predvidoma v letu 2022 oziroma 2023 in takrat se bodo posodobile tudi podlage za odločanje v socialno varstvenih postopkih. S tem se zagotovi, da se za najbolj ranljive družbene skupine upošteva vrednosti nepremičnin iz kriznega obdobja trga nepremičnin, ko so bile cene izrazito nižje sedaj. Glede na obsežen proračunski primanjkljaj, ki ga določa rebalans proračunov za leti 2021 in 2022, ter glede na dejstvo, da je bila nadgradnja sistema množičnega vrednotenja urejena predvsem zato, da bodo njegovi rezultati primerni za uporabo v davčne namene, ob tem pa se v naslednjih dveh letih v okviru sistema obdavčitve nepremičnin še ne načrtuje pravnih podlag z možnostjo uporabe posplošenih vrednosti nepremičnin, pa se tudi predlaga, da se ohrani veljavna ureditev iz ZIUZEOP glede izkazovanja novo ocenjenih posplošenih vrednosti, kot so določene na podlagi Uredbe o določitvi modelov vrednotenja nepremičnin (Uradni list RS, št. 22/20), s 1. 1. 2020. Obenem pa se, s ciljem, da se odloži potreba po zagotovitvi dodatnih kadrov in dodatnih finančnih sredstev (skupaj med 4 in 4,5 mio. evrov letno) ter s tem za dve krizni leti razbremeni proračun, obveščanje lastnikov nepremičnin ter izvajanje postopka uveljavljanja posebnih okoliščin na podlagi podatkov evidence vrednotenja, ki so rezultat Uredbe o določitvi modelov vrednotenja nepremičnin, ki je bila objavljena v Uradnem list RS, št. 22/20, ne izvedeta. V praksi to pomeni, da se ta dva postopka začneta izvajati šele po uveljavitvi uredbe o določitvi modelov vrednotenja, ki bo sledila Uredbi o določitvi modelov vrednotenja nepremičnin (Uradni list RS, št. 22/20). S tem se omogoči uporaba novo ocenjenih vrednosti za vse javne namene (statistična spremljanja, upravljanje premoženja, razvijanje različnih novih metod za javne potrebe itd.), razen za postopke uveljavljanja pravic iz javnih sredstev, ter tudi za vse različne zasebne namene (sodišča, zavarovalnice, banke, poslovni in zasebni interes itd.), obe aktivnosti, ki sta pomembni predvsem za zagotovitev pravne varnosti lastnikov v okviru davčnega postopka, pa se začneta izvajati po naslednjem ciklu množičnega vrednotenja v letu 2022 ali 2023, torej po naslednji objavi modelov vrednotenja. Skladno z ZMVN-1 pa je potrebno dogajanje na trgu nepremičnin spremljati neprestano in modele vrednotenja prilagoditi spremembam najmanj na vsaki dve leti. Novi modeli vrednotenja bodo tako pripravljene predvidoma v letu 2022 oziroma 2023. Ker v mandatu te vlade reforma obdavčitve nepremičnin ni načrtovana, se z zamikom izvajanja zgoraj navedenih nalog, ki so namenjene predvsem za zagotovitev ustreznosti oz. ustavne skladnosti sistema množičnega vrednotenja za potrebe obdavčitve, sistem za čas dveh let poenostavlja, hkrati pa se ne krni njegove uporabe za druge, nedavčne namene. Do uveljavitve naslednje uredbe o modelih vrednotenja se bodo lahko lastniki nepremičnin s podatki v Evidenci vrednotenja seznanili z javnim vpogledom v evidenco.

K 30. členu (plačilni roki)

Določba 82. člena Zakona o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20 in 61/20, v nadaljnjem besedilu: ZIUZEOP) je bila sprejeta z namenom, da se gospodarstvu omogoči porazdelitev poplačila določenega dela obveznosti skozi daljše časovno obdobje. Na to dejstvo izkazuje tudi sklic citirane določbe na 10. člen Zakona o preprečevanju zamud pri plačilih (Uradni list RS, št. 57/12; v nadaljnjem besedilu: ZPreZP-1), ki ureja plačilne roke med gospodarskimi subjekti. Glede na to, da je iz dikcije 82. člena ZIUZEOP mogoče razumeti, da se razteza tudi na primere, ko je dolžnik fizična oseba (npr. plačilo vrtca, plačilo oskrbnine v domu za starejše občane, plačilo oskrbnine v dijaškem domu), kar pa ni bil namen zakonodajalca, je potrebno jasneje opredeliti za katere subjekte velja plačilni rok 60 dni. Takšen plačilni rok nikakor ni primeren za terjatve izvajalcev javnih služb, ki se v pretežni meri financirajo iz nejavnih virov (npr. plačila uporabnikov), saj jim zaradi zamika plačil s strani uporabnikov nastajajo likvidnostne težave. Glede namen določbe in opisanih posledic trenutne ureditve, je zato določiti izjemo od 60 dnevnega plačilnega roka v primeru, ko dolžnik ni gospodarski subjekt iz Zakona o preprečevanju zamud pri plačilih, ampak je fizična oseba.

K 31. členu:

Ta člen določa, da se plačilo delodajalca za testiranje delojemalcev na SARS-CoV-2, na katera jih napoti delodajalec, se ne štejejo za boniteto. Ta ukrep velja do 30. 6. 2021 in določa možnost podaljšanja za obdobje 6 mesecev.

K 32. členu (nacionalni razpis – splošno):

Zaradi izpada izvajanja rednih programov pri izvajalcih zdravstvenih storitev za obvezno zdravstveno zavarovanje v času trajanja epidemije in zaradi zmanjšanja števila pacientov nad najdaljšo dopustno čakalno dobo bo za leto 2020 in 2021 kot začasni ukrep izveden nacionalni razpis za izboljšanje dostopnosti do zdravstvenih storitev. Na razpis se lahko prijavijo vsi izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki imajo dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti ali so vpisani v register zasebnih zdravstvenih delavcev v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost, tudi tisti, ki v mreži javne zdravstvene službe. Minister, pristojen za zdravje, s sklepom določi posamezne vrste zdravstvenih storitev, ki bodo predmet nacionalnega razpisa.

K 33. členu (nacionalni razpis – financiranje):

Posamezne vrste zdravstvenih storitev, ki jih s sklepom določi minister, pristojen za zdravje, so financirane v celoti bodisi iz sredstva proračuna Republike Slovenije ali iz sredstev zavarovalnic, ki izvajajo dopolnilno zdravstveno zavarovanje. Zavarovalnice, ki izvajajo dopolnilno zdravstveno zavarovanje, predlagajo ministru nabor zdravstvenih storitev in obseg sredstev za posamezno zdravstveno storitev, ki jih bodo v celoti financirale iz dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja, in sicer do 31. decembra 2021 oziroma do porabe za ta namen zagotovljenih finančnih sredstev. Plačilo zdravstvenih storitev iz sredstev zavarovalnic, ki izvajajo dopolnilno zdravstveno zavarovanje, se šteje za oprostitev plačila dohodnine. Te zavarovalnice za plačilo zdravstvenih storitev oblikujejo ustrezne zavarovalno-tehnične rezervacije, ki se štejejo kot davčno priznane zavarovalno-tehnične rezervacije in predstavljajo izjemo od tretjega odstavka 34. člena Zakona o davku od dobička pravnih oseb. Zavarovalnice, ki izvajajo dopolnilno zdravstveno zavarovanje in ki oblikujejo zavarovalno-tehnične rezervacije zaradi tega namena, sestavijo letno in konsolidirano letno poročilo z upoštevanjem obveznosti, ki jih določa ta člen. Poleg redne delovne uspešnosti, povečanega obsega dela in delovne uspešnosti iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu se uvaja nova vrsta delovne uspešnosti iz naslova nacionalnega razpisa, z namenom ustreznega nagrajevanja javnih uslužbencev, ki sodelujejo pri izvajanju teh storitev. Zaposleni v javnih zdravstveni zavodih, ki so vključeni v izvajanje storitev iz nacionalnega razpisa, so lahko upravičeni do delovne uspešnosti iz naslova nacionalnega razpisa, največ v višini 50 odstotkov osnovne plače, če to omogočajo sredstva, prejeta iz nacionalnega razpisa, na podlagi sklepa direktorja ali osebe, ki pri delodajalcu izvršuje pravice in dolžnosti delodajalca, sprejme sklep o izplačilu in višini delovne uspešnosti iz naslova nacionalnega razpisa za posameznega zaposlenega. Višina delovne uspešnosti (50 odstotkov) je enaka najvišjemu možnemu obsegu delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela in posebnega vladnega projekta.

K 34. členu (nacionalni razpis – postopek):

Člen določa vsebino sklepa ministra, pristojnega za zdravje, ki določa posamezne vrste zdravstvenih storitev za nacionalni razpis, to je pogoje za sodelovanje, merila za izbiro ponudnikov, zahtevo po opredelitvi obsega programa, za katerega ponudnik kandidira, zahtevo po podaji izjave, da ima ponudnik zagotovljeno ustrezno število usposobljenih zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev, ter zadostne prostorske kapacitete in opremo za izvedbo obsega programa, za katerega kandidira, način in rok za oddajo ponudb, rok za začetek in zaključek izvajanja zdravstvenih storitev, vzorec pogodbe iz tretjega odstavka tega člena, morebitne druge vsebine. Objava sklepa na spletni strani ministrstva predstavlja objavo nacionalnega razpisa in poziv izvajalcem zdravstvene dejavnosti k oddaji ponudb. Sklep o izbiri izvajalcev se objavi na spletni strani ministrstva, pristojnega za zdravje. Z izbranim ponudnikom minister, pristojen za zdravje in plačnik skleneta pogodbo za izboljševanje dostopnosti do zdravstvenih storitev.

K 35. členu (zaloga OVO):

Epidemija COVID-19 v začetku 2020 je pokazala, da je med ključnimi elementi za uspešno spopadanje s posledicami virusa tudi ustrezna zaščitna oprema, in sicer tako po vrsti sredstev kot tudi po obsegu oziroma količinah. Prosti trg praviloma ne deluje po enakih principih kot v normalnih razmerah, kar se najbolj očitno vidi pri dobavnih rokih, ki se drastično podaljšajo ter zmožnostjo dobave ustreznih količin, ki so v izrednih razmerah zelo omejene. Nakup zaščitnih sredstev, ki zadoščajo za mesec dni delovanja, predstavlja za vsakega izvajalca zdravstvene dejavnosti velik finančni zalogaj, ki lahko zelo oteži tudi siceršnje poslovanje zavoda. Plačilo zdravstvenih storitev s strani ZZS ne zadošča za finančno pokritje nastalih stroškov za vzpostavitev enomesečne strateške zaloge osebne varovalne opreme. Zato se predlaga enkratno pokritje teh stroškov v javnih zdravstvenih zavodih iz državnega proračuna.

K 36. členu (sofinanciranje medicinske opreme in ukrepov javnega zdravja):

Za namen izboljšanja pripravljenosti na naslednji val epidemije COVID-19 se iz sredstev proračuna Republike Slovenije ali sredstev evropskega proračuna javnim zdravstvenim zavodom zagotavlja sofinanciranje nakupa medicinske opreme za izvajanje ukrepov za omejevanje in preprečevanje širjenja ter za zdravljenje okužbe z virusom SARS-CoV-2. Nabavljena oprema se sme uporabljati izključno za javno zdravstveno dejavnost in ne sme biti namenjena izvajanju tržne dejavnosti. Nadalje se iz državnega proračuna Republike Slovenije in evropskih sredstev za obvladovanje večjega števila pacientov z boleznijo COVID-19 in odpravljanje posledic zagotovi financiranje za krepitev kadrovskih kapacitet, opreme in informacijske podpore epidemiološki službi na Nacionalni inštitut za javno zdravje, vključno z vzpostavitvijo mobilnih enot za odvzem vzorcev, za zagotavljanje spremljanja posledic COVID-19 v zdravstvenem sistemu, za podporo starejšim in ranljivim skupinam, za izvajanje ukrepov za zmanjšanje negativnih vplivov na duševno zdravje ter za informiranje in ozaveščanje prebivalcev o COVID-19.

K 37. členu (dodelitev sredstev za projekte in programe):

S členom se vzpostavlja pravno podlago za se lahko zagotovi financiranje npr. obvezna enomesečna strateška zaloge osebne varovalne opreme, kjer je znano, kdo je ciljna skupina oziroma končni prejemnik sredstev.

K 38. členu (izpad programa zaradi zagotavljanja prostorov):

Javnim zdravstvenim zavodom, ki opravljajo zdravstveno dejavnost na sekundarni in terciarni ravni in ki so aktivirani za sprejem pacientov, obolenih za COVID-19, in sicer za obdobje od 1. junija 2020 do 31. oktobra 2021, se iz proračuna Republike Slovenije s sklepom ministra, pristojnega za zdravje, zagotovi povračilo sredstev v višini 80 % razlike med polno vrednostjo mesečnega dogovorjenega pogodbenega programa (brez ločeno zaračunljivih materialov in storitev) in realizirano vrednostjo programa, ki so jo izvajalci sporočili ZZS v cenah za tekoče leto, če so zaradi zagotovitve ustreznih prostorskih kapacitet za paciente, obbolele za COVID-19, morali prilagoditi svoje prostore za izvajanje zdravstvene dejavnosti ter jim je bilo zato zaradi prostorskih omejitev začasno onemogočeno običajno izvajanje pogodbenih obveznosti z ZZS. Povračilo sredstev se izvede za dejavnost, ki se običajno izvaja v prostorih, ki so bili izpraznjeni za namen zdravljenja pacientov s COVID-19 in za dejavnost, ki je prilagodila svoje izvajanje. V četrtem odstavku so določeni roki za vložitev zahtevka za izplačilo sredstev z dokazili pri ministrstvu, pristojnemu za zdravje za izplačila sredstev v letu 2021 za leto 2020 in 2021.

K 39. členu (mikrobiološke preiskave):

Člen za izvajanje mikrobioloških preiskav na virus SARS-CoV-2 določi Nacionalni laboratorij za zdravje okolje in hrano s svojimi oddelki in dislociranimi enotami in Inštitut za mikrobiologijo in imunologijo Medicinske fakultete v Ljubljani. Financiranje dodatnih kadrovskih zmogljivosti,

laboratorijske opreme, prevoza vzorcev in informacijske podpore se zagotavlja iz proračuna Republike Slovenije in iz sredstev, prejetih iz proračuna Evropske unije. Člen tudi določa, da lahko mikrobiološke preiskave na virus SARS-CoV-2 neposredno pri pacientu opravljajo tudi izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki jih s sklepom določi minister, pristojen za zdravje. Navedeni izvajalci lahko uporabljajo le teste, ki jih predhodno odobri strokovna skupina infektologov in mikrobiologov, ki jo imenuje minister, pristojen za zdravje.

K 40. členu (stalno koordinacijsko telo):

V času trajanja epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 se je kot dobra praksa izkazala vzpostavitev regijskih koordinacijskih timov, ki so v podporo socialno varstvenim zavodom pri načrtovanju in organizaciji potrebnih ukrepov za učinkovito upravljanje s tveganji v povezavi s prisotnostjo virusa SARS-CoV-2 v Republiki Sloveniji. V okviru delovne skupine se zagotavlja svetovanje socialno varstvenim zavodom glede na epidemiološke razmere v socialno varstvenem zavodu. Delovna skupina se vzpostavi na način regijskih koordinacijskih timov za posamezno območno enoto Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije. V okviru sredstev se zagotavlja tudi kontinuirano usposabljanje članov delovne skupine, ki postane stalno telo pri ministristvu, pristojnem za zdravje

K 41. členu (nastanitvene kapacitete):

Dosedanje izkušnje kažejo, da obstaja skupina prebivalcev Republike Slovenije, ki si na naslovu svojega stalnega ali začasnega bivališča ne morejo zagotoviti ustreznega oziroma varnega načina izvajanja ukrepa osamitve (izolacije) oziroma karantene v primeru visoko tvegane kontakta z osebo, pri kateri je bila laboratorijsko potrjena okužba s SARS-CoV-2 oziroma živijo z osebami, ki v povezavi z zbolevanjem za koronavirusno boleznijo, spadajo med ranljive skupine prebivalstva. Vsi izvajalci, ki izvajajo storitve, ki vključujejo tudi storitev nastanitve (npr. centri za brezdomce, azilni domovi, materinski domovi, krizni centri idr.) zagotovijo nastanitvene kapacitete, ki omogočajo ločeno obravnavo oseb glede na njihov epidemiološki status, pri čemer se primarna storitev zagotavlja dalje v okviru pristojnosti posameznega izvajalca

K 42. členu

Člen ureja lastni in saniteten prevoz do in od namestitvenega objekta, kjer biva oseba, ki biva zaradi izvajanja ukrepa karantene na domu.

K 43. členu:

Vlada Republike Slovenije v skladu z 36. členom in 37. člena tega zakona zagotovi nastanitvene kapacitete za osebe, ki na naslovu svojega stalnega ali začasnega prebivališča ali drugem primernem prostoru, ne morejo zagotoviti izvajanja ukrepa osamitve v skladu z 18. členom ZNB ali karantene na domu v skladu z 8. členom tega zakona oziroma zagotovi prevoz za nekatere od teh oseb do in od namestitvenega objekta.

V skladu s 5. členom Odredbe o začasnem ukrepu prepustitve nastanitvenih objektov zaradi zaježitve in obvladovanja nalezljive bolezni COVID-19 (Uradni list RS, št. 95/20) se stroški nastanitve in prevoza iz te odredbe zagotavljajo iz proračuna Republike Slovenije, stroške nastanitve in prevoza za potrebe karantene tujega delavca, ki na ozemlju Republike Slovenije namerava opravljati delo in vstopi na podlagi potrdila delodajalca, pa zagotavlja delodajalec. Gre za primere, ko se nastanitev zagotavlja osebi zaradi:

- ukrepa osamitve (izolacije), kadar osebi iz utemeljenega razloga ni mogoče določiti vrste osamitve (izolacije) na naslovu njenega stalnega ali začasnega prebivališča, v zdravstvenem, socialno varstvenem ali vzgojno izobraževalnem zavodu oziroma drugem primernem prostoru,
- ukrepa karantene, kadar osebi iz utemeljenih razlogov ni mogoče odrediti omejitve svobode gibanja na naslovu njenega stalnega ali začasnega prebivališča oziroma drugem primernem prostoru.

Glede na to, da gre za obvezne ukrepe osamitve oziroma karantene, ki jo zapoveduje Republika Slovenija zaradi zagotavljanja preprečevanja širjenja nalezljive bolezni COVID-19, se dohodek, ki ga fizična oseba prejme iz naslova take obvezne nastanitve in prevoza, ne šteje za dohodek po zakonu, ki ureja dohodnino, in sicer za vse osebe, katerim je odrejena osamitev oziroma karantena, za katero stroške prevzame Republika Slovenija oziroma delodajalec za tujega delavca.

K 44. členu (mobilna aplikacija):

Vzpostavi se aplikacija za mobilne telefone, ki je namenjena obveščanju uporabnikov o stikih z okuženimi z virusom SARS-CoV-2. uporaba mobilne aplikacije je prostovoljna.

K 45. členu (namen):

Namen mobilne aplikacije je osnovno obveščanje uporabnikov, prav tako pa se državljanom ponudi možnost seznanjanja z zadnjimi smernicami NIJZ pri preventivnem vedenju.

S tem členom se zaradi nujnih potreb po komuniciranju javnih zdravstvenih obvestil z državljanji določa tudi pravna podlaga za obveščanje preko izvajalcev storitev, kot so opredeljeni z zakonom, ki ureja elektronske komunikacije.

K 46. členu (zasnova mobilne aplikacije):

Člen opredeli osnovno delovanje aplikacije, ki deluje po postopku:

- Ko posameznik namesti aplikacijo, se mu dodeli TEK, ki ga ustvari aplikacija. TEK se menja na dnevni ravni in se hrani izključno na telefonu tega posameznika 14 dni, nato se samodejno izbriše. Zgolj v primeru, da posameznik v aplikacijo vnese posebno potrditveno kodo, in izrazi izrecno strinjanje, se TEK začasno prenese na strežnik CWA, ki se nahaja na infrastrukturi MJU. Iz telefonov se na strežnik CWA v primeru izrecnega strinjanja posameznika prenese izključno TEK, brez kakršnihkoli drugih podatkov o telefonu.
- Aplikacija vsakih 15 minut na podlagi TEK s pomočjo zgoščevanja in šifriranja ustvari RPI, ki se hrani na telefonu posameznika, ta isti identifikator pa se ob zaznanem stiku prenese na telefon drugega uporabnika. Ob prenosu telefon drugega uporabnika ustvari set meta podatkov, iz katerega je razviden čas stika in decibeli, iz katerih aplikacija sklepa na oddaljenost stika (v nadaljnjem besedilu: AEM ključ).
- Če je posameznik okužen, NIJZ posamezniku s potrjeno okužbo COVID-19 NIJZ po telefonu ustno sporoči teleTAN, s katerim lahko posameznik v roku ene ure preko aplikacije potrdi, da je okužen. Po potrditvi se teleTAN preko uporabe registracijskega žetona spremeni v številko TAN, s katero se nato v strežnik CWA posreduje podatek o TEK-u. TEK-i uporabnikov s potrjeno okužbo se na strežniku CWA hranijo 14 dni, nato se samodejno pobrišejo.
- Enkrat dnevno aplikacija iz strežnika CWA pridobi podatke o okuženih TEK-ih, te podatke preračuna na način, da posamezen TEK zgosti in ga šifrira ter tako spremeni v RPI, ki ga primerja z RPI stikov (torej uporabnikov aplikacije, ki so bili v zaznavnem območju Bluetooth uporabnikovega telefona), šele ob ugotovitvi ujemanja, odpre aplikacija set meta podatkov in izračuna ogroženost.

K 47. členu (koda):

Člen opredeli ravnanje s kodo, ki jo lahko uporabnik mobilne aplikacije uporabi, če to želi. Koda je namenjena zagotovitvi, da je uporabnik aplikacije, ki sporoča, da je bil v preteklih 14 dnevih okužen, tudi res okužen.

Preračunavanje v zgoščeno vrednost (hashiranje) je uporaba zgoščevalne funkcije, ta pa je algoritem, ki poljubno dolgo sporočilo preračuna v fiksno dolgo binarno vrednost, ki je nepovratna ali enosmerna, kar pomeni, da je prvotno vrednost nemogoče ponovno pridobiti (preračunati).

K 48. členu (upoštevni stiki):

Minister za zdravje na podlagi strokovnih izhodišč določi, kakšna oddaljenost med posamezniki je lahko problematična z vidika stikov med posameznimi uporabniki aplikacije. Ker mobilna aplikacija deluje na način, da zaznava stike preko delovanja Bluetooth, slednja lahko zaznava le jakost signala in ne same oddaljenosti uporabnikov, zato minister za zdravje predpiše ekvivalent oddaljenosti.

K 49. členu (osebni podatki)

Člen točno določi vrste podatkov, ki se jih obdeluje v okviru mobilne aplikacije – podrobno ravnanje s podatki je opredeljeno v prejšnjih členih.

Centralni sistem za potrditev okužbe je namenjen preverjanju veljavnosti zahteve uporabnika, da se podatek o tem, da je pozitiven na virus SARS-CoV-2, lahko uporabi v aplikaciji, in sicer tako, da ni mogoče ugotoviti za katerega posameznika gre in tudi ne ali je posameznik dejstvo o okuženosti sporočil preko aplikacije. Podroben tehnični postopek je opisan pri obrazložitvi člena o zasnovi aplikacije.

Centralni strežnik je namenjen izmenjavi naključno dodeljenih dnevnih ključev uporabnikov, pozitivnih na virus SARS-CoV-2 z drugimi uporabniki – preko mobilne aplikacije. Podroben tehnični postopek je opisan pri obrazložitvi člena o zasnovi aplikacije.

K 50. členu (hranjenje podatkov):

Podatki v aplikaciji posameznega uporabnika se hranijo v skladu z usmeritvami NIJZ o stikih, upoštevni z vidika možnosti okužbe z virusom SARS-CoV-2. Hranijo se najkrajši možni čas, ki je potreben za doseg namena.

K 51. členu (upravljavca osebnih podatkov):

Z vidika določanja sredstev obdelave podatkov je skupni upravljavec osebnih podatkov, ki se obdelujejo za namene delovanja mobilne aplikacije, ministrstvo, pristojno za javno upravo.

K 52. členu (veljavnost):

Pri mobilni aplikaciji ne gre za aplikacijo, ki jo ureja Zakon o interventnih ukrepih za pripravo na drugi val COVID-19 (Uradni list RS, št. 98/20). Člen odpravlja potencialno nejasnost.

K 53. členu (začasna razporeditev):

S tem členom se vzpostavlja pravna podlaga za razporeditev zaposlenega k izvajalcu socialno varstvene storitve institucionalno varstvo ali izvajalcu zdravstvene dejavnosti, ki bo imel povečan obseg dela zaradi zagotavljanja ukrepov preprečevanja širjenja in omejevanja okužbe na COVID-19. Predlagani člen ureja začasni ukrep, ki je potreben za zagotavljanje nemotenega in nujnega procesa dela pri zagotavljanju nujnih javnih storitev v času preprečevanja širjenja in omejevanja okužbe na COVID-19.

Izvajalec socialno varstvene storitve institucionalno varstvo ali izvajalec zdravstvene dejavnosti, ki ne bo imel povečanega obsega dela zaradi zagotavljanja ukrepov preprečevanja širjenja in omejevanja okužbe na COVID-19, lahko zaposlenega začasno razporedi na delo k drugemu izvajalcu socialno varstvene storitve institucionalno varstvo ali izvajalcu zdravstvene dejavnosti, ki bo imel povečan obseg dela zaradi zagotavljanja ukrepov preprečevanja širjenja in omejevanja okužbe na COVID-19 (v nadaljnjem besedilu: začasna razporeditev zaradi nujnih delovnih potreb). Začasna razporeditev zaradi nujnih delovnih potreb je dopustna na ustrezno delovno mesto, za katero zaposleni izpolnjuje predpisane pogoje in za katero se zahteva najmanj enaka vrsta in raven izobrazbe, kot se zahteva za opravljanje dela, za katero ima zaposleni sklenjeno pogodbo o zaposlitvi ter je delo sposoben opravljati. Zaposleni se k drugemu izvajalcu začasno razporedi na podlagi pisnega dogovora med delodajalcem in drugim delodajalcem. Dogovor o začasni razporeditvi zaradi nujnih službenih potreb vsebuje vsaj

datum začetka opravljanja dela na drugem delovnem mestu, datum prenehanja razporeditve zaradi nujnih delovnih potreb, navedbo delovnega mesta, na katerem bo zaposleni opravljal delo, s kratkim opisom nalog, kraj opravljanja dela.

Zaposleni v času začasne razporeditve zaradi nujnih delovnih potreb prejema plačo in povračila stroškov in druge prejemke iz delovnega razmerja pri delodajalcu, s katerim ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi. Zaposleni je v času začasne razporeditve zaradi nujnih delovnih potreb upravičen tudi do dodatka, in sicer v višini 20 odstotkov urne postavke osnovne plače zaposlenega. Sredstva za financiranje potnih stroškov in dodatka v višini 20 odstotkov urne postavke osnovne plače zaposlenega se delodajalcu, pri katerem ima zaposleni sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, povrnejo iz proračuna Republike Slovenije. Zahtevki za izplačilo sredstev se z dokazili vložijo pri Ministrstvu za zdravje, če je delodajalec izvajalec zdravstvene dejavnosti oziroma pri Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti v kolikor je delodajalec izvajalec socialno varstvene storitve institucionalno varstvo. Zahtevki za izplačilo sredstev se z dokazili vložijo pri resornem ministrstvu. Način izstavitve zahtevkov in roke izplačil določi resorni minister. Izvajalec, h kateremu je zaposleni začasno razporejen, povrne nastale stroške dela, razen potnih stroškov in dodatka iz petega odstavka tega člena, delodajalcu, s katerim ima zaposleni sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, če se tako dogovorita.

Uprava za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin mora imeti pri zakolu in pred zakolom v klavnicah uradne veterinarje, ki izvajajo pregled živali in mesa, prav tako je na meji za sprostitve pošiljk potreben pregled s strani inšpektorjev in uradnih veterinarjev, sicer Finančna uprava ne more sprostiti blaga v promet. V primeru kužnih in rastlinskih boleznih ter v primeru zastrupitev s hrano mora potekati nadzor in ukrepanje vsled česar mora UVHVVR zagotavljati kadrovske zmogljivosti tudi v primeru, ko bo kadra manj zaradi karantene ali okuženosti uslužbencev. Na podlagi navedenega je treba omogočiti, da uslužbenec lahko opravlja delo tudi na drugih območnih uradih, če bo prišlo do upada kadrovske zmogljivosti, da se prepreči ustavitve obratov, stanje pošiljk in opustitev ukrepanja.

Ta ukrep velja do 31. decembra 2021.

K 54. členu (dodatek COVID-19):

V času razglašene epidemije COVID-19, to je od 12. 3. 2020 do 31. 5. 2020, so bili javni uslužbenci upravičeni do dodatka za nevarnost iz posebne obremenitve v času epidemije po 71. členu Zakona o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitve njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20 in 61/20) ter do dodatka za delo v rizičnih razmerah na podlagi 11. točke 39. člena Kolektivna pogodba za javni sektor (Uradni list RS, št. 57/08, 23/09, 91/09, 89/10, 89/10, 40/12, 46/13, 95/14, 91/15, 21/17, 46/17, 69/17 in 80/18). Plačilo obeh dodatkov je bilo zagotovljeno iz proračuna Republike Slovenije. Ker po preklicu epidemije zaposleni v javnem sektorju še vedno neposredno delajo s pacienti oziroma uporabniki, obolelimi za COVID-19, se za obdobje od 1. junija 2020 do 31. decembra 2021 (razen v času razglašene epidemije) uvaja nov dodatek v višini 30 odstotkov urne postavke osnovne plače zaposlenega na posameznih deloviščih in organizacijskih enotah, v katerih se obravnavajo pacienti oziroma uporabniki, za katere obstaja sum na okužbo na COVID-19 (siva cona) in v kateri se obravnava pacienti oziroma uporabnike, za katere je sum na okužbo COVID-19 potrjen (rdeča cona). Dodatek se obračuna le za ure dela, ko zaposleni neposredno opravlja delo s pacienti oziroma uporabniki, obolelimi za COVID-19. Sklep o izplačilu dodatka sprejem direktor ali oseba, ki pri delodajalcu izvršuje pravice in dolžnosti delodajalca, pri čemer zoper sklep o upravičenosti do dodatka ni pritožbe. Plačilo novega dodatka se zagotovi v proračunu Republike Slovenije na podlagi izstavljenega zahtevka, pri resornem ministrstvu. Za delodajalca je določeni rok za vložitev zahtevka in rok za izplačilo zahtevka posameznega resornega ministrstva. Nadzor v zvezi z dodatkom za neposredno delo s pacienti oziroma uporabniki, obolelimi za COVID-19 izvaja Inšpektorat za javni sektor.

K 55. členu (upravičenci):

Do nadomestila plače je upravičen delavec, ki ne more opravljati dela zaradi karantene, ki mu je odrejena v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni ali v skladu s tem zakonom ter delavec (eden od staršev), ki ne more opravljati dela zaradi višje sile, ki je posledica obveznosti varstva otroka zaradi otroku odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole.

Prav tako se ureja pravica do nadomestila plače za starše otrok, ki so vključeni v socialno varstveno storitev vodenja in varstva ter zaposlitve pod posebnimi pogoji, ki se izvajajo v varstveno delovnem centru oziroma zavodu za usposabljanje, in niso v institucionalnem varstvu. Gre za otroke s posebnimi potrebami, ki potrebujejo stalno varstvo in ne morejo sami samostojno opravljati večine ali vseh življenjskih opravil, navedena storitev namreč poteka v dopoldanskem času, ko imajo starši službene obveznosti.

Pravni standard višje sile je v civilnem pravu opredeljen z naslednjimi elementi: prisotnost zunanjega vzroka, nepričakovanost dogodka, neizogibnost in neodvrtljivost dogodka. Tako je v vsaki posamični situaciji za opravičenost odsotnosti z dela delavca treba presojeti prisotnost navedenih elementov. Pri presoji elementov višje sile je v okviru elementa neizogibnosti in neodvrtljivosti dogodka treba med drugim presoditi možnost zagotovitve varstva s strani drugega starša ali na drug ustrezen način, možnost drugačne razporeditve delovnega časa delavca.

Upošteva stališče Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport zakon določa, da se v okviru obveznosti varstva zaradi višje sile zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole šteje otroke do vključno 5. razreda osnovne šole, otroke v prilagojenih in posebnih programih v osnovnih šolah s prilagojenim programom in v zavodih za vzgojo in izobraževanje otrok s posebnimi potrebami ter otroke, ki imajo v odločbi o usmeritvi določeno pomoč spremljevalca.

Delodajalec lahko uveljavlja povračilo izplačanih nadomestil plače za delavce, ki zaradi odrejene karantene, začasno ne morejo opravljati dela in zanj ni mogoče organizirati dela na domu ter za delavce, ki ne morejo opravljati dela zaradi višje sile, ki je posledica obveznosti varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole.

Povračilo izplačanih nadomestil plač lahko uveljavlja vsak delodajalec, ki zaposluje delavce.

K 56. členu (časovna omejitev):

V primeru odreditve karantene delavcu se pri določitvi trajanja prejemanja nadomestila plače upošteva obdobje odrejene karantene iz odločbe o odreditvi karantene. V primeru, ko je delavec odsoten z dela zaradi varstva otroka zaradi višje sile, ki je posledica obveznosti varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole, je upravičen do nadomestila plače, dokler so te okoliščine prisotne.

K 57. členu (pravice in obveznosti):

Člen določa višino nadomestila plače za posamezne primere odsotnosti z dela zaradi odrejene karantene delavcu ter za primer, ko je delavec odsoten z dela zaradi višje sile, ki je posledica obveznosti varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole.

Določena je obveznost obveščanja delavca o odrejeni karanteni in posredovanja odločbe o karanteni delodajalcu ter obveznost obveščanja o vseh nastalih okoliščinah, ki vplivajo na nastanek višje sile, ki je posledica obveznosti varstva otroka.

K 58. členu (socialna zavarovanja)

Karantena je lahko odrejena vsem delavcem, ki so v delovnem razmerju pri določenem delodajalcu, ne glede na obliko oziroma vrsto pogodbe o zaposlitvi. To pomeni, da je lahko karantena odrejena tudi delavcem, ki so ob odrejeni karanteni odsotni z dela ali delajo s krajšim delovnim časom na podlagi predpisov o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (gre za prejemnike delnega nadomestila), predpisov o zdravstvenem zavarovanju ali predpisov o starševskem varstvu, ali nastopijo okoliščine, na podlagi katerih uveljavljajo pravice iz socialnih zavarovanj v času izvajanja ukrepa. Za te delavce se jasno določa, da zadržijo oziroma pridobijo pravice do nadomestil oziroma drugače imenovanih prejemkov oziroma plačila prispevkov iz socialnih zavarovanj, in sicer kot da bi delali. Takšno posebno enotno določitev osnove v tem zakonu so narekovale različne dikcije v navedenih predpisih s področja socialnih zavarovanj.

K 59. členu (povračila):

Člen določa postopek in rok za uveljavljanje pravice delodajalca do povračila izplačanih nadomestil plač ter obvezne priloge k vlogi. Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje o vlogi odloči v upravnem postopku in z delodajalcem sklene pogodbo o povračilu nadomestila plače.

K 60. členu (višina izplačil):

Izplačana nadomestila plač delavcev, ki ne morejo opravljati dela zaradi odrejene karantene ali višje sile, ki je posledica varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole, Republika Slovenija povrne v celoti.

Poleg tega se s tem členom ureja tudi dinamika izplačevanja delnega povračila nadomestila plače delodajalcu in določa, za katere dni delno nadomestilo pripada delodajalcu, zakon pa ob tem prepoveduje izplačilo delodajalcem, ki delavcem ne izplačajo obračunanih nadomestil plače.

K 61. členu (obveznosti delodajalca):

V obdobju prejemanja delnega povračila izplačanih nadomestil plače v skladu s prejšnjim členom mora delodajalec delavcem izplačevati neto nadomestila plače in poravnati prispevke za obvezna socialna zavarovanja. V primeru nespoštovanja opisanih pravil, določenih s tem členom, bo moral delodajalec v celoti vrniti prejeta sredstva.

K 62. členu (časovno uveljavljanje):

Določena je retroaktivna uporaba ukrepa določitve nadomestila plač in možnosti uveljavljanja povračila izplačanih plač s strani delodajalcev v tem zakonu določenih primerih odrejene karantene delavcu ter v primeru, ko delavec ne more opravljati dela v skladu s pogodbo o zaposlitvi zaradi objektivne nemožnosti obveznosti varstva otroka, ki je posledica višje sile zaradi objektivnih okoliščin.

V izjemnih primerih, ko to zahteva javna korist in se s tem ne posega v pridobljene pravice Ustava Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140,143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90,97,99 in 75/16 – UZ70a) v 155. členu določa, da lahko zakon določi, da imajo posamezne določbe učinek za nazaj.

Širjenje COVID-19 ima za posledico, da se je od 1. septembra 2020 dalje povečalo število primerov, ko je bilo zaradi stika z okuženo osebo onemogočeno obiskovanje vrtca ali šole določenim skupinam otrok. Kot posledica te situacije je nastopila nezmožnost opravljanja dela

tistih delavcev, ki jim je bilo s tem onemogočeno zagotoviti varstvo otroka zaradi objektivnih okoliščin višje sile.

V primeru nezmožnosti opravljanja dela zaradi nastanka višje sile je delavec v skladu z Zakonom o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS in 81/19; v nadaljnjem besedilu: ZDR-1) upravičen do polovice plačila do katerega bi bil sicer upravičen, če bi delal, vendar ne manj kot 70 odstotkov minimalne plače. Nadomestilo plače v takšni višini močno posega v kontinuiteto prejemkov delavca (delavčevo plačo) in posledično v zagotavljanje socialne varnosti delavca in njegove družine. Prav z namenom zagotavljanja ustreznih socialnih varnosti delavcev, ki jim je bilo onemogočeno opravljanje dela zaradi nastanka višje sile zaradi obveznosti zagotavljanja varstva otroka zaradi nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole otroka, ki mu je bila odrejena karantena ali je prišlo do druge zunanje objektivne okoliščine zaradi katere otrok ne more obiskovati vrtca ali šole od 1. septembra 2020 dalje, se predlaga uveljavitev ukrepa zagotavljanja nadomestila plače v višini, kot je določena z ZDR-1 za primer začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga, kar pomeni 80 odstotkov osnove, za obdobje od 1. septembra 2020 dalje.

Posledično zakon za ta primer nadomestila plače retroaktivno ureja tudi možnost uveljavljanja povračila izplačanega nadomestila plače. Delodajalec lahko uveljavi povračilo izplačanega nadomestila plače delavca, ki ne more opravljati dela zaradi višje sile, ki je posledica obveznosti varstva otroka za nadomestilo plače od 1. septembra dalje.

Zaradi kontinuitete izvajanja ukrepov določitve nadomestila plač za primere odrejene karantene in povračila izplačanih nadomestil plač delodajalcu, ki sta bila uveljavljena z Zakonom o interventnih ukrepih za pripravo na drugi val COVID-19 (Uradni list RS, št. 98/20), ki je določal povračilo izplačanih nadomestil plač do 30. septembra 2020, se predlaga uveljavitev uporabe določb, ki se nanašajo na izvajanje teh ukrepov od 1. oktobra 2020.

Zakon določa tudi skrajni rok izvajanja ukrepa nadomestila plače zaradi odrejene karantene in odsotnosti z dela zaradi višje sile, ki je posledica obveznosti varstva otroka ter povračila izplačanih nadomestil plač na tej podlagi, in sicer do 31. decembra 2020. Vlada Republike Slovenije pa lahko uporabo teh ukrepov s sklepom podaljša za obdobje treh mesecev.

K 63. členu (financiranje):

Vir sredstev za financiranje povračil izplačanih nadomestil plače je proračun Republike Slovenije.

K 64. členu (nadzor):

S tem členom se urejata izvrševanje in pristojnost za izvajanje nadzora Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje nad delitvijo in izplačevanjem povračila nadomestila plače delavcem ter nad obveznostmi delodajalcev v zvezi z uveljavljanjem povračila nadomestila plače. Člen določa tudi rok hrambe podatkov, ki jih bo na podlagi predloga zakona pridobil zavod, način ravnanja s temi podatki po preteku hrambe in njihovo arhiviranje.

K 65. členu (inšpekcijski nadzor):

Z namenom zagotavljanja učinkovitega nadzora nad izvajanjem delovnopравниh obveznosti se določa pristojnost inšpektorjev za delo, ki lahko v primeru kršitev ukrepajo v skladu s posebnimi predpisi o inšpekciji dela in inšpekcijskem nadzoru.

K 66. členu (namen):

Člen določa vsebino ukrepa delnega povračila nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo, ki jim delodajalec ne more zagotavljati dela zaradi epidemije ali posledic epidemije in opredeljuje upravičene delodajalce glede na upad prihodkov za 30 %.

K 67. členu (omejitev):

Člen določa trajanje začasnega čakanja na delo po določbah tega zakona.

K 68. členu (pravice in obveznosti):

Člen določa pravice in obveznosti delavcev v času trajanja začasnega čakanja na delo po določbah tega zakona.

Delavec v tem času ohrani vse pravice in obveznosti iz delovnega razmerja, razen tistih, ki so drugače urejene s tem zakonom, določa pa se tudi obveznost delavca, da se na poziv delodajalca vrne na delo, o čemer mora delodajalec predhodno obvestiti Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje. Delavec lahko brez vpliva na odrejeno začasno čakanje opravlja delo največ do sedem delovnih dni v tekočem mesecu, v nasprotnem primeru pa delodajalec do povračila ni več upravičen in mora za nadaljnje prejetje povračila delavcu ponovno odrediti začasno čakanje na delo ter vložiti novo vlogo pri zavodu.

V tretjem in četrtem odstavku se določa način določitve osnove za nadomestilo plače za primer znižanja plače zaradi določitve krajšega polnega delovnega časa pri delodajalcu in za primer izrabe pravice do letnega dopusta.

Peti odstavek podrobno določa vsebino pisnega napotila na začasno čakanje na delo.

K 69. členu (višina nadomestila)

Člen določa višino nadomestila plače, do katerega je upravičen delavec v času začasnega čakanja na delo, ki znaša 80 % osnove za nadomestilo plače iz sedmega odstavka 137. člena ZDR-1 in ne sme biti nižje od minimalne plače v Republiki Sloveniji.

K 70. členu (socialna zavarovanja):

Člen ureja pravice delavcev s pravicami iz socialnih zavarovanj.

Na začasno čakanje na delo so lahko napoteni vsi delavci, ki so v delovnem razmerju pri določenem delodajalcu, ne glede na obliko oziroma vrsto pogodbe o zaposlitvi, in za katere delodajalec ugotovi, da je njihovo delo začasno nepotrebno. To pomeni, da so lahko v ukrep vključeni tudi delavci, ki so v času odločanja delodajalca o začasnem čakanju na delo odsotni z dela ali delajo s krajšim delovnim časom na podlagi predpisov o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (gre za prejemnike delnega nadomestila), predpisov o zdravstvenem zavarovanju ali predpisov o starševskem varstvu, ali nastopijo okoliščine, na podlagi katerih uveljavljajo pravice iz socialnih zavarovanj v času izvajanja ukrepa. Za te delavce se jasno določa, da zadržijo oziroma pridobijo pravice do nadomestil oziroma drugače imenovanih prejemkov oziroma plačila prispevkov iz socialnih zavarovanj, in sicer kot da bi delali. Takšno posebno enotno določitev osnove v tem zakonu so narekovala različne diktije v navedenih predpisih s področja socialnih zavarovanj.

Zavod naj bi delodajalcem zagotavljal delno povračilo nadomestila plače le v tistem delu, v katerem to nadomestilo sicer bremeni delodajalca (sedmi odstavek 7. člena), pravice, ki jih imajo delavci s strani ZZSZ, ZPIZ ali MDDSZ, pa ostajajo nespremenjene. To pomeni, da v primeru, ko je delavec ob odločitvi o začasnem čakanju na delo ali med trajanjem začasnega čakanja na delo upravičen do odsotnosti z dela na podlagi predpisov s področja socialnih zavarovanj ter pridobi na podlagi teh predpisov tudi pravico do ustreznega nadomestila oziroma prejemka, delodajalec ni upravičen do delnega povračila nadomestil plač, delavec pa obdrži pravico do nadomestil oziroma prejemkov na podlagi posebnih predpisov. Če pa je delavec ob odločitvi o začasnem čakanju na delo ali med trajanjem začasnega čakanja na delo upravičen do dela s krajšim delovnim časom na podlagi predpisov s področja socialnih zavarovanj, zavod izplačuje delodajalcu nadomestilo plače v sorazmernem delu glede na delavčevo dejansko delovno obveznost, delavec pa zadrži pravico do nadomestil oziroma prejemkov na podlagi posebnih predpisov.

K 71. členu (višina povračila):

Člen določa višino delnega povračila izplačanega nadomestila plače, ki je navzgor omejena z višino najvišjega zneska denarnega nadomestila za primer brezposelnosti, določenega v zakonu o urejanju trga dela (892,50 EUR) in zajema neto nadomestilo s prispevki delojemalca (bruto I). V skladu s predpisi, ki urejajo državne pomoči, višina navedenega povračila ne sme presežati 80% vrednosti izplačanega nadomestila plače.

K 72. členu (postopek):

Člen določa postopek in rok za uveljavljanje pravice delodajalca do delnega povračila izplačanih nadomestil plače.

Pravica se v skladu s prvim odstavkom tega člena v zakonsko določenem osemdnevnem roku uveljavi z vlogo, ki jo delodajalci vložijo pri zavodu, in sicer v elektronski obliki. Takšno vlogo bo mogoče, seveda ob upoštevanju zakonskega osemdnevnega roka, ki teče od dneva napotitve delavcev na začasno čakanje na delo, vložiti vse do vključno 15. decembra 2020.

V drugem odstavku člen onemogoča uveljavitev navedene pravice delodajalcem, ki so davčni dolžniki oziroma je nad njimi uveden postopek stečaja ali likvidacije.

S tretjim odstavkom so določene obvezne priloge k vlogi, zavod pa o vlogi odloči s sklepom v upravnem postopku (peti odstavek). Bistvena vsebina sklepa je določena v šestem odstavku.

V sedmem in osmem odstavku se določa način izplačila povračila delodajalcu ter se ureja izplačilo za dneve, ko delavec ne dela.

Izjema od osemdnevnega roka iz prvega odstavka tega člena je določena v devetem odstavku in omogoča pridobitev pravice do delnega povračila nadomestila plače tudi po izteku osmih dni od dneva napotitve delavcev na začasno čakanje na delo, in sicer delodajalcem, ki so delavce napotili na začasno čakanje na delo še pred uveljavitvijo tega zakona, za obdobje od 1. oktobra 2020 dalje. V primeru, ko bo takšen delodajalec z vlogo uveljavljal priznanje omenjene pravice najkasneje v osmih dneh od uveljavitve tega zakona, bo ob izpolnjevanju vseh preostalih zakonskih pogojev prav tako upravičen do delnega povračila nadomestila plače.

K 73. členu (nadzor):

S tem členom se urejata izvrševanje in pristojnost za izvajanje nadzora zavoda nad dodelitvijo in izplačevanjem povračila nadomestila plače delavcem ter nad obveznostmi delodajalcev v zvezi z uveljavljanjem povračila nadomestila plače.

Člen določa tudi rok hrambe podatkov, ki jih bo na podlagi predloga zakona pridobil zavod, način ravnanja s temi podatki po preteku hrambe in njihovo arhiviranje.

K 74. členu (obveznosti delodajalca):

Člen v prvih treh odstavkih določa obveznosti delodajalca, ki je dolžan v obdobju prejemanja delnega povračila izplačanih nadomestil plače delavcem izplačevati nadomestila plače, v tem času pa delavcem ne sme odrejati nadurnega dela (čeprav že iz splošne ureditve v ZDR-1 izhaja, da se nadurno delo ne sme uvesti, če je delo možno opraviti v polnem delovnem času z ustrezno organizacijo in delitvijo dela - 146. člen ZDR-1) ali jim začasno prerazporediti delovnega časa, če to delo lahko opravi z delavci na začasnem čakanju na delo. Delodajalec ima možnost, da delavca pozove, da se vrne na delo, lahko pa ga na začasnem čakanju na delo nadomesti z drugim delavcem, vendar mora o tem predhodno obvestiti zavod. Za primere kršitev naštetih obveznosti je v četrtem odstavku določena sankcija v obliki vračila celotnih prejetih sredstev iz naslova omenjenega delnega povračila. Prav tako bo obveznost vračila vseh prejetih sredstev nastopila v primeru začetka postopka likvidacije, tako v obdobju prejemanja sredstev kot v enako dolgem obdobju po prenehanju prejemanja sredstev (peti odstavek). Z delnim povračilom izplačanih nadomestil plače delavcem na začasnem čakanju na delo se želijo ohraniti delovna mesta oziroma začasno preprečiti odpuščanje delavcev iz poslovnih razlogov, zato je v šestem odstavku tega člena določena prepoved odpuščanja delavcev, napotitve na začasno čakanje na delo in prepoved odpuščanja večjega števila delavcev (z eno izjemo). Določba prepoveduje uvedbo samega postopka odpuščanja kot tudi odpoved pogodbe o zaposlitvi. Navedeno pomeni, da delodajalec v času vključenosti v ukrep

npr. ne bo smel začeti postopka kolektivnih odpustov (priprava programa presežnih delavcev, obveščanje sindikata in zavoda za zaposlovanje), kot tudi ne vročiti odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga. Glede na to, da se predlagani zakon glede prepovedi odpuščanja v obdobju vključenosti v interventni ukrep omejuje le na poslovne razloge, lahko v tem obdobju tako delavec kot tudi delodajalec v primeru obstoja razlogov za odpoved odpovesta pogodbo iz vseh drugih razlogov, določenih v 89. členu ZDR-1.

K 75. členu (inšpekcijski nadzor):

Ta člen za izvajalca inšpekcijskega nadzora nad določbami tega poglavja določa Inšpektorat RS za delo.

K 76. členu (državne pomoči):

Člen določa pogoje za dodelitev državne pomoči za predmetni ukrep.

K 77. členu (obveznost zaposlitve):

Prvi odstavek 43. člena Zakona o interventnih ukrepih za pripravo na drugi val COVID-19 (Uradni list RS, št. 98/20) določa, da delodajalcu ni treba vrniti celotnega zneska prejetega sofinanciranja kadrovske štipendije, če v enem letu po preteku dvomesečnega roka po zaključku izobraževanja, štipendistu ponudi pogodbo o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto. Pri tem mora delodajalec izjaviti, da pogodbe o zaposlitvi s štipendistom v roku ni sklenil zaradi izjemne okoliščine epidemije Covid-19.

Predlagani prvi odstavek nadalje predvideva varovalko, da v kolikor delodajalec v enem letu po preteku dvomesečnega roka, štipendistu ponudi pogodbo o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto ter jo štipendist zavrne zaradi nadaljevanja študija, delodajalec pa ga želi na višji ravni štipendirati, le-ta ne more uveljavljati ponovnega sofinanciranja na novih javnih razpisih. Obveznost delodajalca po ZŠtip-1 je zaposlitev štipendista, za katerega je prejel sofinanciranje, saj se šele s tem štipendijsko razmerje zaključi. Izjemne okoliščine Covid-19 ne morejo biti razlog za izkoriščanje sistema, s katerim bo delodajalcem oproščena obveznost zaposlitve ter hkrati omogočeno nadaljnega sofinanciranja štipendiranja kadrovske štipendij.

K 78. členu (izjemni dosežki):

Zakon o štipendiranju (Uradni list RS, št. 56/13, 99/13 – ZUPJS-C, 8/16, 61/17 – ZUPŠ in 31/18; v nadaljnjem besedilu: ZŠtip-1) v prvem odstavku 24. člena določa, da se za izjemne dosežke štejejo:

- najvišja mesta iz znanja ali raziskovanja na državnih tekmovanjih, sofinanciranih iz javnih sredstev,
- prejeta zlata in srebrna priznanja iz znanja ali raziskovanja na državnih tekmovanjih, sofinanciranih iz javnih sredstev,
- priznanja za najboljše raziskovalne naloge,
- udeležba in najvišja mesta na mednarodnih tekmovanjih iz znanja, raziskovanja, razvojne dejavnosti ali umetnosti,
- nagrajeno znanstvenoraziskovalno, razvojno ali umetniško delo na državni ali mednarodni ravni,
- objava znanstvenoraziskovalne naloge ali znanstvenega prispevka v strokovni ali znanstveni publikaciji ali zborniku,
- umetniško delo ali drugo delo, ki je dobilo vsaj dve pozitivni strokovni kritiki, objavljeni v različnih tiskanih medijih, dostopnih na območju celotne Slovenije, oziroma je sodelovalo na mednarodni razstavi ali festivalu,
- najvišja mesta na področju poklicnega in strokovnega izobraževanja na državnih in mednarodnih tekmovanjih.

ZŠtip-1 nadalje v drugem odstavku 24. člena določa, da lahko vlagatelj za pridobitev Zoisove štipendije ob prehodu med ravnmi izobraževanja uveljavlja izjemni dosežek iz zadnjih dveh šolskih ali študijskih let iz predhodne ravni izobraževanja.

Po podatkih Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport (v nadaljnjem besedilu: MIZŠ) v šolskem oziroma študijskem letu 2019/2020 kar 43 od 68 tekmovanj ni bilo izvedenih na državni ravni. Glede na določbe ZŠtip-1 in podatke MIZŠ se zaradi načela enake obravnave različnih skupin vlagateljev izjemni dosežki iz tega šolskega oziroma študijskega leta ne morejo upoštevati, saj bi v nasprotnem primeru v neenakopraven položaj postavili tiste, ki se niso imeli možnosti udeležiti državnega tekmovanja in s tem pridobiti izjemni dosežek, katerega bi lahko uveljavljali za pridobitev Zoisove štipendije.

S predlaganim prvim odstavkom se zato določa, da lahko vlagatelj vloge za dodelitev Zoisove štipendije ob prehodu med ravnmi izobraževanja v šolskem oziroma študijskem letu 2021/2022 uveljavlja izjemni dosežek, ki ga je dosegel v šolskem oziroma študijskem letu 2018/2019 in v šolskem oziroma študijskem letu 2020/2021.

Določba prvega odstavka je sicer že zajeta v 58. členu Zakonu o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20; v nadaljnjem besedilu: ZIUOOPE), vendar pa ZIUOOPE velja do 31. 12. 2020, zaradi česar navedeni ukrep nima učinka v šolskem oziroma študijskem letu 2021/2022.

Ker se na srednješolski in visokošolski ravni ne organizira in izvaja veliko državnih tekmovanj, večina dijakov in študentov kot izjemni dosežek uveljavlja objavo znanstvenoraziskovalne naloge ali znanstvenega prispevka v strokovni ali znanstveni publikaciji ali zborniku. Priprava znanstvenoraziskovalnega dela je dolgotrajno delo, da pride do končne objave pa celoten proces traja več kot eno šolsko oziroma študijsko leto.

S predlaganim drugim odstavkom se tako določa, da vlagatelj vloge za dodelitev Zoisove štipendije pri prehodu med ravnmi izobraževanja v šolskem oziroma študijskem letu 2021/2022 lahko uveljavlja znanstvenoraziskovalno nalogo ali znanstveni prispevek v strokovni ali znanstveni publikaciji ali zborniku, objavljeno v šolskem oziroma študijskem letu 2019/2020 in v šolskem oziroma študijskem letu 2020/2021.

Ker je namen predlagane določbe ureditev uveljavljanja izjemnih dosežkov v šolskem oziroma študijskem letu 2021/2022, se s tretjim odstavkom določa, da ne glede na veljavnost tega interventnega zakona, ukrepi iz tega člena veljajo do zaključka šolskega oziroma študijskega leta 2021/2022.

K 79. členu (enomesečna OVO):

S tem členom se zaradi izvajanje ukrepov omejevanja okužbe COVID-19 proračuna zagotavlja financiranje enomesečne obvezne strateške zaloge osebne varovalne opreme za izvajalce na področju socialnega varstva. Z oblikovanjem enomesečne obvezne strateške zaloge osebne varovalne opreme za izvajalce na področju socialnega varstva se bo zagotovilo nemoteno izvajanje dejavnosti v primeru motenj pri dobavah opreme, pri čemer oblikovanje strateške zaloge ne bo finančno obremenilo izvajalcev ali njihovih uporabnikov.

K 80. členu (OVO):

S tem členom se iz proračuna Republike Slovenije zagotavljajo sredstva za sofinanciranje osebne varovalne opreme za zaposlene, ki izvajajo socialno varstveno storitev institucionalno varstvo, in sicer osnovno in socialno oskrbo, v javni mreži skladno s 50., 51., 52. in 54. členom ZSV, za izvajalce krizne namestitve iz tretjega odstavka 49. člena ZSV, za izvajalce socialno varstvenih programov iz 18.s člena ZSV, ki izvajajo nastanitveni program iz 3. člena Pravilnika o sofinanciranju socialnovarstvenih programov (Uradni list RS, št. 70/16 in 34/19) in dezinfekcijo prostorov, v primeru oskrbe uporabnikov, pri katerih je prisoten sum na okužbo z virusom COVID-19 (siva cona) oziroma laboratorijsko potrjena okužba s COVID-19 (rdeča cona).

K 81. členu (kritje izpada prihodkov):

Za zagotovitev finančne vzdržnosti pri izvajalcih socialno varstvenih storitev institucionalno varstvo v javni mreži se predlaga, da proračun RS tudi v prihodnje krije strošek izpada prihodkov zaradi nezasedenih kapacitet. Izvajalci 2/3 prihodkov ustvarijo iz naslova oskrbnin, v primeru suma oz. laboratorijsko potrjene okužba s COVID-19 pa v skladu z usmeritvami zdravstvene stroke velja popolna prepoved sprejema novih uporabnikov. S tem izvajalcem pokrijemo izpad dohodkov zaradi prepovedi sprejema novih uporabnikov.

K 82. členu (povračilo stroškov oskrbnine):

Predlog ureja tudi povračilo sredstev stroškov oskrbnine uporabnika institucionalnega varstva zaradi umika v domačo oskrbo. Skladno s predpisi na področju socialnega varstva je uporabnik dolžan plačati strošek oskrbnine tudi v primeru odsotnosti, kar predstavlja veliko finančno breme ob hkratni oskrbi uporabnika v domačem okolju.

K 83. členu (sofinanciranje ukrepov):

Člen zagotavlja pravne podlage za izvedbo ukrepov iz sredstev REACT-EU.

K 84. členu (dodelitev sredstev):

Ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, ki nastopa v vlogi organa upravljanja Operativnega programa za izvajanje materialne pomoči najbolj ogroženim za obdobje 2014-2020, ima z izbranimi partnerskima organizacijama (Rdečim križem Slovenije in Slovensko karitas), sklenjeni pogodbi o sofinanciranju dejavnosti razdeljevanja hrane in izvajanja spremljevalnih ukrepov za obdobje 2020-2023.

Ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, kot enega izmed ukrepov za odpravo posledic epidemije COVID-19 predlaga nov člen, ki bo omogočil neposredno sofinanciranje dodatnih upravnih stroškov in stroškov prevoza in skladiščenja hrane in/ali materialne pomoči, ter stroškov spremljevalnih ukrepov, v obliki pavšala, in sicer v višini 10% od vrednosti nakupa hrane in/ali materialne pomoči, ki jo bo v letih 2021 do 2023 dobavilo v skladišča partnerskih organizacij.

Za nakup hrane in/ali materialne pomoči v okviru Operativnega programa za izvajanje materialne pomoči najbolj ogroženim za obdobje 2014-2020, bo ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, v obdobju 2021 do 2023 namenilo dodatnih 7,7 milijonov evrov sredstev evropskega proračuna, za plačilo dodatnih stroškov partnerskih organizacij pa dodatnih 770.000 evrov sredstev evropskega proračuna.

Dodatna sredstva sofinanciranja se s predlaganim členom ter skladno s tretjo alinejo prvega odstavka 106.j člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP, 96/15 – ZIPRS1617 in 13/18) dodelijo na podlagi neposredne pogodbe.

K 85. členu (temeljni dohodek):

Samozaposleni, družbeniki, ki so poslovodne osebe, in kmetje so upravičeni do izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka. Upravičenec je moral biti registriran za opravljanje dejavnosti najmanj od 13. marca 2020 do uveljavitve tega zakona in ne more opravljati dejavnosti ali jo opravljati v bistveno manjšem obsegu. Višina mesečnega temeljnega dohodka znaša 1.100 EUR mesečno za mesece oktober, november in december 2020, razen za upravičence s področja kulture, za katere znaša 700 EUR, saj jim Republika Slovenija plačuje prispevke za socialno varnost. Upravičenec, ki za posamezni mesec ni vključen za celotni mesec ali za polni zavarovalni čas, je upravičen do sorazmernega dela izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka. Mesečni temeljni dohodek je oproščen vseh davkov in prispevkov.

K 86. členu (izplačilo):

Izplačilo mesečnega temeljnega dohodka izvaja Finančna uprava Republike Slovenije. Upravičenec do mesečnega temeljnega dohodka predloži izjavo, s katero izjavlja, a zaradi posledic epidemije ne more opravljati dejavnosti ali jo opravljati v bistveno zmanjšanem obsegu. Izjavo poda na podlagi lastne ocene poslovanja. Finančna uprava Republike Slovenije nakaže

mesečni temeljni dohodek 10. v mesecu za pretekli mesec ali za pretekla dva ali tri mesece skupaj. Izjavo predloži upravičenec v elektronski obliki. Predloga obrazca izjave je objavljena na portalu eDavki. V primeru podaljšanja ukrepov se izplača mesečni temeljni dohodek skladno z 97. členom.

K 87. členu (zagotavljanje sredstev za izplačila mesečnega temeljnega dohodka):

Določa vir financiranja ukrepov, in sicer se sredstva za izplačilo mesečnega temeljnega dohodka se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije.

K 88. členu (vračilo mesečnega temeljnega dohodka)

Izjava upravičenca je informacija javnega značaja. Šteje se, da upravičenec zaradi posledic epidemije ne more opravljati dejavnosti ali jo opravlja v bistveno zmanjšanem obsegu, če bodo prihodki upravičenca v letu 2020 zaradi posledic epidemije znižali za več kot 30% glede na leto 2019. Če ni posloval v celotnem letu 2019 oziroma 2020, je do pomoči upravičen tisti upravičenec, ki se mu bodo povprečni mesečni prihodki leta 2020 zaradi posledic epidemije znižali za več kot 30 % glede na povprečne mesečne prihodke v letu 2019. Če v letu 2019 ni posloval, je do pomoči upravičen tudi tisti upravičenec, ki se mu bodo povprečni mesečni prihodki v letu 2020 zaradi posledic epidemije znižali za več kot 30 % glede na povprečne mesečne prihodke v letu 2020 do 12. marca 2020. Če pogoj iz tega odstavka ni dosežen, mora upravičenec vrniti celotno pomoč. Prihodki so ugotovljeni po pravilih računovodenja ter nadomestila iz zavarovanja za starševsko varstvo.

Upravičenec mora v primeru, da je od uveljavitve tega zakona prišlo do izplačila dobička, nakupov lastnih delnic ali lastnih poslovnih deležev, izplačil nagrad poslovodstvu oziroma dela plač za poslovno uspešnost poslovodstvu, izplačanih v letu 2020 oziroma za leto 2020, o tem seznaniti Finančno upravo Republike Slovenije. Prejeta sredstva mora vrniti po vročitvi odločbe, skupaj z zakonsko določenimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od dneva uveljavitve pravic iz tega zakona do dneva vračila.

Če upravičenec naknadno ugotovi, da ni izpolnjeval pogojev za njegovo pridobitev, o tem obvesti Finančno upravo Republike Slovenije najkasneje do roka za predložitev obračuna od dohodkov pravnih oseb za leto 2020 oziroma za obdobje, ki vključuje podatke za obdobje drugega polletja 2020, oziroma do roka za predložitev obračuna davka od dohodkov iz dejavnosti za leto 2020, oziroma v primeru podaljšanja ukrepov skladno z 72. členom tega zakona do 10. v mesecu za pretekli mesec, in vrniti znesek prejete pomoči v 30 dneh od vročitve odločbe. Po poteku roka za plačilo do plačila se mu obračunavajo zakonske zamudne obresti po Zakonu o predpisani obrestni meri zamudnih obresti

Nadzor nad uveljavljanjem pravic izvaja Finančna uprava Republike Slovenije.

K 89. členu (pogoji dodelitve državne pomoči):

Ukrep mesečnega temeljnega dohodka se izvaja v skladu z državnimi pomočmi iz Začasnega okvirja za ukrepe državnih pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19, točko 3.1.

K 90. členu (delno povrnjeni izgubljeni dohodek za čas trajanja karantene na domu ali nezmožnosti opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka)

Upravičenec do delno povrnjenega izgubljenega dohodka zaradi odrejene karantene ali nezmožnosti opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka je samozaposleni, družbenik, ki je poslovodna oseba in kmet.

Upravičencu se izgubljeni dohodek delno povrne, če se odpravi v državo, na zelenem ali rumenem seznamu v času njegovega odhoda iz Republike Slovenije in mu je ob prehodu meje pri povratku v Republiko Slovenijo odrejena karantena, ker je bila država uvrščena na rdeči seznam, ali če mu je odrejena karantena zaradi stika z okuženo osebo.

V okvir obveznosti varstva zaradi višje sile zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole se šteje otroke do vključno 5. razreda osnovne šole, otroke v prilagojenih in posebnih programih v osnovnih šolah s prilagojenim programom in v zavodih za vzgojo in izobraževanje otrok s posebnimi potrebami ter otroke, ki imajo v odločbi o usmeritvi določeno pomoč spremljevalca.

Upravičenec, ki mu je bila odrejena karantena na domu zaradi odhoda v državo, ki je na rdečem seznamu, je upravičen do delnega povračila izgubljenega dohodka v času odrejene karantene ali nezmožnosti opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka, v primeru odhoda zaradi naslednjih osebnih okoliščin: (i) smrti zakonca ali zunajzakonskega partnerja ali smrti otroka, posvojenca ali otroka zakonca ali zunajzakonskega partnerja, (ii) smrti staršev (oče, mati, zakonec ali zunajzakonski partner starša, posvojitelj), (iii) rojstva otroka.

K 91. členu (višina)

Višina delno povrnjenega izgubljenega dohodka znaša 250 EUR za vsako odrejeno karanteno.

K 92. členu (postopek izplačila):

Povračilo delno izgubljenega dohodka izvaja Finančna uprava Republike Slovenije. Upravičenec predloži vlogo, kateri priloga je odločba o karanteni, v roku 30 dni od vročitve odločbe o karanteni. Upravičencu nakaže Finančna uprava Republike Slovenije delno izgubljeni dohodek do 10. v mesecu za pretekli mesec. Upravičenec predloži vlogo prek informacijskega sistema Finančne uprave Republike Slovenije v elektronski obliki.

V primeru podaljšanja ukrepov se delno povrnjeni izgubljeni dohodek za čas trajanja karantene izplača tudi za čas trajanja karantene v obdobju, ki se določi skladno z drugim odstavkom 97. člena tega zakona. Za pridobitev pravice do izplačila delno povrnjenega izgubljenega dohodka za čas trajanja karantene ali nezmožnosti opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka v tem obdobju se smiselno uporabljajo določbe tega člena. Finančna uprava Republike Slovenije delno povrnjeni izgubljeni dohodek za čas trajanja karantene ali nezmožnosti opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka nakaže do 10. dne v mesecu za vlogo, prejete v preteklem mesecu.

K 93. členu (zagotavljanje sredstev za izplačila delno izgubljenega dohodka zaradi karantene ali nezmožnosti opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka):

Sredstva za izplačilo delno izgubljenega dohodka se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije oziroma iz sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije.

K 94. členu (pogoji dodelitve državne pomoči)

Ukrep povračila delno izgubljenega dohodka se izvaja skladno z Začasnim okvirom za ukrepe državnih pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19, točka 3.1.

K 95. členu (uporaba zaščitne opreme iz blagovnih rezerv):

Zavod za blagovne rezerve razpolaga s 5 mio mask za splošno uporabo. Le-te se uporabijo za zaščito pred virusom COVID-19 v podjetjih.

K 96. členu (pogoji dodelitve državne pomoči):

Ukrep zagotovitve zaščitnih mask se izvaja skladno s pravili de minimis pomoči.

K 97. členu (trajanje):

Ukrep mesečnega temeljnega dohodka in ukrep povračila delno izgubljenega dohodka za čas trajanja karantene trajajo od 1.10. do 31.12.2020. Vlada Republike Slovenije lahko podaljša obdobje za obdobje največ šestih mesecev.

K 98. členu (financiranje):

Člen določa, da se za izvajanje ukrepov za omejevanje in preprečevanje širjenja virusa SARS-CoV-2 iz sredstev proračuna Republike Slovenije ali zagotavljanja financiranja zaščitne opreme in dezinfekcije prostorov za izvajalce in uporabnike storitev na področju vzgoje in izobraževanja ter znanosti. Iz sredstev proračuna Republike Slovenije se zagotavlja tudi financiranje prostovoljnega cepljenja proti sezonski gripi vseh.

K 99. členu (oprostitev plačila za vrtec):

Obseg financiranja oprostitve plačila vrtca iz državnega proračuna zajema vse primere, ko otrok vrtca ne obiskuje zaradi odrejene karantene. Vrtcem se v tem primeru izpad plačil staršev

zagotavlja iz državnega proračuna, pri čemer zahtevke za javne in zasebne vrtce s koncesijo uveljavlja njihova občina ustanoviteljica oziroma koncendentka za vse otroke, vključene v vrtce, ne glede na občino njihovega stalnega prebivališča. Rešitev, ki se predlaga, je po vsebini enaka rešitvi, ki je veljala za financiranje oprostitev plačil staršev v skladu s 77. členom Zakona o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije Covid-19 (ZIUOOPE).

Ker se oprostitev plačil nanaša samo na razlog odrejene karantene, ko otrok ne more obiskovati vrtca, kar se izkazuje z odločbo o odrejeni karanteni, je podlaga za kritje plačila staršev iz državnega proračuna odločba, ki jo starši predložijo vrtcu. Na enak način kot v primeru ZIUOOPE je urejeno tudi vlaganje zahtevkov za povračilo sredstev, in sicer sredstva javnim vrtcem in zasebnim vrtcem s koncesijo iz naslova izpada plačil staršev krije občina, ustanoviteljica vrtca oziroma koncendentka, za vse vključene otroke ter nato uveljavlja povračilo iz državnega proračuna. Zasebni vrtci, ki so financirani na podlagi 34. člena ZVrt vlagajo zahtevke za povračilo izpada plačil staršev do državnega proračuna sami.

K 100. členu (vrnitev neupravičeno pridobljenih sredstev):

Ker so kontrole nad upravičenostjo višine pripadajočih sredstev vrtcem zaradi pomanjkanja podatkov in informacijskih sistemov pomanjkljive, bo potrebno opravljati tudi naknadne kontrole. Za izpeljavo učinkovitih dodatnih kontrol preverjanja utemeljenosti zahtevkov je potrebno vzpostaviti ustrezno pravno podlago, ki bo omogočala vrnitev neupravičeno izplačanih sredstev v državni proračun še 10 let po prejemu. Prav tako so vrtci dolžni za to obdobje hraniti vso dokumentacijo, ki izkazuje upravičenost sredstev.

K 101. členu (vzgojno-izobraževalno delo na daljavo):

S predlaganim členom se vzpostavlja pravna podlaga za vzgojno-izobraževalno delo na daljavo. Le-to obsega pouk in druge oblike organiziranega dela in se lahko izvaja na vseh stopnjah izobraževanja. Sklep o vzgojno-izobraževalnem delu na daljavo sprejme minister, pristojen za izobraževanje, kadar za to nastopijo posebni razlogi. Zakon kot take razloge določa naravne ali druge nesreče, če se taka nesreča pričakuje in druge izjemne okoliščine.

K 102. členu (sklepi ministra, pristojnega za izobraževanje):

Določena je pristojnost ministra, da v izjemnih okoliščinah, ne glede na druge predpise, s sklepom drugače določi ukrepe, ki so nujno potrebni za nemoteno delovanje vzgojno-izobraževalnih zavodov. Tako lahko minister na področju osnovnošolskega, osnovnega glasbenega, srednješolskega in višješolskega izobraževanja določi izvedbo šolskega koledarja, trajanje šolskega in študijskega leta, načine ocenjevanja znanja ter pridobivanja in zaključevanja ocen, napredovanje učencev in dijakov, načine in roke za opravljanje izpitov in drugih obveznosti, roke za izdajo ter razdelitev spričeval in drugih listin, način in roke za opravljanje nacionalnega preverjanja znanja, zaključnega izpita in mature in merila za izbiro kandidatov v primeru omejitve vpisa v srednje in višje strokovne šole. Takšna določba je potrebna, saj se lahko le na tak način, glede na okoliščine, omogoči nemoten potek vzgojno-izobraževalnega dela.

K 103. členu (prilagoditev osnovnošolskega izobraževanja odraslih):

Tudi v osnovnošolskem izobraževanju za odrasle se smiselno uporabljajo določbe prejšnjih dveh členov tega zakona, kar pomeni odmik od Zakona o izobraževanju odraslih, ki je potreben zaradi izvedbe vzgojno-izobraževalnega dela v posebnih okoliščinah.

K 104. členu (praktično usposabljanje z delom, obvezne izbirne vsebine, interesne dejavnosti):

S predlagano določbo je predvideno, da se dijakom in vajencem v zaključnih letnikih lahko prizna praktično usposabljanje z delom, če tega zaradi izjemnih okoliščin pri delodajalcu ni bilo mogoče izvesti. Prav tako se dijakom in vajencem lahko kot opravljene priznajo tudi druge oblike vzgojno-izobraževalnega dela.

K 105. členu (vpis na visokošolskih zavodih za študijsko leto 2021/2022):

Uvedba brezpapirnega poslovanja za prijavno-sprejemni postopek za vpis v visoko šolstvo za študijsko leto 2021/22, ki traja do 30. septembra 2021.

K 106. členu:

Generalni direktor uprave lahko, kadar je to nujno potrebno, da se prepreči širjenje virusne okužbe in v skladu s priporočili NIJZ, omeji ali zadrži pravic in pravnih koristi zaprtih oseb.

K 107. členu:

Rastlinjaki, ki so proizvodi, dani na trg v skladu s predpisom, ki ureja tehnične zahteve za proizvode in ugotavljanje skladnosti (rastlinjaki prefabrikati), se lahko postavijo na vseh kmetijskih zemljiščih, ki imajo boniteto nižjo od 35. Postavitev je mogoča ne glede na določila 3.č člena ZKZ (in prehodnega 45. člena ZKZ) in ne glede na določil sprejetih prostorskih aktov lokalnih skupnosti. S tem je omogočeno, da se objekti kmetijsko pridelavo (rastlinjaki) postavijo brez spremembe prostorskih aktov ali namenske rabe prostora, na kmetijskih zemljiščih, ki so slabše kvalitete (boniteta nižja od 35). Tak tip rastlinjakov je konstrukcijsko enostavnejši ter primernejši za postavitev na kmetijskih zemljiščih. Ključni namen teh rastlinjakov je zagotavljanje stabilnih klimatskih pogojev ter ščitenje proizvodov pred podnebnimi vplivi. Ostali rastlinjaki zahtevajo kompleksnejše postopke, naprave oziroma dodatne prostore, zato v ta sklop niso zajeti.

Ne glede na siceršnjo ureditev se predhodni postopek ali presoja vplivov na okolje za rastlinjake prefabrikate, ki imajo površino do 1 ha, ne izvede. V primerih, ko na zemljišču že stoji objekt, je meja 3 ha. S tem se odpravijo administrativne ovire in skrajšajo roki za postavitev rastlinjakov. Projekti iz priloge II Direktive o presoji javnih in zasebnih projektov na okolje so projekti za prestrukturiranje kmetijskih gospodarstev in projekti za rabo nekultivirane krajine ali polnaravnih območij za intenzivno kmetijsko rabo. Zato so rastlinjaki na obstoječem kmetijskem zemljišču manjši kot 10 ha lahko izjema.

Ne glede na uredbo, ki ureja razvrščanje objektov, se vsi rastlinjaki, ki so objekt, če je kot celota dan na trg kot proizvod, ki izpolnjuje zahteve iz predpisov, ki urejajo splošno varnost proizvodov, štejejo med enostavne objekte. V teh primerih ne gre za kakršne koli posege, ampak le za postavitev vnaprej pripravljenih elementov na določeni lokaciji. Vsi rastlinjaki (prefabrikati) ne glede na velikost, višino in razpone postanejo enostavni objekti.

Vsi rastlinjaki po tem členu se morajo uporabljati le v kmetijske namene oziroma morajo omogočiti pridelavo hrane.

K 108. členu (ukrepi s področja namakanja in postavitve objektov za kmetijsko pridelavo):

Vlogi za pridobitev odločbe o uvedbi namakalnega sistema (lokalnega ali zasebnega) ali za postavitev rastlinjaka prefabrikata je potrebno priložiti soglasja oziroma dovoljenja pristojnih organov, če gre za območje varovanj ali omejitev po posebnih predpisih. Ta območja so razvidna iz planskih aktov lokalnih skupnosti. Organ po uradni dolžnosti pri lokalni skupnosti zaprosi za lokacijsko informacijo, iz katere je razvidno, za na katerih območjih varovanj in omejitev po posebnih predpisih leži območje predvidenega namakalnega sistema ali postavitve rastlinjaka prefabrikata. Za skrajšanje postopkov uvedbe namakalnih sistemov ali postavitve rastlinjakov prefabrikatov je potrebno sodelovanje vseh organov. Zato morajo vsi organi vloge za izdajo soglasij oziroma dovoljenj na območjih predvidenih namakalnih sistemov obravnavati kot nujne ter soglasja izdati najkasneje v 30 dneh. V primerih, da pristojni organ v predpisanem 30 dnevnom roku soglasja oziroma dovoljenja ne izda, se šteje, da se organ s predvidenim namakalnim sistemom ali postavitvijo rastlinjaka prefabrikata strinja.

Posebni poudarek se daje izdaji vodnega dovoljenja in vodnih soglasij, saj sta ta dva dokumenta nujna za neposredno rabo vode za potrebe namakanja. Tudi v teh primerih velja, da pristojni organ v predpisanem 30 dnevnem roku izda soglasje oziroma dovoljenje. V nasprotnem velja, da se organ s predvidenim namakalnim sistemom ali postavitvijo rastlinjaka prefabrikata strinja, razen če gre za poseg na območju velikega razreda nevarnosti.

K 109. členu (ukrepi s področja izkoriščanja geotermalne energije v rastlinjakih):

Ukrep omogoča pregledno uporabo geotermalne energije za reinekcijske sisteme, kjer se ne izkorišča voda, temveč le toplota, ki jo ta voda, kot medij za prenos energije dostavi na površje in se nato ohlajena vrne nazaj v zbiralnik. Država je zaradi kompleksnosti sistema po svojih zmožnostih pristopila k izkoriščanju potenciala termomineralne vode s pomočjo reinekcijskih vrtin na področju kmetijske pridelave. Osnovni namen tovrstnih investicij je zmanjšanje izpustov termomineralne vode v okolje ter zmanjševanje stanja količine vode v vodonosniku, kar bo v bodoče pomagalpo pri izpolnjevanju zahtev zelenega dogovora in trajnostnega kmetijstva v novem programskem obdobju. Pomembno je, da se vsa kmetjska gospodarstva, ki uporabljajo tovrstno energijo, v prihodnje priključijo na zaprt geotermalni sistem, ker le na ta način bomo sledili k povečanju samooskrbe na področju kmetijske pridelava (zelenjava ali jagode, ...). Ker bomo za ta namen uporabljali obnovljiv vir energije, morajo investitorji slediti proizvodnji z nizkimi ogljičnimi izpusti v svoji proizvodnji.

Izgradnja reinjekcijskih vrtin je zahteven izvedbeni ukrep, ki traja daljše časovno obdobje. Prav tako je časovno zahtevna priprava in izvedba postopka Javnega razpisa, saj je potrebno pred tem sprejeti še vse podzakonske akte. Da bi lahko pravočasno pripravili vse potrebne podzakonske akte ter objavili javni razpis predlagamo uvrstitev tega člena v PKP5. Ker se s tem podaljša rok za pripravo podzakonskih aktov in javnega razpisa, hkrati predlagamo tudi podaljšanje roka za izvedbo projektov.

K 110. členu (nabava kmetijskih pridelkov in živil v javnih zavodih):

Javni zavodi morajo, ne glede na predpise, ki urejajo zeleno javno naročanje, nabaviti vsaj 50 odstotkov pridelanih kmetijskih pridelkov in živil z območja Republike Slovenije in vsaj 50 odstotkov predelanih kmetijskih pridelkov in živil, pri katerih so bile vse faze pridelave in predelave opravljene v Republiki Sloveniji, kar bo imelo izrazit vpliv na bodočo samooskrbo. Predvideva se pozitiven vpliv na kmetijski in kmetijsko-predelovalni sektor.

K 111. členu (finančna pomoč zaradi bolezn COVID-19):

S predlogom se nosilec ali članom kmetijskih gospodarstev, ki so pokojninsko in invalidsko zavarovani kot kmetje, kar pomeni, da jim ta dejavnost predstavlja glavni poklic, in ki so zboleli zaradi virusa COVID-19, dodeli finančna pomoč zaradi nezmožnosti za delo. Do finančne pomoči so upravičeni tisti člani kmetijskega gospodarstva, ki so v pokojninsko zavarovani kot kmetje. Višina finančne pomoči je enaka dejanskemu strošku nadomestitve njegovega dela na kmetiji, vendar ne več kot 80% minimalne plače za delo s polnim delovnim časom in je namenjena predvsem kot pomoč za nadomeščanje nujno potrebne delovne sile za izvedbo rednih del na kmetijah.

K 112 členu (finančno nadomestilo za ekstrakcijo hmelja):

Ker je hmeljarstvo skoraj 100% izvozno naravnana panoga, se zaradi občutnih motenj na trgu s hmeljem in pivom, tako na veleprodajni kot maloprodajni ravni in v sektorju Horeca predlaga financiranje ekstrakcije hmelja v hmeljev ekstrakt, ker ima slednji podaljšano obdobje uporabe, s čimer bi ohranili ustrezno kakovost slovenskega hmelja za predelavo. V nasprotnem primeru ne bi dosegal zaželenih in predpisanih kakovostnih parametrov za nadaljnjo uporabo.

K 113. členu:

Člen določa podaljšanje veljavnosti izkaznic o usposabljanju za ravnanje s fitofarmaceutskimi sredstvi in veljavnost potrdil in znakov o pravilnem delovanju naprav za nanašanje s temi sredstvi.

K 114. členu (ukrepi na področju odobrenih obratov, ki proizvajajo živila živalskega izvora za javno potrošnjo):

Določitev urnikov za izvajanje ante in post mortem pregledov je nujen za male obrate, ko ni dovolj uradnih veterinarjev in veterinarskih tehnikov za delo v klavnicah, saj je prednostno treba zagotoviti ante in post mortem preglede v velikih klavnicah, v malih klavnicah pa je potrebno klanje vršiti naenkrat več živali skupaj in po urniku, da se predhodno uskladi z UVHVVR (sedaj se UVHVVR prilagaja uram posameznikom, ki želijo klati v malih klavnicah).

K 115. členu (splošni ukrepi glede poslovanja s strankami na delovnem področju MKGP):

V tistem delu, kjer je mogoče izvajati izobraževanje preko oddaljenega dostopa, se v času, ko je nevarnost okužbe s COVID-19 povečana, vzpostavi možnost izobraževanja preko elektronskih medijev.

K 116. členu (nadomestila za izvajalce občasnega prevoza)

V Sloveniji poteka izvajanje javnega prevoza potnikov v obliki javnih linijskih prevozov v mestnem in medkrajevem prometu, posebnih linijskih prevozov za prevoze delavcev, šolarjev ali drugih organiziranih skupin potnikov, občasnih ali turističnih prevozov, stalnih izvenlinijskih ali shuttle prevozov in avtotaksi prevozov. Zaradi ukrepov za omejevanje širjenja COVID 19 so bili ustavljeni vsi prevozi razen avtotaksi prevozov. Izvajalci prevozov so v tem času lahko uveljavljali nadomestila plač za zaposlene na čakanju, niso pa imeli možnosti do nadomestil za stroške, ki jih je imel prevoznik v tem času in jih bo imel zlasti na področju turističnih prevozov do ponovne oživitve celotne dejavnosti turizma. Avtobusni prevozniki prevozijo za turistične prevoze v obdobju od aprila do oktobra 9,8 mio kilometrov na mesec in ustvarijo 7,0 mio prihodkov na mesec. Zaradi pandemije in ukrepov, ki jih je morala uveljaviti Slovenija bodo tako izgubili mesece, ki so bili nosilni meseci za izvajanje celotne dejavnosti.

V Sloveniji imajo gospodarski subjekti 326 licenc skupnosti za izvajanje prevozov potnikov in 2863 avtobusov z izdano licenco skupnosti. Za izvajanje gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu imajo koncesionarji prijavljenih 1114 avtobusov., za izvajanje mestnega prometa v Ljubljani je 219 avtobusov, v Mariboru 77 avtobusov, za izvajanje posebnih linijskih in občasnih prevozov imajo imetniki licence Skupnosti 1400 avtobusov. Zaradi ustavitve prevoza potnikov v Republiki Sloveniji je v celoti obstal celoten sektor javnega prevoza potnikov. Koncesionarji, ki izvajajo obvezno gospodarsko javno službo javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu so v skladu s koncesijsko pogodbo upravičeni do minimalnega nadomestila tudi v času, ko niso izvajali dejavnosti.

Imetniki licence skupnosti bi tako dobili nadomestilo za obdobje, ko niso mogli izvajati občasnih prevozov 373.960 evrov za mesec marec, 839.160 evrov za mesec april in 1.118.880 za mesec maj, ko ne bo občasnih prevozov, skupaj 2.332.000 evrov. Nadomestilo v višini 33,30 evra na avtobus pokriva minimalne stroške amortizacije avtobusa, ki je izračunana na podlagi 20 letne amortizacije avtobusa in stroške, ki jih ima imetnik licence skupnosti, da ohranja dejavnost. Razprodaja avtobusov in odpuščanje zaposlenih, voznikov, ki morajo za delov turizmu obvladati tudi tuj jezik in so pogosto tudi svetovalec in vodič gostov bi povzročila nepopravljive posledice v celotni dejavnosti turizma. Na trgu v EU je veliko pomanjkanje voznikov in smo imeli že doslej veliko beg voznikov iz obmejnih območij, ki so si delo našli v sosednjih regijah.

K 117. členu (nadomestila za izvajalce mestnega prevoza)

V skladu z ZPCP-2 morata mesti z več kot 100.000 prebivalcev organizirati izvajanje javnega prevoza v obliki gospodarske javne službe. LPP Ljubljana in MARPROM Maribor, ki izvajata gospodarsko javno službo mestni prevoz potnikov sta imela 16. marca 2020 296 avtobusov, prilagojenih za izvajanje mestnega prevoza. Nadomestilo za mesec marec bi bilo 281.673 evrov, za april 586.820 evrov in za maj 187.782 evrov, skupaj 1.056.275 evrov. Nadomestilo pokriva le minimalne stroške, da se ohrani dejavnost mestnega prevoza, ki je organiziran na podlagi ZPCP-2.

K 118. členu (državne pomoči):

Nadomestila za izvajalce občasnega in mestnega prevoza po 113. in 114. členu se štejejo za državno pomoč in se obravnavajo v skladu s pravili in pogoji točke 3.1 Sporočila Komisije Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20. 3. 2020, str. 1 in sprememba UL C št. 112 I z dne 4. 4. 2020, str. 1).

K 119. členu (izvajanje nadzora nad dodelitvijo in izplačevanjem nadomestil povračil stroškov):

MZI, ki bo izvajal postopke za izplačilo nadomestil na podlagi tega zakona ima pravico, da pridobi podatke o zaposlenih na čakanju in o avtobusih, ter podatke o transakcijah prosilca za nadomestilo, da lahko preveri upravičenost do nadomestila glede na vožnje avtobusov in voznikov.

K 120. členu (priznanje stroškov):

Izvajalcem javnega linijskega prevoza potnikov v medkrajevnem in mestnem prometu, posebnega linijskega prevoza potnikov ter železniškega prevoza potnikov se priznajo stroški, ki so nastali zaradi izvajanja priporočil Nacionalnega inštituta za javno zdravje. Pri voznikih in spremljevalnem osebju so to obrazne zaščitne maske, vizirji v primerih, ko voznik ali osebje prodajajo vozovnice potnikom, razkužilna sredstva za voznika in osebje, zaščitne rokavice in higienska sredstva za čiščenje delov vozila, ki se jih dotikajo potniki. Stroški se priznajo za razkužila, ki so nameščena v vozilu. Poleg tega je treba vozila po vsaki vožnji očistiti in zagotoviti, da so vsi deli vozila, ki se jih dotikajo potniki, razkuženi.

K 121. členu:

Člen določa financiranje ukrepov.

K 122. členu (inšpekcijski nadzor):

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravlja Inšpektorat Republike.

K 123. členu:

Določa kazenske določbe na področju odrejenih karanten. S predmetno določbo se ureja višina globe za prekršek za posameznika, ki ne ravna v skladu z ukrepom karantene na domu v primeru tesnega stika oziroma po prihodu iz območja z visokim tveganjem.

K 124. členu:

Za učinkovito in zakonito izvajanje interventnega zakona, ukrepa na področju delnega povračila nadomestila za začasno čakanje na delo je treba primerno določiti tudi prekrške, ki izhajajo iz kršitev določb interventnega zakona, ki se kaznujejo z globo. Z diferenciacijo višine globe se upoštevata pomembnost vloge delodajalca na trgu dela in ekonomski položaj manjših delodajalcev ne glede na statusno obliko.

K 125. členu:

Določijo se kazenske določbe na področju izplačila nadomestila plač zaradi odrejene karantene ali nemožnosti opravljanja dela delavca zaradi višje sile, ki je posledica varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole. Z diferenciacijo višine globe se upoštevata pomembnost vloge na trgu dela in ekonomski položaj manjših delodajalcev ne glede na statusno obliko.

K 126. členu:

Določa kazensko določbo imetnikom licence skupnosti, če je pridobil nadomestila tudi iz drugih virov.

K 127. členu:

Člen določa prenehanje veljavnosti drugih predpisov.

K 128. členu:

Določa rok za izdajo podzakonskega akta.

K 129. členu:

Določa možnost podaljšanja ukrepa delnega subvencioniranja skrajšanja polnega delovnega časa po ZIUOOPE največ za obdobje šestih mesecev.

K 130. členu (uporaba):

Člen določa uporabo določil tega zakona s področja kmetijstva.

K 131. členu (začetek veljavnosti):

Določba ureja začetek veljavnosti zakona, in sicer začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. ČLENI, KI SE SPREMINJAJO

Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 64/17 in 73/19)

38. člen

Ne glede na določbe sedmega odstavka 64. člena zakona medicinske sestre in medicinski tehniki, ki so zaključili izobraževanje po srednješolskem strokovnem izobraževalnem programu zdravstvena nega, v katerega je zadnji vpis potekal v šolskem letu 1980/1981, in so na dan uveljavitve tega zakona v zadnjih 15 letih najmanj 12 let pretežno, to je več kot 50 odstotkov delovnega časa, izvajali aktivnosti in kompetence diplomirane medicinske sestre v skladu s poklicnimi aktivnostmi in kompetencami v zdravstvenih negi iz četrtega odstavka tega člena, lahko nadaljujejo z opravljanjem teh aktivnosti in kompetenc na delovnem mestu diplomirane medicinske sestre in za opravljanje teh aktivnosti in kompetenc pridobijo licenco iz sedmega odstavka 64. člena zakona v treh letih od uveljavitve tega zakona. Če v navedenem roku licence ne pridobijo, se z njimi sklene pogodba o zaposlitvi za delovno mesto, za katerega izpolnjujejo pogoje glede izobrazbe.

Zdravstvene tehnice in zdravstveni tehniki in tehnice zdravstvene nege in tehniki zdravstvene nege, ki so zaključili izobraževanje po srednješolskem strokovnem izobraževalnem programu zdravstvena nega, v katerega je vpis potekal od vključno šolskega leta 1981/1982 in so se zaposlili na delovno mesto srednje medicinske sestre pred 1. majem 2004 ter so na dan uveljavitve tega zakona v zadnjih 15 letih najmanj 12 let pretežno, to je več kot 50 odstotkov delovnega časa, izvajali aktivnosti in kompetence diplomirane medicinske sestre v skladu s poklicnimi aktivnostmi in kompetencami v zdravstveni negi iz četrtega odstavka tega člena, lahko nadaljujejo z opravljanjem teh aktivnosti in kompetenc na delovnem mestu diplomirane medicinske sestre, pod pogojem, da v postopku pridobitve licence iz sedmega odstavka 64. člena zakona uspešno opravijo poseben preizkus strokovne usposobljenosti, določenega v podzakonskem aktu, izdanem na podlagi šeste alineje prvega odstavka 87.c člena zakona. Licenco morajo pridobiti v štirih letih od sklenitve pogodbe o zaposlitvi za delovno mesto diplomirane medicinske sestre. Če v navedenem roku licence ne pridobijo, se z njimi sklene pogodba o zaposlitvi za delovno mesto, za katero izpolnjujejo pogoje glede izobrazbe.

Zdravstvene tehnice in zdravstveni tehniki, tehnice zdravstvene nege in tehniki zdravstvene nege, ki so zaključili izobraževanje po srednješolskem strokovnem izobraževalnem programu zdravstvena nega, v katerega je vpis potekal od vključno šolskega leta 1981/1982, in so se zaposlili na delovno mesto srednje medicinske sestre po 1. maju 2004 ter na dan uveljavitve tega zakona najmanj 12 let pretežno, to je več kot 50 odstotkov delovnega časa, izvajajo aktivnosti in kompetence diplomirane medicinske sestre v skladu s poklicnimi aktivnostmi in kompetencami v zdravstveni negi iz četrtega odstavka tega člena, lahko nadaljujejo z opravljanjem teh aktivnosti in kompetenc na delovnem mestu diplomirane medicinske sestre pod pogojem, da v šestih letih od sklenitve pogodbe o zaposlitvi za delovno mesto diplomirane medicinske sestre zaključijo študijski program in pridobijo strokovni naslov diplomirana medicinska sestra. Če zaposleni ne želi skleniti pogodbe o izobraževanju ob delu, se z njim sklene pogodba o zaposlitvi za delovno mesto, za katero izpolnjuje pogoje glede izobrazbe. Če zaposleni v šestih letih od sklenitve pogodbe o zaposlitvi za delovno mesto diplomirana medicinska sestra v skladu s pogodbo o izobraževanju ob delu ne zaključi izobraževalnega programa in ne pridobi poklicne kvalifikacije diplomirana medicinska sestra, se z njim sklene pogodba o zaposlitvi za delovno mesto, za katero izpolnjuje pogoje glede izobrazbe.

Razširjeni strokovni kolegij za zdravstveno nego v sodelovanju z Zbornico zdravstvene in babiške nege Slovenije – Zvezo strokovnih društev medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Slovenije in s soglasjem ministrstva, pristojnega za zdravje, sprejme prenovljene poklicne aktivnosti in kompetence v zdravstveni negi najpozneje v treh mesecih od uveljavitve

tega zakona. Če razširjeni strokovni kolegij za zdravstveno nego prenovljenih poklicnih aktivnosti in kompetenc ne sprejme v tem roku, ministrstvo, pristojno za zdravje, v treh mesecih po poteku tega roka določi poklicne aktivnosti in kompetence v zdravstveni negi.

Najpozneje v dveh mesecih od sprejetja oziroma določitve prenovljenih poklicnih aktivnosti in kompetenc v zdravstveni negi izvajalci zdravstvene dejavnosti v aktih o sistemizaciji delovnih mest določijo delovna mesta diplomiranih medicinskih sester in delovna mesta tehnikov zdravstvene nege. V 30 dneh od sprejetja akta o sistemizaciji delovnih mest se zaposlenim iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ponudi sklenitev pogodbe o zaposlitvi za delovno mesto diplomirane medicinske sestre, zaposlenim iz tretjega odstavka tega člena pa tudi pogodbo o izobraževanju ob delu.

Do uvrstitve delovnih mest tehnikov zdravstvene nege v plačne razrede s kolektivno pogodbo se za delovna mesta tehnikov zdravstvene nege uporabljajo plačni razredi iz Aneksa h Kolektivni pogodbi za zaposlene v zdravstveni negi (Uradni list RS, št. 60/08) in Aneksa h Kolektivni pogodbi za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije (Uradni list RS, št. 60/08), ki so določeni za delovna mesta srednje medicinske sestre.

Izvajalec zdravstvene dejavnosti, ki v roku iz petega odstavka tega člena v aktih o sistemizaciji delovnih mest ne določi delovnih mest diplomiranih medicinskih ter delovnih mest tehnikov zdravstvene nege, ali v roku 30 dni od sprejema akta o sistemizaciji delovnih mest zaposlenim iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ne ponudi sklenitve pogodbe o zaposlitvi za delovno mesto diplomirane medicinske sestre, zaposlenim iz tretjega odstavka tega člena pa tudi pogodbe o izobraževanju ob delu, se kaznuje za prekršek z globo od 3.000 do 50.000 eurov.

Z globo od 300 do 5.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba izvajalca zdravstvene dejavnosti.

Prekrškovni organ za vodenje postopka o prekršku za prekrške iz sedmega odstavka tega člena je inšpekcija, pristojna za zdravje.

39. člen

Izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki so pridobili dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti pred uveljavitvijo tega zakona ali po petem odstavku tega člena oziroma so bili vpisani v register zasebnih zdravstvenih delavcev pred uveljavitvijo tega zakona ali po devetem odstavku tega člena, morajo v šestih mesecih od uveljavitve predpisa iz tretjega odstavka 3.a člena zakona, vložiti vlogo za uskladitev vrste zdravstvene dejavnosti, za katero imajo dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti oziroma za uskladitev vpisa v register zasebnih zdravstvenih delavcev z vrstami zdravstvene dejavnosti, kot so določene v predpisu iz tretjega odstavka 3.a člena zakona.

Izvajalci zdravstvene dejavnosti iz prejšnjega odstavka, ki v dovoljenju za opravljanje zdravstvene dejavnosti nimajo navedenega odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti ali niso v registru zasebnih zdravstvenih delavcev sami navedeni kot odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti ali v dovoljenju navedeni odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti oziroma zasebni zdravstveni delavec, ki je sočasno odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti, ne izpolnjuje pogojev iz 3.a člena zakona, morajo v roku treh let od uveljavitve tega zakona vložiti tudi vlogo za dopolnitev izdanega dovoljenja oziroma vpisa v register zasebnih zdravstvenih delavcev z določitvijo odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti.

Če imetnik dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti oziroma zasebni zdravstveni delavec v roku ne vloži vloge v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena ali predlagani odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti ne izpolnjuje pogojev iz petega odstavka 3.a člena zakona, to predstavlja razlog za odvzem dovoljenja iz prve alineje prvega odstavka 3.b člena zakona oziroma izbris iz registra zasebnih zdravstvenih delavcev.

Za zasebne zdravstvene delavce, ki so na dan uveljavitve tega zakona vpisani v register zasebnih zdravstvenih delavcev, se šteje, da imajo veljavno dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti, pod pogojem, da v roku, določenem v prvem in drugem odstavku tega člena, uskladijo vpis v register zasebnih zdravstvenih delavcev v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena.

Postopki za izdajo dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti ali za vpis v register zasebnih zdravstvenih delavcev, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

Za zasebne zdravnike, ki so na dan uveljavitve tega zakona vpisani kot zasebni zdravniki v register zdravnikov pri Zdravniški zbornici Slovenije, se z uveljavitvijo tega zakona šteje, da so kot zasebni zdravniki vpisani v register zasebnih zdravstvenih delavcev pri ministrstvu, pristojnem za zdravje.

Zasebni zdravniki iz prejšnjega odstavka morajo v roku iz prvega odstavka tega člena podati vlogo za uskladitev vpisa v register zasebnih zdravstvenih delavcev z vrstami zdravstvene dejavnosti, kot so določene v predpisu iz tretjega odstavka 3.a člena zakona, ter v roku iz drugega odstavka tega člena vlogo za dopolnitev vpisa v register zasebnih zdravstvenih delavcev z določitvijo odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti, sicer ministrstvo, pristojno za zdravje, začne postopek za izbris zasebnega zdravnika iz registra zasebnih zdravstvenih delavcev.

Zdravniška zbornica Slovenije v roku 30 dni od uveljavitve tega zakona posreduje ministrstvu, pristojnemu za zdravje, podatke, dokumentacijo in arhiv o zasebnih zdravnikih, s katerimi razpolaga na podlagi zakona, ki ureja zdravniško službo in predpisov, sprejetih na njegovi podlagi. V roku iz prejšnjega stavka Zdravniška zbornica Slovenije posreduje ministrstvu, pristojnemu za zdravje, nerešene vloge za vpis v register zasebnih zdravnikov. Ministrstvo, pristojno za zdravje, v roku 30 dni od prejema podatkov in dokumentacije dopolni register zasebnih zdravstvenih delavcev s podatki o zasebnih zdravnikih.

Postopke za vpis v register zasebnih zdravnikov, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, dokonča ministrstvo, pristojno za zdravje, po dosedanjih predpisih o vpisu v register zasebnih zdravstvenih delavcev.

42. člen

Časovna omejitev osem ur na teden iz drugega odstavka 53.b člena zakona se za opravljanje zdravstvenih storitev pri drugem izvajalcu zdravstvene dejavnosti, ki je javni zdravstveni zavod ali javni zavod iz šestega odstavka 8. člena zakona, začne uporabljati s 1. januarjem 2021.

Soglasja zdravstvenim delavcem iz javnih zdravstvenih zavodov in drugih javnih zavodov iz šestega odstavka 8. člena zakona za opravljanje zdravstvenih storitev pri drugem izvajalcu zdravstvene dejavnosti, ki ni javni zavod iz prvega odstavka 53.a člena zakona, ali kot izvajalcu zdravstvene dejavnosti, ki so bila izdana pred uveljavitvijo tega zakona, morajo javni

zdravstveni zavodi in drugi javni zavodi iz šestega odstavka 8. člena zakona v dveh mesecih od uveljavitve tega zakona uskladiti z omejitvami iz drugega odstavka 53.b člena zakona.

Postopki za izdajo soglasja zdravstvenim delavcem iz javnih zdravstvenih zavodov in drugih javnih zavodov iz šestega odstavka 8. člena zakona, ki so bili začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po določbah tega zakona.

Zakon o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20 in 61/20)

90. člen

(mejne vrednosti za javna naročila)

(1) Ne glede na določbe Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15 in 14/18; v nadaljnjem besedilu: ZJN-3) se do 15. novembra 2020 ZJN-3 na splošnem področju uporablja za javna naročila, katerih ocenjena vrednost brez davka na dodano vrednost je enaka ali višja od 40.000 eurov za javno naročilo blaga ali storitev ali projektni natečaj in 80.000 eurov za javno naročilo gradenj.

(2) Do 15. aprila 2021 se četrti odstavek 66. člena ZJN-3 ne uporablja.

Zakon o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20)

36. člen

(finančne spodbude na podlagi programa finančnih spodbud COVID-19)

(1) Finančna spodbuda, ki se dodeli v skladu s tem členom, je spodbuda v obliki nepovratnih in povratnih sredstev za zagotovitev tekočega poslovanja in likvidnosti podjetij ter ustrezne varnosti oziroma varnega poslovanja podjetij z namenom preprečitve širjenja COVID-19, za sofinanciranje izpada prihodka v turizmu in gostinstvu, za zagotovitev podpore predelovalni dejavnosti na obmejnih problemskih področjih, za zagotovitev digitalizacije in digitalne transformacije podjetij ter za razvojne projekte v teku ali s potencialom hitrega zagona.

(2) Upravičenec do finančnih spodbud iz prejšnjega odstavka je mikro, malo in srednje veliko podjetje skladno z Uredbo Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L št. 187 z dne 26. 6. 2014, str. 1) ter veliko podjetje, ki se sooča z negativnimi posledicami epidemije.

(3) Finančna spodbuda iz prvega odstavka tega člena se dodeli na podlagi vloge, ki jo upravičenec iz prejšnjega odstavka odda na javni razpis ali javni poziv ali po postopku z neposredno pogodbo v skladu z Zakonom o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP, 96/15 – ZIPRS1617 in 13/18; v nadaljnjem besedilu: ZJF) ali z Zakonom o podpornem okolju za podjetništvo (Uradni list RS, št. 102/07, 57/12, 82/13, 17/15, 27/17 in 13/18 – ZSInv). Dodeli se v obliki odstotka financiranja projekta, pavšala ali drugih poenostavljenih oblik stroškov. Vloge na javni razpis ali javni poziv obravnava organ, ki razpisuje konkretni ukrep, to je ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, ali

njegova izvajalska organizacija oziroma upravičenec oziroma upravljavec Sklada skladov. Vlogo po postopku sklenitve neposredne pogodbe obravnava ministrstvo, pristojno za gospodarstvo.

(4) Upravičenec mora na dan oddaje vloge izpolnjevati vse pogoje, ki jih za posamezno obliko državne pomoči določa Sporočilo Komisije Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20. 3. 2020, str. 1) ter tudi naslednja pogoja:

- da ima sedež ali naslov v Republiki Sloveniji,
- da ima na dan oddaje vloge plačane zapadle obveznosti iz naslova obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih pobira davčni organ. Šteje se, da vlagatelj ne izpolnjuje obveznosti iz te alineje, če na dan oddaje vloge ni imel predloženih vseh davčnih obračunov, za katere obstaja obveznost predložitve v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(5) Podrobnejše zahteve in v primeru javnega razpisa tudi merila za dodelitev finančne spodbude iz prvega odstavka tega člena, določi minister, pristojen za gospodarstvo, s programom finančnih spodbud COVID-19.

(6) Finančna spodbuda iz tega člena se dodeli v skladu s Sporočilom Komisije Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20. 3. 2020, str. 1 in sprememba UL C št. 112 I z dne 4. 4. 2020, str. 1 ter sprememba UL C št. 164 I z dne 13. 5. 2020, str. 3.).

56. člen **(zvišanje subvencije plače za invalide)**

(1) Invalidska podjetja in delodajalci, ki zaposlujejo invalide, ki jim je skladno z Zakonom o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 87/11, 96/12 – ZPIZ – 2 in 98/14; v nadaljnjem besedilu: ZZRZI) priznana pravica do subvencije minimalne plače pri Javnem štipendijskem, razvojnem, invalidskem in preživninskem skladu Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: sklad), so na podlagi tega zakona upravičeni do izplačila iz naslova subvencije plače, povečanega za 10 % skupnega sicer pripadajočega zneska po potrjenem zahtevku.

(2) Zaposlitveni centri, ki za zaposlene invalide na zaščitениh delovnih mestih skladno z ZZRZI uveljavljajo subvencijo plače pri skladu, zahtevke za izplačilo skupnega sicer pripadajočega zneska po potrjenem zahtevku, zvišajo največ za 10 %, vendar skupna višina izplačane subvencije s strani sklada in subvencij iz drugih javnih sredstev, ne sme presegati 75 % plač invalidov.

(3) Ukrep iz prvega in drugega odstavka tega člena velja za zahtevke, ki jih delodajalci oddajo za plače, izplačane za obdobje od 1. junija 2020 do vključno 31. decembra 2020.

66. člen **(dodatek za nevarnosti in posebne obremenitve)**

(1) Pripadnik Civilne zaščite ali državljan, ki je vpoklican k opravljanju nalog zaščite, reševanja in pomoči za zaježitev epidemije, je upravičen do dodatka za nevarnost in posebne obremenitve v času epidemije (v nadaljnjem besedilu: dodatek) v višini 30 evrov dnevno.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je vpoklicani pripadnik Civilne zaščite ali državljan, ki prostovoljno sodeluje pri opravljanju nalog zaščite, reševanja in pomoči, upravičen do dodatka, ki ga je ali bi ga ob plači prejemal od delodajalca, in sicer za čas vpoklica. V tem primeru se za vpoklicanega posameznika delodajalcu prizna povračilo izplačanega nadomestila plače vključno z dodatkom.

(3) Prostovoljecem, ki so v času epidemije opravljali naloge javne službe za zaščito, reševanje in pomoč, določene v prvem odstavku 74. člena Zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo, 97/10 in 21/18 – ZNOrg), pripada dodatek za nevarnost in posebne obremenitve za vsako izvedeno intervencijo na obvestilo Centra za obveščanje Republike Slovenije v naslednji višini:

- 10 evrov za intervencijo do 4 ure,
- 20 evrov za intervencijo od 4 do 8 ur in
- 30 evrov za intervencijo, daljšo od 8 ur.

Skupni znesek, ki ga prejme prostovoljec za sodelovanje na intervencijah, ne more biti višji od 30 evrov dnevno.

(4) Sredstva za dodatek iz tega člena se zagotovijo iz proračuna Republike Slovenije.